

41° 19' 48.5" N

2° 06' 13.1" E

LA CAPSA

Guia Sonora

Un oïxill vell
de les músiques
de la ciutat

GÈNERES MUSICALS:

BLUES, CANTAUTOR, COUNTRY, FOLK ROCK, HARD ROCK,
INDIE ROCK, JAZZ FUSION, METAL, METAL PROGRESSIU,
MÚSICA URBANA, NEW AGE, POP, POP FOLK,
POP PSICODÈLIC, POP ROCK, POST ROCK, PUNK ROCK,
RAP, RAP & ROCK, RAP FUSIÓ, ROCK, ROCK ALTERNATIU,
ROCK FUNK, ROCK SIMFÒNIC, RUMBA.

PARTICIPANTS:

7 NOTAS 7 COLORES, ALBUFERA, ALEA FELAS, ALMENDRAS
BLUES BAND, ALTA TENSIÓN, ARMANDO SORIA Y EL EXPRESO
DE BOHEMIA, ATARAXIA, BITXE, BUENMOJO, CAFE BUDAPEST,
CARROTS, CHAINSAW; CONVIDATS A LES 10, COSMOCIDE,
DAMAS NEGRAS, DOBLE SENTIDO, DISTURBIO, EAT MEAT,
ELS TURQUESES, ENDIBIA KOCHINA, ESCARMIENTO, EXTRA,
FE CIEGA, FOSI BARRY, GENERACIÓN, GUILLEM SEGURA,
HEIDI & THE BOOBIES, HOWLIN' PSYCHO, JEB ANDREWS
FOUNDATION BAND, KOMPOTSER, LABANDATONPARE, LAJONKOLLECTIVE,
LAMOVIE, LIRIO ZONE, LOS MITOS, LOS THOMY'S, LSDA,
MACONDO, MALOS TRAGOS, MAÑANA ES TOMORROW, MARC GARCIA
ARNAU, MARTINI'S BLUES TRIO, MELTING STATE, MUSGO, NICE
PLACE, OPTALIDÓ YE YE, PIGMY, RAISING, RESTLESS, RUMBA
BRAVA, SANATORIUM, SIS DE NOU, SITTAR GREEN, SUKO, SWEATER,
THE BLUE MAJER'S, THE BLUE STREAK, THE MAJER'S,
TOTTI MONTENEGRO, TRONCO, TURISTAS, UNCERTAIN BLUE,
UNIVERSO ACELERADO, VENTURI REPUBLIC, WALK AWAY,
XAVI ALIAS, ZERMEÑO, ZEUS.

08820

AV. DEL PARE ANDREU DE PALMA 5 EL PRAT DE LLOBREGAT

1960

- 01) Los Mitos pàg. 5
 02) Los Thomy's pàg. 19
 03) The Blue Streak pàg. 29
 04) The Majer's pàg. 39

1970

- 05) Disturbio pàg. 47
 06) Extra pàg. 63
 07) Rumba Brava pàg. 69

1980

- 08) Alta Tensión pàg. 83
 09) Armando Soria y El Expreso de Bohemia pàg. 105
 10) Convidats a les 10 pàg. 109
 11) Malos Tragos pàg. 117
 12) Optalidó Ye Ye pàg. 129
 13) Raising pàg. 141
 14) Restless pàg. 149
 15) Turistas pàg. 161
 16) Zeus pàg. 177

1990

- 17) 7 Notas 7 Colores pàg. 189
 18) Ataraxia pàg. 195
 19) Café Budapest pàg. 199
 20) Carrots pàg. 207
 21) Cosmocide pàg. 213
 22) Damas Negras pàg. 225
 23) Doble Sentido pàg. 233
 24) Eat Meat pàg. 243
 25) Endibia Kochina pàg. 247
 26) Escarmiento pàg. 261
 27) Fe Ciega pàg. 265
 28) Generación pàg. 283
 29) KomPotSer pàg. 287
 30) LaMovie pàg. 297
 31) Sanatorium pàg. 303
 32) Sis de Nou pàg. 307
 33) Uncertain Blue pàg. 309

2000

- 34) Almendras Blues Band pàg. 317
 35) Bitxe pàg. 323
 36) Buenmojo pàg. 337
 37) Chainsaw pàg. 341
 38) Fosi Barry pàg. 351
 39) LaBandaTonPare pàg. 355
 40) Lirio Zone pàg. 365
 41) Martini's Blues Trio pàg. 371
 42) Pigmy pàg. 373
 43) Sittar Green pàg. 385
 44) Suko pàg. 395
 45) Sweater pàg. 405
 46) Universo Acelerado pàg. 411
 47) Walk Away pàg. 419
 48) Zermeño pàg. 425

2010

- 49) Albufera pàg. 435
 50) Alea Felas pàg. 439
 51) Guillem Segura pàg. 447
 52) Heidi & The Boobies pàg. 455
 53) Howlin' Psycho pàg. 461
 54) Jeb Andrews Foundation Band pàg. 469
 55) Lajonkollective pàg. 481
 56) La Sombra del Àtomo pàg. 493
 57) Macondo pàg. 497
 58) Mañana es Tomorrow pàg. 505
 59) Marc Garcia Arnau pàg. 511
 60) Melting State pàg. 523
 61) Musgo pàg. 531
 62) Nice Place pàg. 541
 63) The Blue Majer's pàg. 547
 64) Totti Montenegro pàg. 557
 65) Tronco pàg. 571
 66) Venturi Republic pàg. 585
 67) Xavi Alias pàg. 593

2020

- 68) Els Turqueses pàg. 603

1960

GRUPS :

Los Mitos.....	pàg. 5
Los Thomy's.....	pàg. 19
The Blue Streak.....	pàg. 29
The Majer's.....	pàg. 39

MEMBRES DEL GRUP (PRIMERA FORMACIÓ 1964-1969):

- 01) Alberto Michavila GUITARRA I VEU (1964-68)
- 02) Pepe Alonso GUITARRA SOLISTA I VEU (1964-68)
- 03) Marcial Rodríguez BAIX (1964-66)
- 04) Mario Vilà BATERIA (1964-67)
- 05) Pepe Vargas VEU (1967-68)
- 06) Enrique Moreno BAIX (1967-68)
- 07) Willy Allende BATERIA (1968-69)

MEMBRES DEL GRUP (FORMACIÓ MITOS 64):

- 01) Jordi Ivern "George" VEU (2005-2014)
- 02) Alberto Michavila GUITARRA I VEU (2004-2014)
- 03) Àngel Chueca GUITARRA SOLISTA (2004-2014)
- 04) Pepe Alonso TECLATS I VEU (2002-2014)
- 05) Jorge Alonso BAIX (2004-2014)
- 06) Willy Allende BATERIA (2002-2014)

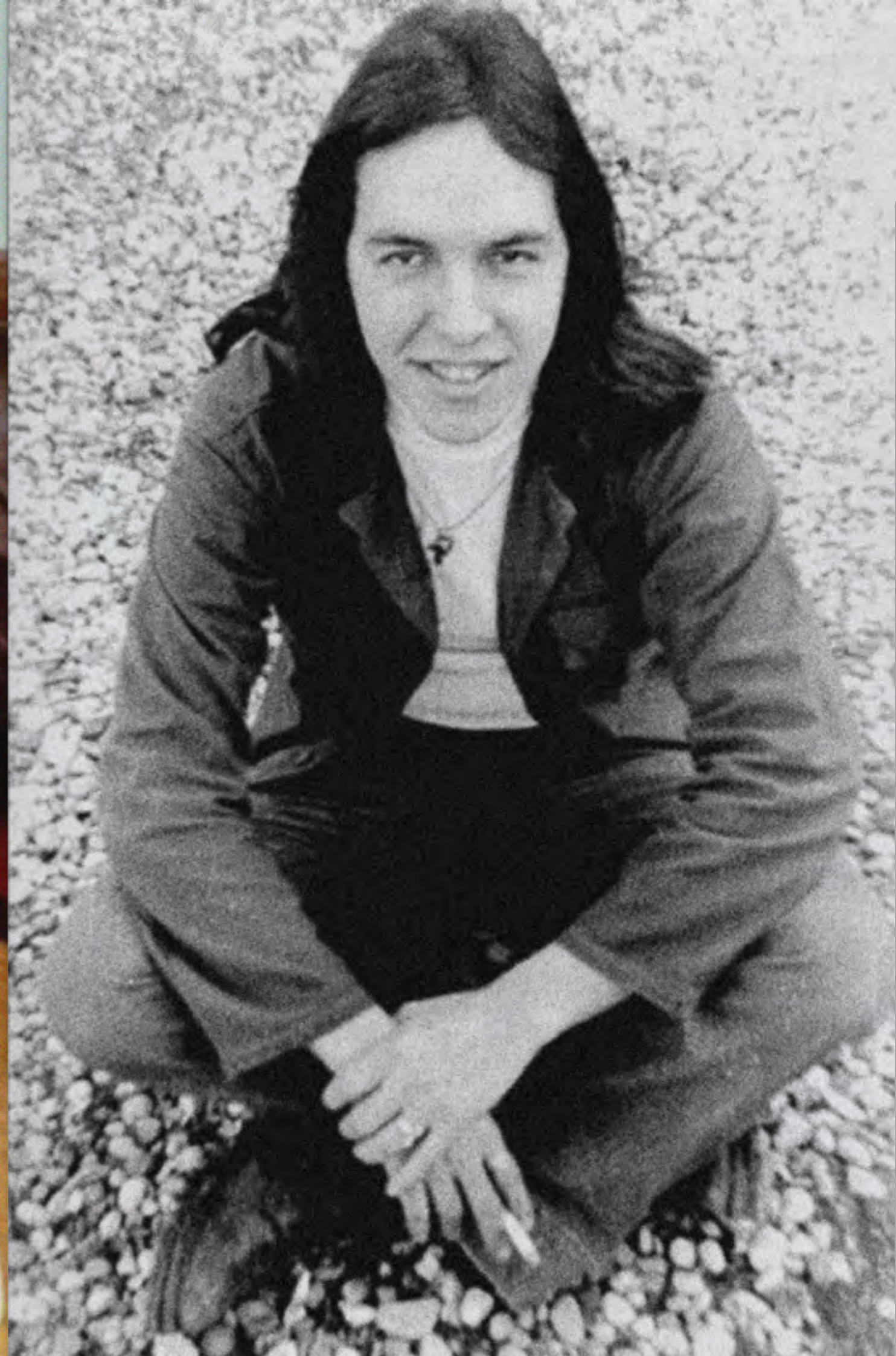
NOM DEL GRUP:

Los Mitos

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1964-2014

2020

2010

2000

1990

1980

1970

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Al 1963 un grup de joves de la mateixa colla d'amics parlen de la possibilitat de formar una banda de *pop-rock* animats per la seva passió comú per la música i més concretament pels nous ritmes procedents d'Anglaterra i els EU.

Dos anys més tard i a base de millores en l'equip musical i d'assajar molts, el grup guanya en qualitat i confiança arribant a fer la seva primera actuació a l'Artesà l'any 1965.

Després d'aquesta hi vindrien moltes més pel Baix Llobregat, Barcelona i comarques properes. L'octubre de 1968 per motius laborals i el servei militar, *Los Mitos* es van dissoldre tornant a reunir-se quasi 20 anys més tard amb motiu del 20è aniversari del llançament del LP *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* de The Beatles. Junts van decidir celebrar-ho organitzant un concert amb cançons de *The Beatles* al teatre Centre Artesà amb ajuda d'altres músics i l'assistència de TV3 que va filmar part del concert.

Arribat l'any 2002 el Pepe Alonso i el Willy es reuneixen i decideixen que és hora de recordar els vells temps. Comencen a treballar música dels anys seixanta amb arranjaments musicals del Pepe i guió del Willy, qui els va portar a la formació de *Los Mitos 64* dos anys més tard.

Al maig de 2006 *Los Mitos 64* van celebrar un concert a *La Capsa* reunint components d'altres grups dels anys seixanta amb una gran acollida per part dels seguidors del grup. *Los Mitos 64* van estar en actiu fins al desembre de 2014, quan amb motiu del 50è aniversari de la seva fundació van celebrar un concert a *La Capsa* per acomiadar-se de tots els que els havien seguit i donat suport en la seva carrera musical.

2020
2010
2000
1990
1980
1970

1960

1970

1980

1990

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01) Los Mitos..... DEMO 2009

RECURSOS WEB:

01)..... Facebook

02)..... Soundcloud

03)..... Soundcloud

04)..... Video

Nº 001064

Alberdi
 BRUCH, 48 021 - TELÉFONO 504.74.31
 PASAD DE BRAGA, 124 021 - TEL. 507.0112
 MONTESVIEU, 48 021 - TEL. 507.84.04

Barcelona, 7 de AGOSTO de 1968

AGRADECE al Sr. JUAN VILA BAIGES
 domiciliado en Prat del Llobregat (Barcelona) nº 49 del nº 64
 de su compra o plaza

ARTICULO	Precio	CUOTA ENTRADA	MINIS	CUOTA MENSUAL	%	TOTAL
Batería Lucrie Mod. Superclassico	45.000'00					
2 Platos Avandia Zildjian 38 cm.	6.000'00					
1 Plato Sientel de 55 cm.	6.000'00					
1 Amplificador Vox Mod. Twin	35.000'00					
1 Amplificador Vox Mod. Foundation	45.000'00					
1 Eco Dynacord Mod. 65	29.000'00	35412'00	15	2.443'70		
1 Micrófono A.K.C. Mod. D/12	5.500'00					
1 Micrófono Shure Mod. 545S	5.500'00					
Total Ptas	177.000'00					
Gastos neg.	28.370'50					

PISTA CENTRO ARTESANO

PRAT DE LLOBREGAT

Domingo, 12 de Mayo de 1968

Gran gala con la presentación
del fabuloso conjunto

CHUS
CHUS
CHUS
CHUS
CHUS

MARTINEZ

Conjuntamente con los pratenses

LOS MITOS

CON SUS COMPONENTES

Alberto Michavila - Pepe Alonso
Willy Allende
Pepe Vargas - Quique Moreno

NOM DEL GRUP:

Los Thomy's

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1965-1970

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Ramón García VEU PRINCIPAL
- 02) Salvador Torné GUITARRA SOLISTA
- 03) Manuel Jaime GUITARRA RÍTMICA I VEUS
- 04) Armando Díaz BAIX I VEUS
- 05) Juan Cañadas BAIX BATERIA I VEUS

1960

1970

1980

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

A mitjans dels anys 60, un grup de quatre amics estudiants de l'Acadèmia Pràctica del Sr. Martí, influenciats per la música britànica, van sentir la necessitat de formar una banda.

A força de pràctica i assajos van establir un extens repertori amb versions dels grups del moment com Los Brincos, The Beatles, The Animals, Mustangs, Nancy Sinatra o Lone Sta, entre d'altres.

El grup va actuar diverses vegades a la sala de l'AAL Cervantes amb qui van arribar a signar un contracte exclusiu conjuntament amb una orquestra per amenitzar els balls de tarda dels festius. També van actuar sovint a un envelat d'hivern que s'organitzava a Viladecans, arribant a coincidir amb Los Mitos. Els seus concerts més recordats, però, van ser els de diverses festes de Cap d'Any de Vilanova i la Geltrú i de la Cooperativa Obrera de Vivendes, al Prat, així com a les revetlles de Sant Joan de les Cases de la Paperera i La Seda.

Després, com els hi va passar gairebé a tots els grups de l'època, els respectius serveis militars van separar els seus camins.

1960

1970

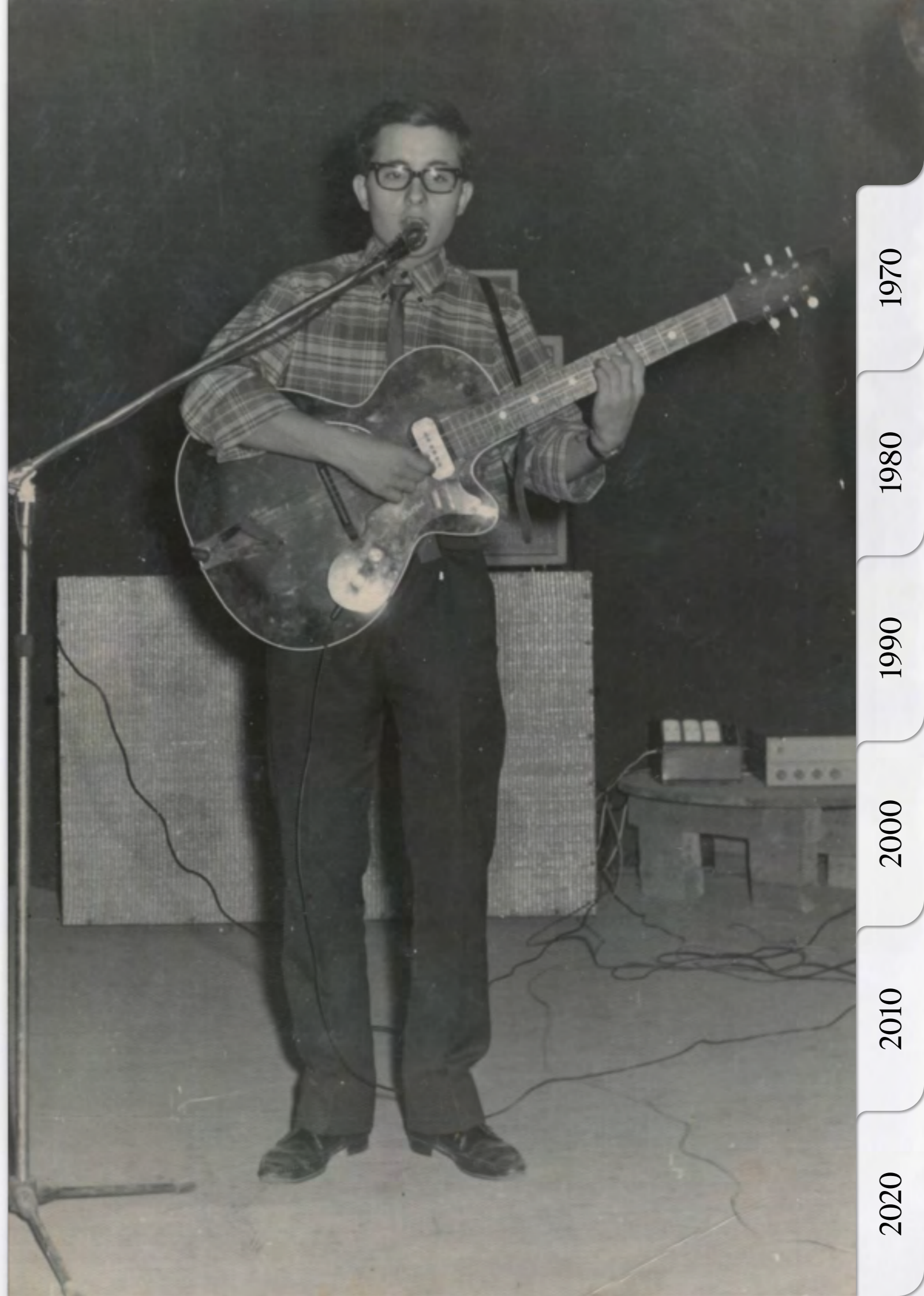
1980

1990

2000

2010

2020

1970

1980

1990

2000

2010

2020

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1960-1968

NOM DEL GRUP:

The Blue Streak

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Jose Mª Peña Aparisi VEU I PERCUSSIÓ
- 02) Pedro Perez Jodar GUITARRA SOLISTA
- 03) Pedro Garcia Vela GUITARRA RÍTMICA
- 04) Jose Mª Vargas Diaz VEU
- 05) Domingo Garcia Vela BAIX

SUBSTITUCIONS:

- 06) Roberto Casinos GUITARRA RÍTMICA
- 07) Jose Garcia Vela GUITARRA SOLISTA
- 08) Francisco Allende
"Willy" GUITARRA RÍTMICA

The Blue Streak va ser un dels primers grup que es va formar a la dècada dels anys 60 al Prat de Llobregat. Es tractava de músics autodidactes amb talent que a força de molts assajos van aconseguir completar un repertori format per versions de bandes de l'època com els Sirex, Mustang, Shadows, The Beatles o The Rolling Stones. En aquells temps el repertori dels grups nacionals normalment estava condicionat per la demanda i els gustos del públic i dels promotors de sala de l'època, així que donaven a la gent el que desitjaven escoltar a sales i balls populars. D'aquesta manera van arribar a tocar tot tipus d'estils.

The Blue Streak van sonar assíduament a locals com La Pèrgola, Tres Molins, El Papagayo, Tropical o el festival ShangriLah. Durant els mesos d'estiu tenien nombroses actuacions per la Costa Brava. També van assistir a diversos festivals com el del Baix Llobregat.

Al 1965 van gravar un single o demo que contenia quatre versions.

DISCOGRAFIA:

01) The Blue Streak..... EP 1965

01)

RECURSOS WEB:

01)..... Soundcloud

02)..... Soundcloud

03)..... Video

mica més variat, perquè ens havíem d'adaptar a la demanda del públic. Crec que els *Majors* eren més semblants als *Sírex*, i nosaltres als *Mustang*. Ells eren més roquers, però al final van haver de tocar de tot". Àngel Chacca, guitarrista dels *Majors*, sentència: "Tocàvem les cançons de l'època. Passa com ara: s'ha de donar al públic el que vol. És la millor manera de tenir èxit". El bateria Francisco Allende, més conegut com Willy, i que va passar pels *Mitos* i *Blue Streak*, es queixa d'aquesta situació: "A finals dels 60, quan Massiel va guanyar Eurovisió, allà on anàvem volien que toquéssim *La la la* i *Congratulations*. Estic fins al gorro d'aquestes cançons!". Aquestes declaracions descriuen un fenomen característic dels petits grups locals: la tensió entre la necessitat de fer música comercial i el desig de tocar música pròpia. "A mi m'agradava tocar psicodèlia, música americana i amb molts carnis. La gent al·lucinava!", diu Willy mentre riu sorollosament. Però aquestes cançons no agradaven a un públic que frisava per escoltar els grups de moda. Així va ser com la música potablava dels anys 60 va fer seves les melodies dels *Beatles*, els *Breves*, els *Rolling Stones*, versions de cançons franceses i italianes... "No s'estilava compondre cançons. Ni tan sols se'ns va passar pel cap. No componia ningú", explica Willy. "Cançons pròpies, cap", diu Pedro García Vela.

Quasi tots els components dels grups de l'època coincideixen a assenyalar que amb prou feines podien pagar les lletres dels instruments. "No era fàcil guanyar-se la vida com a músic. Era més aviat una il·lusió", reconeix Willy. A més, l'ambient no era propici pel cultiu musical: en teoria s'havia de tenir un carnet de músic que lliurava el règim franquista per poder tocar. "Els anys 60 érem quatre grups! Ja està!", exclama Willy amb vehemència. "Jo em passava les nits escoltant Ràdio Luxemburg, i gravava en cintes les novetats. Però llavors qui tenia un magnetòfon era un privilegiat...". L'autodidactisme és una de les característiques essencials de totes les bandes de rock dels 60. "Tocàvem d'òrdes", confessa Pedro García Vela. "Tenia molt de mèrit cantar en anglès, perquè no en teníem ni idea, i anàvem escoltant piratella per piratella...", expressa divertit el seu germà Pepe García Vela.

A la foto superior, el II Festival de Llobregat, organitzat per Joventut Unida Pratense (JUP), un dels molts festivals pratencs on van tocar els primers grups pratencs. A la foto inferior, esquerra, començava a néixer un d'aquests grups, els *Maverik Glyms*. A la foto inferior, dreta, la portada una de les poques gravacions que encara es conserven dels *Blue Streak*, que inclou temes com "Jinetes en el cel", "Mi gran amor te di", "Pinto" i "Celia".

Tot i les dificultats, els nostres músics no dubten a treure pit: "Blue Streak va néixer abans que a Espanya es conegués els *Beatles* —explica Pedro García Vela—. Nosaltres vam ser els primers a sortir del Prat. Vam tenir èxit". Francisco Allende (*Willy*), per la seva banda, explica el moment de màxima efervescència musical dels anys 60: "El 1966, *Maverik Glyms* funcionava a ple rendiment. En la meua opinió, és el millor grup que ha existit mai al Prat. Era un grup de veritat. Vam arribar a tenir més de cent cançons al repertori, totes escollides per nosaltres. I llavors sí que no fèiem concessions. Anàvem a Barcelona a concursos i sempre quedàvem molt ben classificats. Almenys, érem originals".

"Hi havia molta rivalitat —explica Pedro García Vela—, sobretot quan se celebraven els Festivals del Baix Llobregat.

En un principi es feien a la Cervantes, més tard a L'Artesà... i tots volíem actuar-hi!". "L'Artesà era ple de gom a gom", exclama Willy. I per què aquests grups es van anar dissolent? "Ens va agafar la mili, i a tots ens paria, perquè teníem la mateixa edat, i es desfeia el grup...", sospira Pedro García. "Un se'n va anar a la mili, després altres es casen i es posen a treballar...". El servei militar en el punt d'inflexió, la barrera que marcava el pas entre una adolescència plena de concerts i una vida adulta en un context polític i social que no esperonava a les aventures. Willy recorda els últims anys dels 60: "Aquell 1968 es van dissoldre els *Blue Streak*, encara que després es van reformar, amb altres components, tocant salsa... I jo vaig fer un altre grup amb una nota, i érem 7 o 8, amb pianista... érem quasi una orquestra! Van acabar els 60, i jo, que era el més jove de tota aquella generació, me'n vaig anar a la mili".

PRAT DE LLOBREGAT: "BLUE STREAK"

Después de actuar durante algún tiempo en diversas salas de fiesta barcelonesas, tales como «La Pergola», «Tropical», «Tres Molinos», etcétera, firmaron un contrato para Perpignan, donde fueron la atracción del «Des Chaussettes Noires Club», coincidiendo allí con el conjunto italiano I Ribelli. A su regreso a España, participaron en dos festivales: el III del Llobregat, en el que se clasificaron en primer lugar; y en el festival benéfico del Palacio de los Deportes de Barcelona. Sus nombres son: José Vargas, cantante; José María Peña, batería; Domingo García, bajo; Pedro García, rítmica; Pedro Pérez, solista. Su dirección: Federico Soler, 60: Prat de Llobregat (Barcelona).

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1963-1965

1960

1970

1980

1990

2000

2010

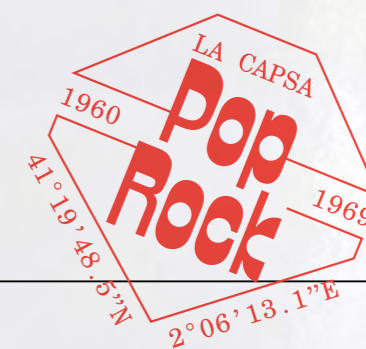
2020

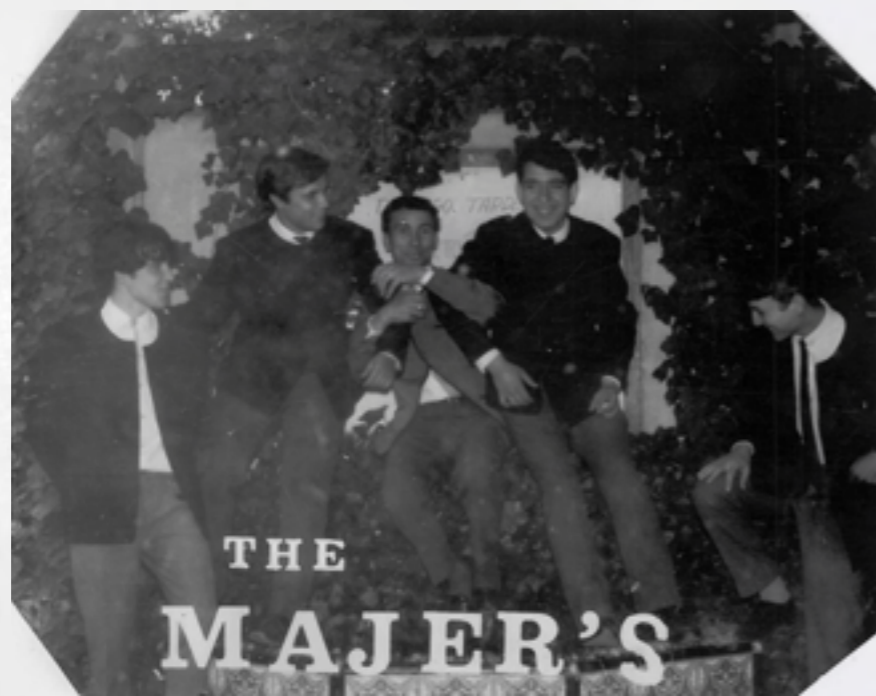
NOM DEL GRUP:

The Majer's

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Manolo Ahicart VEU
- 02) Angel Chueca GUITRRA SOLISTA
- 03) Roberto García GUITARRA RÍTMICA
- 04) Enrique Moreno BAIX
- 05) Juan Vaquero BATERIA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'original nom d'aquest grup sorgia de combinar les inicials dels seus components. La "s" apostrofada final va ajudar a donar-li un aire més modern a inicis dels anys 60.

Quan van començar a actuar van haver-se d'adaptar a les exigències de la sales de ball i les cançons de moda d'aquella època. No van trigar en voltar pel territori omplint sales com la Cervantes (Prat de Llobregat), Gavà, Chipiron, Pergola, Salou (Bolera), Sitges, Vilassar de Mar o l'Artesà.

1970

1980

1990

2000

2010

2020

19

70

GRUPS :

Disturbio	pàg. 47
Extra	pàg. 63
Rumba Brava	pàg. 69

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Josep Marí “El Flaix”.....VEU
- 02) J. Burgueño.....GUITARRA
- 03) S. Gallo.....BAIX
- 04) Salva Gassol.....BATERÍA
- 05) Javi Gràcia.....GUITARRA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1977-1984

NOM DEL GRUP:

Disturbio

1980

1990

2000

2010

2020

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Pocs poden gaudir del distintiu de ser la primera banda de *punk* del Prat i una de les pioneres de tot el país. Amb lletres dures, intel·ligents i punyents, no dubtaven en carregar contra l'estat, l'església i l'*establishment* en general.

Amb un *punk-rock* més dur i accelerat que el dels *Ramones* o *New York Dolls*, van explorar el que seria l'avantsala del *hardcore*. "El Flaix", la seva veu principal, era l'únic que no era de la ciutat i encara avui és recordat per la seva actitud el seu carisma sobre l'escenari.

El grup va conservar una formació estable amb diversos canvis de nom com *Klan Korruto* fins a terminar la seva trajectòria com *Els Bous* al 1984. El conegut artista i il·lustrador Josep Van Balart va ser el creador de molts dels seus cartells i imatges promocionals.

1980

1990

2000

2010

2020

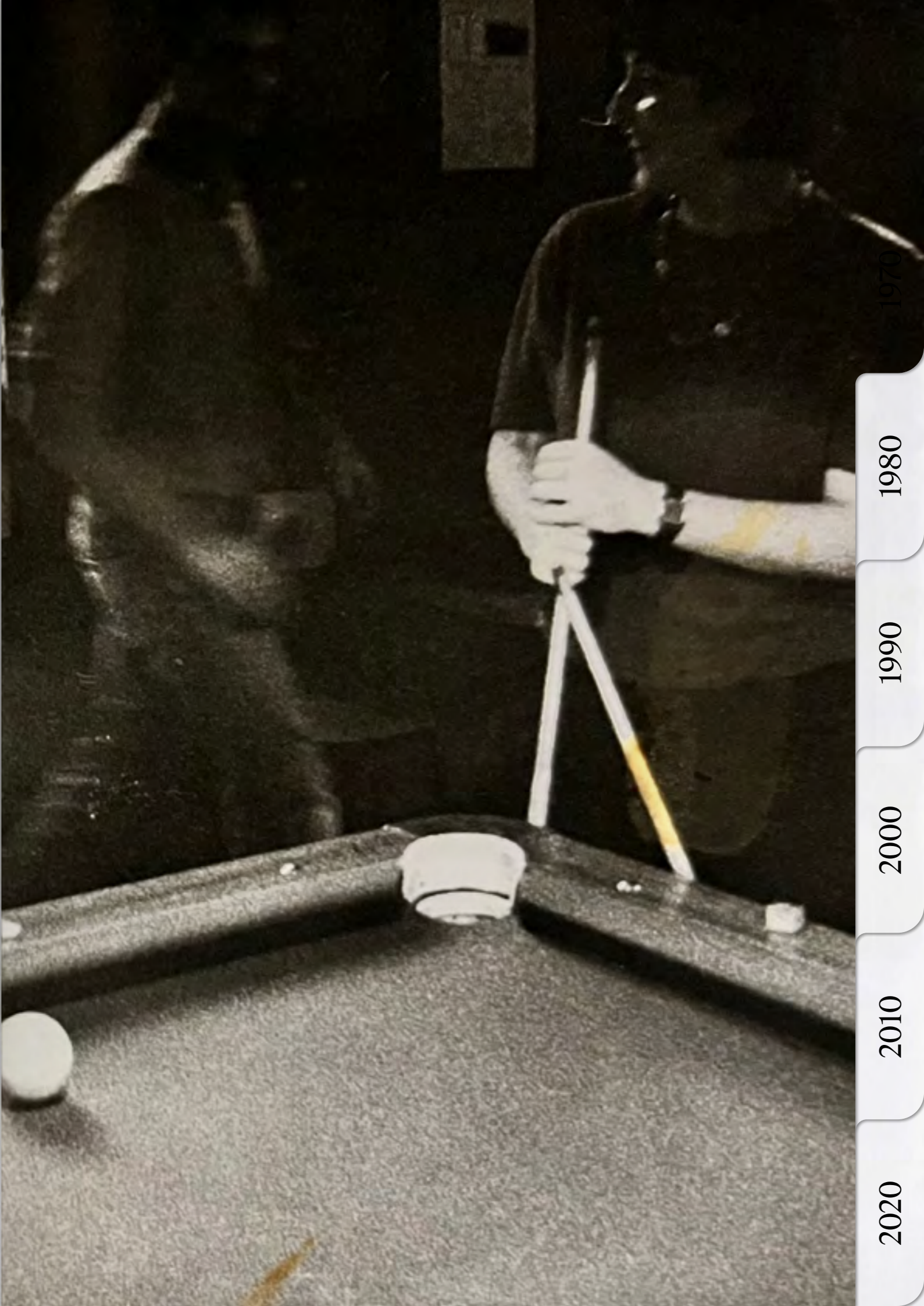
1980

1990

2000

2010

2020

2020

2010

2000

1990

1980

DISCOGRAFIA:

01) Disturbio DEMO

01)

RECURSOS WEB:

01)

Soundcloud

PRENSA:

PRENSA:

NOM DEL GRUP:

Extra

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1972-1984

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Salvador Aparici BATERIA I VEUS
- 02) Antonio Lopez BAIX
- 03) Jose Mª Amelburu GUITARRA I VEUS
- 04) Jaime Rojo GUITARRA I VEUS

1970

1980

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup Extra estava compostat per gent molt jove amb un so net i fresc amb influències que anaven des de The Beatles fins a The Police i altres grups britànics. Tenien un bon directe plasmant perfectament el so sense artificis que tenia l'àlbum d'estudi.

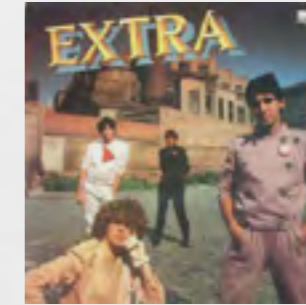
Al 1982 van gravar un LP amb la discogràfica BELTER, malgrat tenir varies ofertes aquesta va ser la que abans els hi va oferir el contracte. Ara, vist amb el temps, consideren que es van equivocar i que les preses mai són bones.

La discogràfica va apostar per ells amb un bon pressupost però ni el productor (un ex component dels SIREX) ni l'enfoc van ser els adequats. Tot i així potser estiguem davant d'un dels pocs grups del Prat que va vendre discos des de Holanda fins a Argentina.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Isabel (BELTER) SINGLE 1982
- 02) Extra (BELTER) LP 1982
- 03) Rarezas (AUTOPRODUIT)

RECURSOS WEB:

01).....	Soundcloud	02).....	Soundcloud
03).....	Video	04).....	Video
05).....	Video		

EL GRUPO "EXTRA" PRESENTA SU ELEPE EN VIVO

SALVA, a la batería; Ames, guitarra solista, Bobby, bajo, y Jaime, guitarra rítmica y cantante, forman «Extra». Tienen dieciocho, diecinueve, veintún y veintidós años, respectivamente, y salen con elepe que presentaron hace unos días en la Discoteca Planeta 2001, de Barcelona.

—El grupo empezó hace seis años, pero sólo Salva y Jaime permanecen de aquella primera formación, que se llamaba «S. A.». Después, ya los cuatro últimos «Parche» durante tres años. «Extra» es más comercial y lo utilizamos desde hace un año. Tiene más para...

—¿Cuál es vuestra línea?
—Pretendemos que sea la línea «F...» con sofisticaciones de la guitarra «pop-rock».

—Un par de temas que os definen...
—«Sólos tú y yo» y «Amiga». En nuestra línea hemos buscado música original que no sonara a nada que haya sonado hasta ahora. Somos cuatro solistas que nos he-

mos unido, poseyendo cada uno su propia personalidad. Por ejemplo, oyes tocar a Salva la batería y es inconfundible.

—¿Qué pretendéis?
—Hacemos música para que la gente se divierta, para todo tipo de gente —añade otro—. Es música para verla en directo, sonamos exactamente igual en el disco que en directo. No hemos puesto efectos que no podamos hacer en directo.

Su música «pop-rock» se basa en la melodía de las voces; no son agresivos, no provocan como otros «rockeros», divierten.

—Destacadme algunas canciones y decidme por qué.
—«Isabel», en la cara A, cuenta cómo nos tratan las chicas; «Elvis» es un homenaje a Elvis Presley; «Me gusta ser así» es una canción que define bastante cómo somos; habla de la soledad, del vacío, pero nos gusta ser así.

—En muchos conciertos de «rock» ha visto a cantidad de chicos fumándose porros y flipando

se cantidad, ¿por qué pasa esto?
—La gente joven está dividida, con muchos problemas; unos se sienten frustrados, manejados, no tienen un duro; se lo han visto todo hecho. Cuando el papá trabaja, se puede vivir de él, por eso hay tanto pasotismo; los jóvenes que buscan trabajo no lo encuentran. Han vuelto a aparecer las bandas, como antes, se pelean entre barrios, marcan sus terrenos... y son bandas de chicos de catorce/quince años, con pistolas. Es el mal por el mal.

—A nosotros, hace tres años, nos robaron todo el equipo del local de ensayo que nos repartimos entre tres grupos.
—¿Sigue siendo difícil encontrar lugar para ensayos?
—Sí, cuesta pasta y hay problemas de vecinos, hay que insonorizarlo todo.

—Ser un grupo es un vicio caro
—sentencia uno de los «extras»...
—¿Dónde ensayáis?
—En una masía que tiene 150 años, en el Prat de Llobregat, hemos recubierto las paredes con pe-

neles de plástico. Es una masía que se alquila a los grupos. No hay locales para ensayar, no hay locales para actuar.

La situación de los grupos es difícil, aunque el Área de Juventud del Ayuntamiento barcelonés se ocupa de ello y quiere que entidades culturales y recreativas, casinos y demás locales de colegios, etc., permitan actuar y ensayar a los grupos, sólo así resurgirá ese movimiento musical que está aflorando por todos los rincones de la ciudad.

—El Festival de «Rock» organizado por el Ayuntamiento barcelonés, ¿os ayuda?
—Todo movimiento «rockero» es bueno, porque potencia la música «rock», interesa a más gente, mueve, recibe más apoyo, todo contribuye a que se escuche más, a que la gente se interese y se habitúe a escuchar «rock» en castellano; no tenemos por qué cantar en inglés.

Su presentación en directo fue un éxito, conectaron con el público y éste lo pasó bien con su música. Los cuatro «extra» empezaron muy jóvenes en la música. Salva, a los diez años ya tocaba la batería.

—No tenía dinero para comprar una batería e improvisé una con una lata de pintura y me fabricé unos palillos con el tapacubos de un «600». Y sonaba bien; así fui adquiriendo soltura.

Ames, a los catorce años, ingresó en su primer grupo, Bobby, a los quince formaba parte de grupos rumberos, hasta que llegó a «S. A.» y se quedó de bajista. Jaime toca la guitarra desde los doce años.

«Extra» es un nuevo grupo a tener en cuenta. El «rock» español se está abriendo paso en diversas vertientes: «rock» duro, «rockability», «rock» suave o blando, desde el centro y la periferia, cada uno con su personalidad.

Extra ha tardado tres años en grabar su primer disco

Extra, un grupo de El Prat, triunfa a la primera

Barcelona. —Extra, una de las más novedosas y prometedoras bandas de rock barcelonesas, de El Prat, ha conseguido grabar su primer disco elepe e Isabel, una de sus composiciones, se está convirtiendo en un éxito radiofónico, mereciendo diversas listas de votación popular.

Disco en nueve días

Para un grupo principiante como Extra, pese a realizar actuaciones esporádicas, conseguir grabar no ha sido fácil. Durante tres años estamos intentando que nos fichase alguna compañía, enviando muchas grabadas por nosotros mismos, pero no obtuvimos respuesta bajo despertaba cierto interés. Finalmente hemos fichado y grabado, en tan sólo una semana y media, nuestro disco.

Extra está formado por cuatro muchachos que, según dicen, aportan «frescura a la música que se hace aquí, con unas letras que no hablan de problemas urbanos, sino de cosas cotidianas».

El negocio

Pese al disco y el apoyo promocional, los chicos de Extra son conscientes de la difícil

ESPECTACULOS

Viernes, 16 de abril de 1982

Un grupo joven muy «Extra»

Cuatro muchachos, en su primer «elepe»

«Extra» se presenta con una música muy... extra

Cada día son más los grupos jóvenes que se incorporan al mundo discográfico. En esta ocasión los debutantes son los cuatro componentes del grupo «Extra»: José M. Amesburu «Ames», guitarra solista y voces, Antonio López «Bobby», guitarra bajo y Jaime Rojo, guitarra rítmica y voz, y Salvador Aparisi «Salva», batería y voces. Todos ellos en edades comprendidas entre los 18 y 21 años.

Jaime —quizás quiera decir demasiadas cosas y cómo nuestra música no intenta decir muchas cosas, sino que intenta entretener y tal, pues se ha buscado un nombre que no te diga tanto, sino que te suene bien al oído.

Entre la nada y el todo

—Básicamente —sigue insistiendo Jaime Rojo—, lo que intenta nuestra música es que la gente la escuche, pase un buen rato con ella, se divierta y... bueno, si dentro de esto le dice algo, pues bien... entendiendo siempre y cuando que el que se divierte no quiere decir que sea una música que desde luego no tiene es men-
—¿Pero vuestras letras dicen

RUIZ DE VILLALOBOS

Para hablar de su primer «elepe», que ha visto la luz bajo el sello discográfico de «Discos Belter», los chicos de «Extra» se han dado una vuelta por el viejo «Brisa».

Interviene con decisión Bobby, es que es música «extra»... música extraordinaria... para gente extraordinaria, señala Salva, con una sonrisa en la boca.

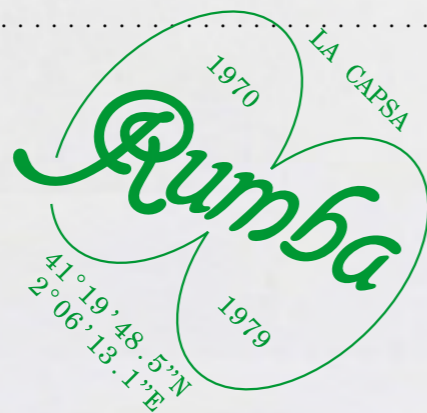
Cómo se formó «Extra»

—¿Cuándo y cómo se formó «Extra»?

«Extra» es, pese a su juventud en edad, un grupo cuyos compo-

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Antonio Garcia Vela GUITARRA I VEUS
- 02) José Garcia Vela GUITARRA I VEUS
- 03) Paco Luna VEU

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1974-1980

NOM DEL GRUP:

Rumba Brava

1970

1980

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els orígens de Rumba Brava es remunten a principis de 1974 quan el cantant terrassenc Paco Luna i el guitarrista i cantant del Prat de Llobregat Antonio García Vela tenen la idea de muntar un grup de rumba catalana al costat de Leo Rubio, compositor de moltes de les seves cançons com el seu primer èxit de 1975 Señorito Paco i més endavant d'artistes tan importants com Rumba Tres, Manolo Escobar o Los Chunguitos.

Com en molts altres grups de l'època el servei militar va truncar els seus plans. Paco va marxar a fer la mili i en el seu lloc va entrar el germà de l'Antonio, Jose Garcia Vela.

Després de fer una prova pel segell discogràfic Columbia, firmen el contracte i l'any 1975 publiquen el seu primer single "Señorito Paco". La cançó va ser un èxit malgrat ser censurada pel règim per veure-hi relació entre el "Paco" de la cançó i el dictador Franco. Tot seguit, en 1976 publiquen el seu primer i únic LP titulat "Baila, Canta i Ríe". L'àlbum va estar produït per Ramón Ferran, productor d'altres artistes de Columbia com José Velez o Los Amaya.

Els Rumba Brava van estar dintre del moviment de la nova rumba més elèctrica i moderna o el també l'anomenat Gipsy rock amb altres grups com Rumba Tres o Las Grecas. Aquesta nova fornada de grups va incloure ritmes i arranjaments procedents del rock o del funk, introduint a les seves cançons guitarres elèctriques amb teclats analògics com el Moog i una base rítmica més contundent.

El tancament de la seu de Columbia a Barcelona i altres problemes interns dintre del grup van provocar la seva dissolució l'any 1980.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

06)

01) Señorito Paco.....	SINGLE	1975
02) Sigo Soltero.....	SINGLE	1976
03) Rumba Brava.....	LP	1976
04) Satakatú.....	SINGLE	1977
05) Métela.....	SINGLE	1978
06) Baila Mi Gitana.....	SINGLE	1979

1980

1990

2000

2010

2020

RECURSOS WEB:

01) Spotify	02) Soundcloud
03) Soundcloud	04) Video
05) Video	06) Video

RUMBA BRAVA

Cada verano hay una fiesta y un disco que se hacen famosos. Sucede luego, que recordamos tal época de nuestra vida por las cosas que estaban en boca en un momento determinado. Para esta verano, los de Rumba Brava se han propuesto hacernos recordar esta. Ojalá más cosas nuevas digan: "¡Se acabó!"

Así es como se llama el nuevo disco que está en amorando a sonar para muy reputación en las salas y lugares donde la juventud de espíritu pasa sus ratos de esparcimiento.

Rumba Brava son como personas de lo más simpático y dicharachero que gustan echarse en cana. Siempre pulidos y con sus trajes a punto, son la pura estampa de la elegancia cubana. Por sus aventuras y por sus maneras. Uno a uno se escuchan así.

—¡Hola, soy Paco el cantante. Soy nervioso, me gusta la amistad de las personas que despierto y mi principal virtud, o defecto —llamada como quieras— es que me gustan mucho las mujeres. He tenido un tipo determinado para siempre una buena tendencia a las que están mejor que respirar. Me gusta conducir, tengo un TSi y en muchas ocasiones me sirve de patito.

—¿Qué hay?, soy José. Dices que soy el más serio y como comenzamos hoy al que maneja Pepe. Pero a mí que me dicen a mí que soy un gran callejero. Me gustan el "Tío" porque los amo pero no las amo. Mi principal hobby es la guitarra y cantar.

—¿Dónde me vale soy el hermano de José, me gustan Antonio para que en la misma familia no hubiera dos hijos con idéntico nombre. Los amigos y los, especialmente, amigos me gustan Tony. Dices también que soy un poco pinto. La verdad es que simplemente soy una cabeza loca. Me gusta hacer la guitarra, y a la plaza obra que pinto, y hacer deportes.

J. LUIS

TOP ficha TOP

RUMBA BRAVA

Rumba Brava, como grupo afincado en Barcelona, ha sido quizás uno de los más boyantes y rápidos en el transcurso de poco más de un año. La cosa ha sido sencilla y se responde al atractivo nombre de «Canta, toca y ríe con Rumba Brava». Los singles ya los conoces, por un lado el señorito Paco por aquí, más adelante el «Satakatu» y tocando a la izquierda nos encontramos con que los chavales siguen solteros, y hoy hacemos aquí una pequeña ficha para que la tengas muy en cuenta a la hora de aplaudirlos.

Los hermanos, José y Antonio, y Paco, cantante solista. Estos son Rumba Brava.

JOSE. Pepe para los amigos, sus apellidos: García Nació el 5 de octubre del 47, es por tanto Lléra. En sus estudios musicales se cuentan dos años de guitarra y deseos de continuarlos en cuanto las fans le hacen caso de tres años, pero discográficamente se quiere ser un tío importante en esto de la música y hace que se le respone como tal.

Le gusta el fútbol y sólo el fútbol. En su instrumental se cuenta con dos buenas guitarras, una Ramirez, y tal se cuenta con la tercera voz en el grupo.

ANTONIO. Hermano de Pepe, nacido también

en el Prat de Llobregat, pero nueve años más tarde, o sea en el 56. Pronto se va a la ensia, aunque se quedará cerca de Barcelona. Ha estudiado dos cursos de guitarra. En un principio se puede decir que ha sido el miembro aglutinador del grupo ya que entró a formar parte de un grupo en donde estaba Paco. Marchó uno de sus componentes y la vacante la ocupó el hermano de Tony, quedando constituida Rumba Brava.

En sus aspiraciones está llegar a ser alguien importante y hacer algo positivo dentro del mundo de la música. Le gusta la música por encima de todo y después es un gran enamorado de la física. Notó que le gustaria comprar un caballo de carreras.

Hace la segunda voz del grupo y es guitarrista solista.

PACO. Se llama Francisco Luna. Nació en Nueva Canya, un pueblito de Córdoba. Nace veintisiete años. Enano del cuarenta y nueve y es de signo Capricornio. Ha estudiado primero de canto, pero en vista de que las cosas le iban tan bien lo ha dejado. Es el miembro más experimentado del grupo y el que de alguna manera lleva la esencia del mismo.

Está contento de tal y como funciona el grupo y por nada del mundo lo dejaría ahora, pero si por alguna razón Rumba Brava desahancara, Paco está muy interesado en iniciar su carrera como solista. Le gusta el fútbol y las mujeres, aunque no sabemos si es por ese orden. Es el grupo, es la voz solista y el más menado.

LOS OLES DE LA CANCIÓN

BRALIO
CAL Y CANTO
CAMILO TESTO
CECILIA
DANIEL VELAZQUEZ
DANNY DANIEL
DESMADRE 75
FELIPE CAMPUZANO
FERNANDO TESTO
GABY, RÍO y MILKI CON FORITO
GOTIQUE DANN
JUAN ISAU
JUAN CAMACHO
JUAN CARLOS CALDERON
JOSE LUIS MORENO
JOSE LUIS PERALES
JOSE MENESE
JOSE YLEZ

LA TRINCA
LOLITA
LORENZO SANTAMARIA
LUS GUACAMAYOS
LUS AGUILA
MARIA JOSE PRENDES
MIGUEL GALLARDO
MANGLO OTERO
NICOLA DI BARI
NOEL SOTO
NURIS CRINES
MURIA FELIU
OSCAR JANU
PEPE DA ROSA
RAFFAELLA CARRA
RICHARD COCCIANTE
RUMBA BRAVA

LOS OLES DE LA CANCIÓN
presentado por Pepe Antón
MIGUEL GALLARDO y GABY RÍO
MIGUEL GALLARDO y GABY RÍO
RADIO RELOJ de la emisora
"PATRICIA"

SATAKATU

RUMBA BRAVA Y SU «SATAKATU»

«Señorito Paco» ha proporcionado muchas alegrías a RUMBA BRAVA, ya que ha sido una de las canciones que más se han escuchado durante este verano, y que ha seguido dándole a conocer entre el público. Ahora vuelven a conocer entre el público. «SATAKATU», cara A de su nuevo disco, «SATAKATU», que no dudará conseguir consagrarse definitivamente dentro del ambiente musical.

RUMBA BRAVA
COLUMBIA MO 1522
SATAKATU
FALSAS PALABRAS

Los RJ'76

Un programa de RADIO JUVENTUD presentado por TONY GUERRERO

LISTA DE LOS 20 "RJ" MAS VOTADOS DURANTE LA SEMANA, EN LOS CONCURSOS DE "PLANETA 2001"

AMOR, AMOR	Lolita
AMOR DE MEDIANOCHE	Cecilia
AMOR Y ARMONIA	Sireeta
CASA DE CRISTAL	The Temptations
EL ENGANO	Van McCoy
FROM SOUVENIRS TO SOUVENIRS	Dennis Rouman
HEY YOU	Beckman Turner Overdrive
JAMAS	Camila Besto
LA FALABRA	Juan Erasmo Mochi
LADY IN BLUE	Jose Dolan
LOVE, PEACE AND HAPPINESS	Carl Douglas
MAFIOSO	Juan Carlos Calderón
MI BARCA	Emilio José
MI PUEBLO	Simon y Garfunkel
MILAGRO	Jefferson Starship
MR. COOL	Sweet Sensation
NO SEAS CRUEL	Billy Swan
QUE NO SOY YO	J. Bautista Huet
SATAKATU	Rumba Brava
TORNERO	I Santo California

LLAMADA DE «RUMBA BRAVA» A SUS «FANS»

TRAS su «Señorito Paco», que ha sido la canción-descubrimiento de «Rumba Brava», este trio rumbero lanza un trabalenguas: «Satakatu», que no quiere decir nada, ni pertenece a ningún idioma, aunque parezca sánscrito; es, simplemente, ritmo vocal. Y toda la canción posee ese ritmo-rumbero que «Rumba Tres» han puesto de moda.

Al margen de esta noticia, los componentes de «Rumba Brava» nos ruegan digamos a todos sus «fans» que, tal como prometieron, van enviando sus fotografías a quienes se las pidieron. Pero son tantas las solicitudes, que tardan un poco más de lo previsto, porque se les agitaron las existencias. Pero todas las «fans» las recibirán.

1980

41°19'48.5"N
1980 - 1989
RAP
LA CAPSA
2°06'13.1"E

1980
LA CAPSA
Pop Rock
1989
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

LA CAPSA
HARD ROCK
1980 - 1989
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

1980
LA CAPSA
ROCK ALTERNATIU
1989
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

41°19'48.5"N
1980
Rock
LA CAPSA
2°06'13.1"E
1989

41°19'48.5"N / LA CAPSA / 2°06'13.1"E
1980 **NEW WAVE** 1989

LA CAPSA
PUNK ROCK
1980 - 1989
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

GRUPS:

Alta Tensión.....	pàg. 83
Armando Soria y El Expreso de Bohemia.....	pàg. 105
Convidats a les 10.....	pàg. 109
Malos Tragos.....	pàg. 117
Optalidó Ye Ye.....	pàg. 129
Raising.....	pàg. 141
Restless.....	pàg. 149
Turistas.....	pàg. 161
Zeus.....	pàg. 177

MEMBRES DEL GRUP:

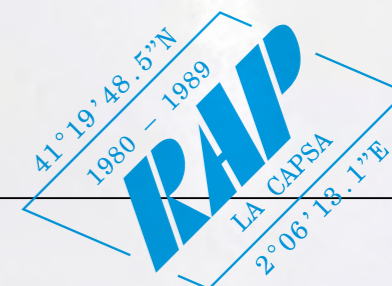
- 01) Juanjo Aguilar (JJ DJ)..... DJ
- 02) Oscar Luque (SWEK).....VEU
- 03) Guillermo Castaño (WILLE)....VEU
- 04) Tomas Alcazar..... DANCER
- 05) Ivan Mai..... DANCER
- 06) Sergio Pelayo..... DANCER

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989-1994

NOM DEL GRUP:

Alta Tensión

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Viatgem cap a la Barcelona de 1989, en ple *boom* del Rap a Espanya. L'Oscar (Swek) i el Guille (Willie), molt lligats a la cultura urbana, van decidir crear el grup Alta Tensión i per això, es van unir al Juanjo Aguilar (JJ Dj), un discjòquei expert involucrat als inicis del Rap americana amb qui van començar a gravar maquetes i actuar a les principals discoteques, festes i centres culturals del Baix Llobregat i Barcelona. Més tard, el Tomás, el Sergio i l'Ivan es van incorporar al grup aportant la màgia del ball.

Durant els seus gairebé cinc anys de vida, els Alta Tensión van estar presents a l'escena musical coincidint amb els primers grups sorgits als anys noranta al Prat com Eat Meat, Majoría Absoluta o Jump Boys Attack.

1980

1990

2000

2010

2020

1980

1990

2000

2010

2020

1990

2000

2010

2020

1990
2000
2010
2020

1980

1990

2000

2010

2020

1980

1990

2000

2010

2020

1990

2000

2010

2020

1980

1990

2000

2010

2020

RECURSOS WEB:

01) Facebook

02) Video

03) Video

04) Video

diumenge 11 **Alta Tensión** Guillermo cançons, Oscar cançons, Juanjo plaka D.J., Daniel teclats.

diumenge 18 **Eat Meat** Make rapper Alberto programació de ritmes, Wesa B D.J., Víctor Gax, Javier guitarra, José M^a percussió, Nacho saxo.

diumenge 25 **ParaFunk** Javier Pez sax, guitarra, bandoneón, Xabi "Loreak Mediant" D.J., Alberto baix, Txenax guitarra, Miquel teclats, Juana bateria.

mackintosh

Societat / 11

EL RAP EN EL PRAT

Los rappers crecen en El Prat

de Juan MATEO sobre ALBERTO RODRÍGUEZ, SEBASTIÁN KRONS

El rap és una música que s'ha desenvolupat a partir de la cultura afroamericana i que s'ha convertit en un dels gèneres més populars de la música urbana. A El Prat, aquest gènere ha crescut moltíssim i ara hi ha molts grups que fan rap. Els rappers de El Prat són molt diversos i hi ha molts que fan rap en català. Alguns dels grups més importants són els "El Prats", els "El Prats 2" i els "El Prats 3". Aquests grups fan rap en català i són molt populars a El Prat i a altres parts de Catalunya.

EL PRAT: UN PUNT D'IMPACTE

CULTURA AFROAMERICANA, UN PUNT D'IMPACTE EN EL PRAT: UN PUNT D'IMPACTE D'UNA MÚLTIPLE I VIBRANT PRESENCIA EN EL PRAT.

El grup ALTA TENSIÓN

Los rappers a programats de EL FAR han declarat: "Som un grup que se poden considerar rappers. Nosotras con nuestra propia identidad, e sea componiendo letras, bailando y pintando expresamos nuestro rechazo a todo lo malo de la sociedad. A través de surgen del jazz, y fuerza los barrios negros de EE.UU. donde se desarrolla el ritmo. En esta forma de marginalización social, el rap es allí lo que aquí es la rumba."

A la pregunta que han preguntat, los rappers seclaran que en la rumbera que identifica a cualquier miembro de un grupo de rappers. Escriben letras que venimos las que reflejan los sentimientos que los rappers de El Prat expresan por un país que se llama "El Prat". "El Prat" es para nosotros conocer si un rap es que se llama a un grupo que se llama "El Prat" que un nombre de un rap puede haber sido de un grupo que se llama "El Prat". "El Prat" es para nosotros conocer si un rap es que se llama a un grupo que se llama "El Prat". "El Prat" es para nosotros conocer si un rap es que se llama a un grupo que se llama "El Prat".

Como, que constantemente durante nuestras exhibiciones en las discotecas. Otro problema es la actitud de la gente hacia nosotros, por nuestra indumentaria. No es la primera vez que algún miembro de un grupo de rappers se ha visto mirado con una mirada despectiva y duro y se ha hecho todavía más rechazar todo lo malo de esta sociedad. De ahí que rayamos a nuestro "culto" y pasamos de todo.

Como es clasificada entre las diferentes actitudes que identifican nuestra movida. Entre nosotros nos clasificamos como "ballarinos", "músicos" o "escritores", si bien nos diferenciamos mucho entre nosotros y en la forma de manifestar nuestro rechazo a la sociedad, en especial los "escritores" son los que más se preocupan por el tema de nuestra vida de identidad personal. En el caso de los "músicos" ya es conocida nuestra lucha diaria por estar en las discotecas, en festivales o en festivales populares, ahí es donde nos verdaderamente sentimos. Toda la nos para poder expresarnos públicamente, en una ocasión hemos abandonado el escenario ante la falta de diálogo entre los organizadores y nosotros, pero son muchos los que dicen que saben lo que queremos y no ramos que las entidades oficiales nos apoyaran para expresar nuestro arte y nuestra especial manera de hacer las cosas, pues no hacemos daño a nadie, es simplemente una forma de hacer las cosas diferente. El rap es cada día más una alternativa a la juventud y a otras movidas urbanas ya en decadencia.

NOM DEL GRUP:

Armando Soria y

El Expreso de Bohemia

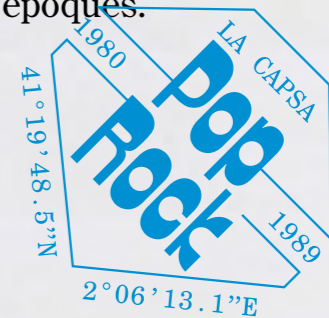
ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989-2006

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant d'una banda indiscutiblement pratenca que practicava rock urbà amb unes lletres plenes de càrrega social. Van aconseguir la màxima notorietat l'any 2000 amb una cançó que portava per títol "Pringao" pertanyent al seu àlbum "¿Un día perfecto?" del que van vendre 150.000 còpies.

Si parem atenció podem trobar a les lletres de les seves cançons moltes fotografies urbanes de la ciutat pota blava en diferents èpoques.

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Tony Hernandez GUITARRA
- 02) Jose Maria Masó GUITARRA
- 03) Jaime De Burgos PIANO I TECLATS
- 04) Deme Garcia BAIX
- 05) Chepito Cortes BATERIA
- 06) Edurne Ramirez VEUS I PERCUSSIÓ
- 07) Armando Soria VEU I GUITARRES

1980

1990

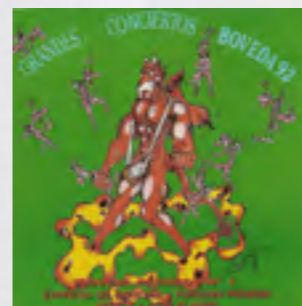
2000

2010

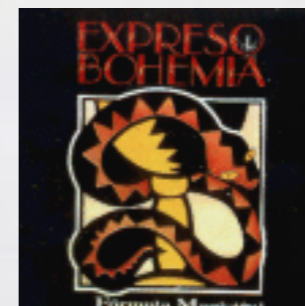
2020

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

06)

07)

01) Recopilatorio Boveda	(JUNTO A TRES BANDAS MAS)	1992
02) Formula Magistral		1993
03) A La Misma Hora		1995
04) Falso Rayito De Luna		1998
05) ¿Un Dia Perfecto?		2000
06) Cantamañanas		2002
07) Mi Pequeña Republica		2006

RECURSOS WEB:

01)	Soundcloud	02)	Spotify
03)	Video	04)	Video

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1986-1987

NOM DEL GRUP:

Convidats a les 10

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Josep Meizoso.....VEU
- 02) Xavier Gimenez.....VEU
- 03) Benjamí Company.....TECLATS
- 04) Felix Santaolalla.....GUITARRA
- 05) Juan Fernandez Imbernon.....BAIX
- 06) Carles Ribas.....BATERIA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Convidats a les deu va ser el projecte de Josep Meizoso i Xavier Gimenez juntament amb altres musics de la ciutat.

La característica principal del grup era que molts dels seus temes no eren cantats, sinó recitats, a la manera que havien après d'artistes com la britànica Anne Clark, Laurie Anderson o les col·laboracions del poeta americà William Burroughs. Musicalment bevien d'una estètica poc convencional: la V.U. i el punk nova-iorquès d'Alaska i los Pegamoides, una de les formacions preferides del Josep Meizoso en aquells temps.

La creació del grup va sorgir dins el context del grup de creació literària de la revista "L'Indiano", que publicava el Teatre Kaddish i del que formaven part en Josep i en Xavier.

La seva trajectòria va durar aproximadament un any arribant a fer quatre grans actuacions en directe entre els anys 1986 i 1987. Van sonar al Teatre Kaddish del Prat, al KGB de Barcelona i al Piano Bar Els Pescadors del Prat en dues ocasions.

Com a curiositat, el nom del grup procedeix d'un quadre de l'artista Ana Juan i a la imatge del grup hi va participar activament Josep Van Balart.

1980

1990

2000

2010

2020

1980

1990

2000

2010

2020

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud

02) Soundcloud

IMPRET
Delta
DE LLOBREGAT
SOCIETAT DE MÚSICA

Febrer - 87.

30 DIES A EL PRAT

Actuació de «Convidats a les deu» en KGB de Barcelona

«Los viejos Rockeros nunca mueren». ¿Y los nuevos? ¿Los jóvenes que se empeñan en hacer, en crear música?

Ellos se tienen que conformar con una breve existencia. No todos tienen la ocasión de subirse a un escenario y más de uno ha tenido que abandonar ante la imposibilidad de encontrar un local adecuado para poder ensayar. Los signos musicales, para la mayoría de ellos, carecen de identidad, pero eso no les impide componer sus propias canciones ni tampoco interpretarlas como Dios manda.

A estas características podrían responder un gran número de los cincuenta grupos que componen la lista de La Marathón Rock Ricard 87.

«Se pretende ver cómo está el panorama musical de la gente que empieza. Hay grupos que merecen la pena y se les ha de dar una oportunidad». Son palabras de Xavier Agulló, uno de los organizadores, que junto a Montesol realizan el programa «La Senda de los Elefantes». El programa desde un principio ha estado apoyando el certamen. Antes en R.C.E. y ahora en R.E. Cadena Catalana. El concurso que empezó a celebrarse en la Discoteca Tropical, se realiza a partir del día 25 de enero, en el local KGB de Barcelona todos los domingos a partir de las 7 de la tarde. Uno de los grupos que participó en la eliminatoria del día 25 fue «Convidats a les Deu», del Prat y que ya todos conocemos. Desafortunadamente fueron eliminados. Después de la actuación en

KGB y el fracaso de crítica estamos reflexionando, porque si quieres decir una cosa o quieres dar a conocer a todos que no tiene nada que decir, lo has de hacer con un mínimo de calidad para que no sea un pastel». Pastel o no, lo que si consiguieron «Convidats a les Deu» fue una gran reunión de pratenses en la sala KGB, lo cual derivó en juerga, y eso siempre es importante. «Hacer música, como actitud en sí, es algo divertido. Ves que la gente se lo pasa bien. Subes

al escenario y se te hace el cuerpo mantecullas».

«Convidats a les Deu» nació de un proyecto iniciado por Josep Meizoso y Xavier Giménez hace aproximadamente un año.

«Durante tres meses estuvimos escribiendo letras y haciendo música en plan casero. Después de tocar con unos amigos lo que habíamos hecho nos dimos cuenta de que no era tan extraño como parecía. Queríamos hacer las canciones sin cantarlas. Queríamos recitarlas».

Fue así como «Convidats a les Deu» se formó. La calidad del grupo, musicalmente hablando, peca quizá de escasez de sonidos gratos, si por ello entendemos, que éstos se «comen el texto». Aunque todo esto podría obedecer a la originalidad de lo que hacen, la verdad es que es debido a la falta de ensayos que, en adelante, dicen serán más profundos.

Volviendo a la actuación del grupo en KGB hay que señalar la intervención de un nuevo componente. Quiero decir nueva componente. Se trata de Loren Marín que colaboró en una de las canciones. Esperamos verla pronto en la totalidad del repertorio. Los demás miembros del grupo fueron: Josep Meizoso, voz y guitarra; Xavier Giménez, veu; Benjamí Company, teclats; Félix Santaolalla, guitarra; Juan Fernández, bajo y Carlos Ribas, batería.

Gerónimo BAS

PUBLICACIÓ SEMANAL DE L'INICIATIVA I DEL DRET LLOBREGAT
EL LLOBREGAT

28-II-87.

EL SONIDO DEL ASFALTO

Convidats a les deu: la iguana que siente

Luis Hidalgo

Muchos músicos, teóricos y musicólogos han definido la música pop como algo genuinamente trivial y divertido. A lo largo de la historia los propios músicos pops han jugado esta carta bien sea a través de las melodías o a través de unas letras a menudo insustanciales. Convidats a les Deu ha decidido romper con esta aparente trivialidad para sumergirse en atmósferas de mayor trascendencia. La banda, originaria del Prat, se formó hace aproximadamente un año entorno a un escritor y a un músico que no había tocado antes en ningún grupo. A partir de este dúo Convidats a les Deu comenzó a diseñar con un alto grado de improvisación todo un universo crispado sonoramente que se basaba en unas letras de verdadero contenido poético. Como muestra un botón: «Soc un pollastre blau llibertari, tinc dos blets de cartró i somnis de fang viola...» Des-

de luego nada que ver con lo que acostumbramos a oír. Si añadimos que en sus primeros conciertos recitaban poemas similares sobre el fondo de melodías inspiradas en la Velvet Underground, entenderemos que Convidats a les Deu son un grupo diferente.

En la actualidad el grupo es un sexteto liderado por Josep, en la foto y Xavier, los dos miembros iniciales, y reconoce su deuda conceptual con personajes tan interesantes como Laurie Anderson, Talking Heads o Ramones. Explosivas mezclas que dibujan un panorama que va desde la introspección más turbada a la aceleración típica del punk de 1987. Una iguana es la mascota del grupo y, en cierto modo, refleja lo que son. Como la iguana son capaces de pasar de un momento de contemplación a uno de furia apasionada. Son Convidats a les Deu.

Poética en catalán para un grupo pop que huye de la normalidad.

NOM DEL GRUP:

Malos Tragos

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989–Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Rubén Gonzalez BAIX I VEU
- 02) Sergio Fuelcore GUITARRA I VEU
- 03) Delfin Lucea BATERIA

1980

1990

2000

2010

2020

1980

1990

2000

2010

2020

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup defineix la seva història en tres paraules: punk, rock i actitud. La formació neix l'any 1989 amb el nom de Mala Vida, però sis mesos més tard passen a ser Malos Tragos. Actualment compten amb vuit discos i un EP.

A l'hora de compondre les seves cançons reben la influència de qualsevol cosa que els cridi l'atenció, tot i que el segell de la banda està més que definit després de trenta anys de trajectòria.

Els seus gustos musicals són molt variats i van des del rock and roll clàssic fins al rap o el pop i és per això que al seu so es pot trobar una barreja d'aquests estils.

Tenen la sort d'haver portat la seva música per tot el país arribant fins i tot a França. L'any 2012, el seu àlbum En esta locura va ser premiat com a millor disc de punk rock per Rock Cultura.

Журнал «Гитарист»
ПРЕМИЕРЫ
 2010 - 2019

2020

2010

2000

1990

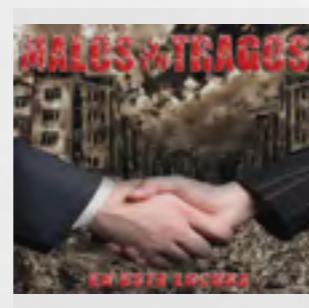
DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

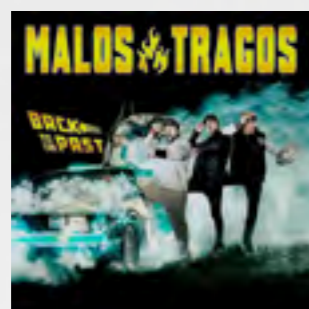
04)

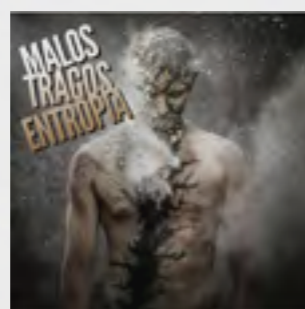
05)

06)

07)

08)

09)

- 01) De Ninguna Manera..... (PRAKTIK) CD 1992
- 02) Autosuficiencia Denegada..... (LOCOMOTIVE) CD 1996
- 03) En Esta Locura..... (NAT TEAM MEDIA) CD 2012
- 04) Reacción..... (MALDITO RECORDS) CD 2013
- 05) Welcome to Hipsterland..... (MALDITO RECORDS) CD 2015
- 06) Mundo Perfecto..... (RIFF RAFF RECORDS) CD 2015
- 07) Back to the Past..... (ROCK CD) CD 2017
- 08) Entropía..... (ROCK ESTATAL) CD 2019
- 09) A Ninguna Parte..... (ROCK ESTATAL) EP DIGITAL 2019

1980

1990

2000

2010

2020

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Spotify
03) Instagram	04) Noticias
05) Noticias	06) Video
07) Video	08) Video
09) Video	10) Video

NOM DEL GRUP:

Optalidó Ye Ye

41° 19' 48.5"N / 2° 06' 13.1"E
1980 **NEW WAVE** 1989
LA CAPSA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1988-1990

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Lluís Aguado Abad VEUS I GUTARRA
- 02) Manel Losada
Borrego GUITARRES (OPTALIDÓ YE-YE)
- 03) José Marín Romero GUITARRES (CARRER DEL SAC)
- 04) Pepe Garcia Sánchez BAIX
- 05) David Rodriguez Rauscher BATERIA

1990

2000

2010

2020

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup es crea amb membres molt joves de l'Agrupament Escolta Conxita Busquets. Assagen als locals del cau, inicialment amb només tres integrants: Manel, David i Lluís, que donen vida a Homes Yu-Yu. Sense recursos, decideixen incorporar un baixista, Pepe, i amb aquest canvi neix Optalidó Ye-Ye. Realitzen la seva primera actuació al mític bar de la Rambla, Cremallera.

A partir d'aquí, fan diverses actuacions en l'àmbit local, en llocs com L'Artesà, l'antic Olga Sòcies, la plaça Catalunya i altres espais del poble. En una segona fase, hi ha un canvi de guitarrista, i els assajos es traslladen al local del vocalista, on també celebren festes amb molta música i actuacions. Així, a partir de la nova ubicació al carrer del Sac, núm. 6, el grup adopta un nou nom.

L'etapa final arriba amb la marxa del cantant per complir el servei militar, durant 19 mesos, a Ceuta. A la seva tornada, el grup ja s'ha dispersat. El cantant continua la seva altra passió, fent de DJ i punxant música, mentre que els altres membres es retiren o segueixen actualment en altres formacions.

1980

1990

2000

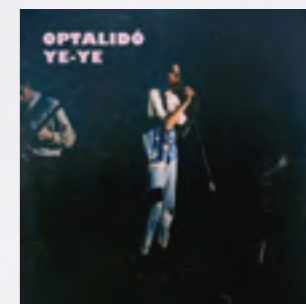
2010

2020

DISCOGRAFIA:

01) Optalidó Ye-Ye DEMO 1988

01)

1980

1990

2000

2010

2020

1990

2000

2010

2020

1980

1990

2000

2010

2020

RECURSOS WEB:

01)

Soundcloud

1er KONGRÉS de la joventut del Prat PRESENTA:

Una Voll-Damm y una Estrella, por favor: OPTALIDÓ YE-YE!

9 D'ABRIL * 21 H.
TEATRE JOAN MAGRIÑA - PIGE. MARTÍ PINYOL, 13 - GRATIS!!

Conseil local de la Joventut del Prat de Llobregat

DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA REGIDORIA DE JOVENTUT

INVITACIÓ FESTA - DESPEDIDA

Carrer d'el Sac In Concert

Actuació:
 Divendres
 19-01-1990
 a les 22 h
 al CHEZ RIVERA

ENTRADA LLIURE

CULTURA

Apoya la escena y acude al...

Maig...

Març: Actuacions musicals

Abril al Teatre J. Magriña

Si un escenari hi ha en aquesta vila que sigui perfecte per fer l'irringes del tipus que anem tractant en aquestes línies —vulgo actuacions de rock— aquest té el nom del Teatre Joan Magriña, santuari on el dissabte 9 d'abril es succeï la posta de llarg dels indicis OPTALIDÓ YE-YE, convertits en quartet, i en una ona cada cop més desconcertant i postopank; i els gram triomfadors de la nit: un so excel·lent i usos molt originals, aquells fans dels Optalidó, a descobrir-nos cançons dins del seu personal estil per diàgnesen, aquella nit, a descobrir la nova gran esperança a blanca del rock pratenc: UNA VOLL-DAMM Y UNA ESTRELLA POR FAVOR. L'ànima de la banda —Manolo, a la guitarra i Víctor al baix, i altres cantants han estat, a base de treball, un reguitzell de temes com «Sala Malhonesas» tenen l'enginy de SINISTRO TOTAL i l'eloqüència de... no són absoltament seus, i aquí és on estriba la major part de la gràcia. Tenen previstes varies actuacions aviat, així que seria imperdonable perdre's de vista.

A l'hora de tancar aquestes línies encara ens dura l'impressió de l'actuació «Life» del grup barcelonès EBERCITO DE SALVACION a Cremallera Abierta i l'indignació de veure com una vegada més pot acabar el grup amb el repertori que de la Guardia Urbana que l'equívoca... o pot preparar, per inoportuna interrupció no té res millor a fer a les 22.20 h.

El cas, doncs, es que es preparen les actuacions de BARNA SUD al Piano Bar (dia 22), UNA VOLL-DAMM Y UNA ESTRELLA POR FAVOR al Cremallera (23), SERGY FLOYD al primer dissabte de maig i els ajornats LOS CANGUROS (dia 30 d'abril) així que com diu la cançó d'aquests últims: «Apoya la escena y acude al...» (tot loca el nom del teu local fa veure)... mi vida era vulgar.

Xavier G. ALEGRIA

Immillorable oferta musical

A ningú que s'hagi patejat mínimament l'adoquinat dels carrers de la ciutat —aquella que coneix que té fins i tot aeroport— se li pot escapar l'estat d'hivernació en el qual ens trobem d'ençà més de mitja dècada.

A ningú que s'hagi patejat mínimament qualsevol adoquinat civilitzat se li escapa tampoc que una escena musical atractiva i l'existència d'oferta local estable i rica quant a grups i idees sonores intel·ligents, és un factor importantíssim en tot moviment amb un mínim de volada creativa.

Així, hem de reconèixer que en el darrer any se'ns pot haver escapat alguna sospita d'esperança amb l'obertura de nous locals d'actuacions i el naixement des del no-res de grups joveníssims disposats a trencar amb tot.

El mes de febrer de 1988 va ser un exemple del que volem tenir i —que d'existir d'una manera continuada, podria conduir a un optimisme excel·lent i necessari: l'oferta d'actuacions de bandes estrangeres a la ciutat (hàrbars) és immillorable si tenim en compte els recursos que una programació com aquesta requereix i les poques expectatives que de donar guanys immediats té; en aquest sentit, l'audiència té el nom d'una sala CREMALLERA ABIERTA. LOS CANGUROS, substituïts en última instància per LOS INTERROGANTES —dues de les bandes amb més futur de la metròpoli— a causa de la malaltia del bateria dels primers; NIHIL, un grup francès en gira pel sud d'Europa; JUANITA LA CALVA Y LOS JUBILADOS; tot un espectacle; THE BUMPERS, la banda més salvatge del garatge a Valladolid; l'oferta supera en molt el que algunes orelles mereixen.

La matèria més sucosa ens ve, però, d'endins les nostres fronteres (entre el Llobregat i l'estany de la Podrida): quatre grups locals actuaren a aquell mes en locals pratencs: OPTALIDÓ YE-YE, TA TIA LA GUENYA, UNA VOLL-DAMM Y UNA ESTRELLA POR FAVOR, EDICIÓN LIMITADA. Els tres primers en el marc de la festa del primer aniversari del fanzine obruc-liberto-indepunkdentista GOMADOS (12 de febrer) i l'últim, el grup de l'incit Jordi Alonso, molt millor davant l'escenari que darrera les taules de mescla de la seva inevitable casa (20 de febrer al Piano Bar ELS PESCADORS, «Cada vez que te veo me mareo», sens dubte la cançó de l'estiu del 88 a la costa daurada.

David Rauscher, 1971 (Berlin); Lluís, 1971 (El Prat); Pepe, 1969 (Johannesbourg); Manel, 1971 (Algeciras) i Josechu, 1970 a Donostia; són els membres d'OPTALIDÓ YE-YE, l'esperança negra dels endèmic pacients jaqueca-boys del A.E. Conxita Busquets i la meitat de la població punkera, popera i de tothom que s'en precia de bon gust. OPTALIDÓ YE-YE, amb la seva juvenicòlica carrera ja plena d'èxits de crítica i públic fins avui i la incorporació d'un tècnic de mèrit com el Josechu — personatge que ha d'anar amb compte de que la seva habilitat tècnica no muti en sense —sentit virtuosismes— fan pensar en un blancament definitiu i proper, de la mà de temes com «Bona Cuina», «Lluitar per treballar...» «Estic a l'URSS» «En vius... jo ja m'he declarat «fan» fervent de les guitarres de Manel Losada.

A més, per tu que ho critiques tot fins que ha triunfat als «40 principals», tens el consol que tots el concerts són gratuïts... de moment.

Xavier G. ALEGRIA

NOM DEL GRUP:

Raising

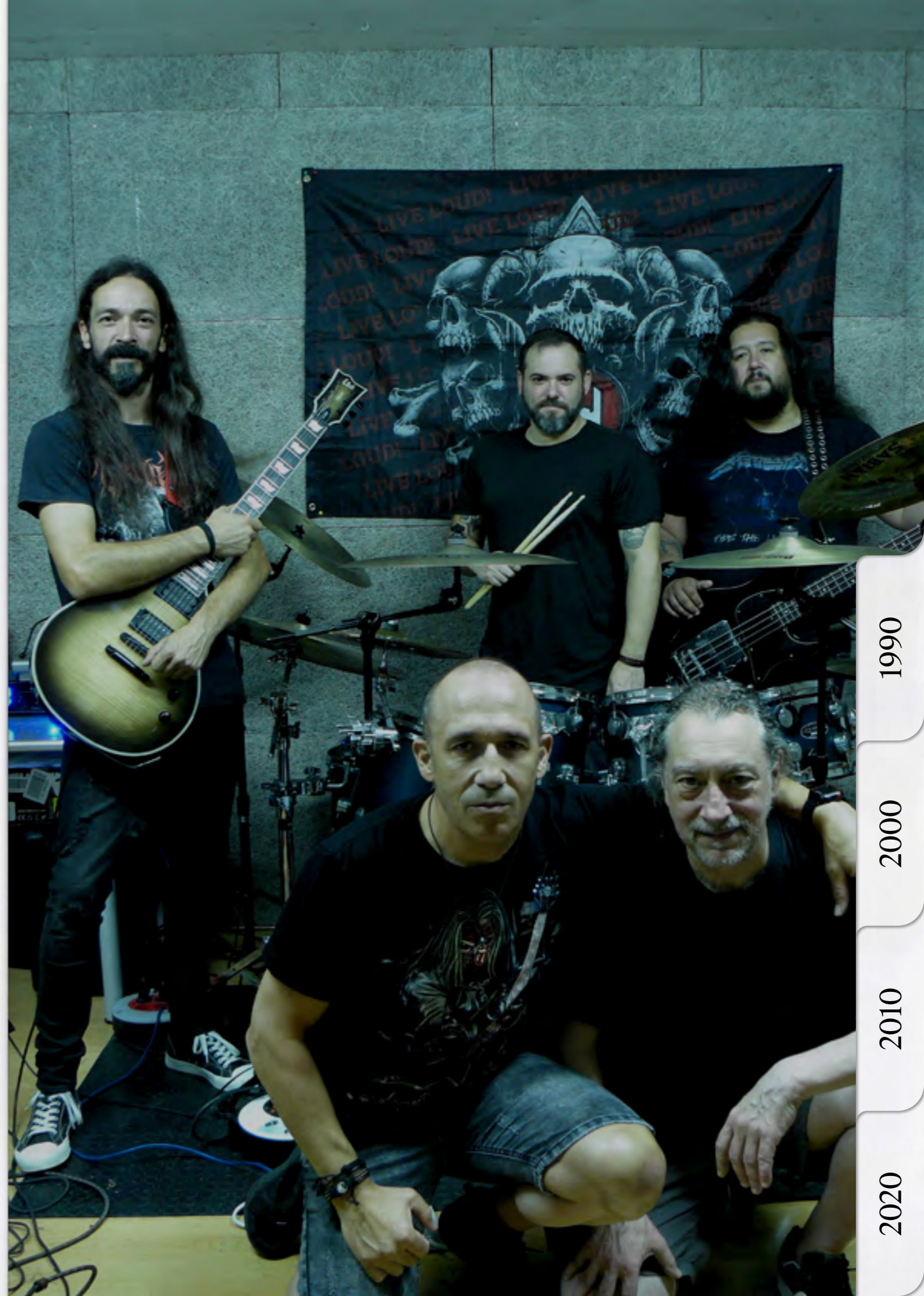
ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1982-Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Yon Aguirre VEU
- 02) Jacinto Andreu GUITARRA
- 03) Juan Ponce GUITARRA
- 04) Edu Aliques BAIX
- 05) Juan Molina BATERIA

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Banda de *hard-rock* pratenca formada a principi dels anys 80 per l'Òscar Roca i el Jacinto Andreu. No va ser fins als anys 90 quan van realitzar algunes actuacions a diferents locals del Prat amb diferents músics fins a la incorporació del Yon Aguirre com a vocalista.

Després d'un temps d'inactivitat, el grup torna als escenaris amb el canvi de mil·lenni, passant per diferents fases i més d'una dificultat.

Fa uns quatre anys, es van incorporar a la banda el Ponce i el Juan i és llavors quan van aconseguir l'estabilitat perfecta per treballar el seu *set list* definitiu, dotant d'un so més actual als seus antics temes i creant-ne de nous.

1980

1990

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01) Levantamiento (AUTOEDITAT) 2020

01)

RECURSOS WEB:

01) Instagram	02) Spotify
03) Bandcamp	04) Video

NOM DEL GRUP:

Restless

ANY D' INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989-1996

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Carlos Pastor VEU I GUITARRA
- 02) Joaquim "Chimo" Herrero GUITARRA I VEUS
- 03) Julio Cascán BAIX
- 04) Dani López BATERIA (DE 1991 A 1993)
- 05) Armando Aguirre BATERIA (DE 1993 A 1996)

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Restless són un grup fundat pel Chimo i el Carlos, amics i antics militants de la banda Edició Limitada.

Als seus inicis, els dos amics recorren els bars de Barcelona tocant versions de grups com Los Secretos, Burning, Sabina o Loquillo. Va ser durant aquestes actuacions quan van conèixer al Julio i al Dani i amb ells la primera formació va quedar tancada. Ja tenien guitarres, baix i bateria. Sense oblidar el paper del Maxi Mariblanca escrivint les lletres de les cançons.

Amb la sortida del Dani i la incorporació de l'Armando es va produir el canvi definitiu en la banda aconseguint una barreja explosiva d'influències entre les quals es trobaven el *hard-rock*, el *heavy* o el *rockabilly*.

Existeix molt poc material de la banda tot i que hi ha algun afortunat o afortunada que conserva part dels seus treballs en format cassette. Tota una joia de la història del panorama musical pratenc.

1990

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01) Restless DEMO 1994

01)

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud

02) Soundcloud

1980

1990

2000

2010

2020

PRENSA:

PRENSA:

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1988-2018

NOM DEL GRUP:

Turistas

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Javi Gracia**..... GUITARRA I VEU
- 02) **Victor Campos**..... BAIX I VEUS
- 03) **Salva Gassol**..... BATERIA
- 04) **Josep Meizoso**..... VEU

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Al 1988, Josep Meizoso va decidir donar un pas més al panorama musical pratenc.

Recolzat pel Javi Gracia, el Salva Gassol (KlanKorrupto, Els Bous) i en Víctor Campos (*Una Woll-Damm i una Estrella, si us plau!!*), van emprendre una nova aventura. Després d'uns mesos d'incertesa, Meizoso va decidir deixar el grup i *Turistes* es va convertir en un trio rodant per tota la península arribant fins i tot a girar a Alemanya l'any 1992. Des de llavors, han estat diversos els concerts de retrobament que han precedit una estranya dissolució.

Al seu recorregut han comptat amb col·laboracions tant a l'estudi com en directe de nombrosos músics locals com Carlos Mesa, Mounir Letayeff, Pedro Pablo Ezcurra o Montse Vaca.

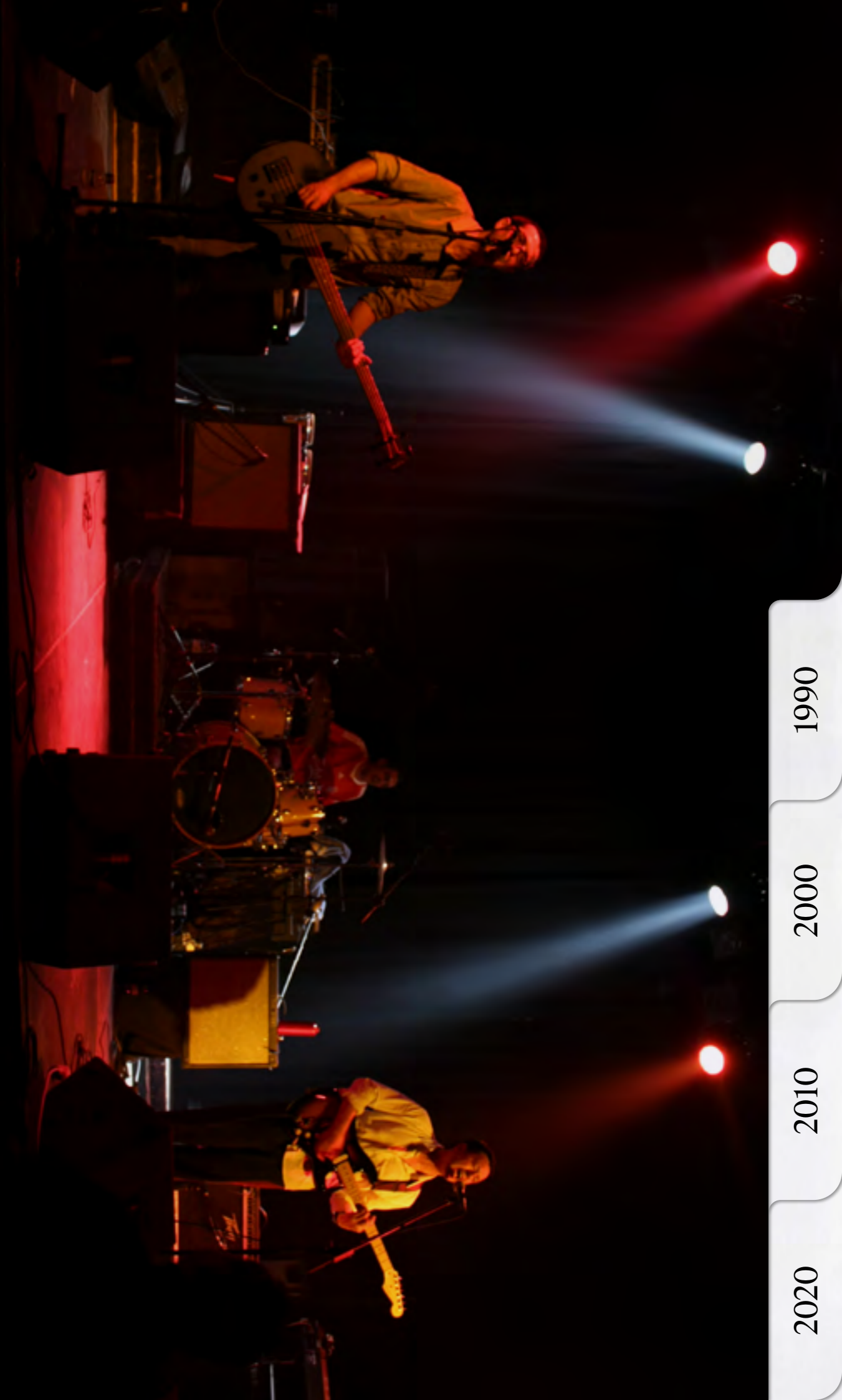
1980

1990

2000

2010

2020

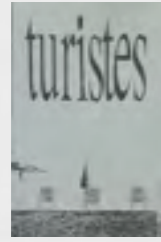
1990

2000

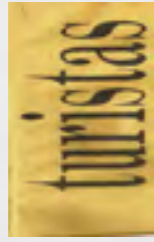
2010

2020

DISCOGRAFIA:

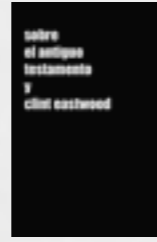
01)

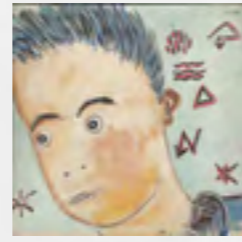
02)

03)

04)

05)

- 01) Turistas I (MAQUETA K7) 1988
- 02) Turistas II. Amarillo esta bien (MAQUETA K7) 1989
- 03) Turistas III. Sin Tapa. (MAQUETA K7) 1990
- 04) Turistas IV. Clint Eastwood (MAQUETA K7) 1991
- 05) TURISTAS (SINGLE VINILO AUTOEDITADO) 1992

1980

1990

2000

2010

2020

1980

1990

2000

2010

2020

2020

2010

2000

1990

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Bandcamp
03) Soundcloud	04) Soundcloud
05) Video	06) Video
07) Video	08) Video

Turistas, un viatge al país del rock modern

Turistas. Xavi Garcia (veu i guitarra), Víctor Campos (baix i veus) i Salvador Gasol (bateria). Bar Mundial.

JORDI REMOLINS

Un dels components de Turistas

Ripoll.—Tirar endavant un grup poc conegut no és pas tasca fàcil. Hi ha molts inconvenients i entrebancs, abans no es pot fer un salt cap a un estatut de dependència o semi-dependència del món musical. Per aquesta etapa d'entrebancs és per la que passen la majoria de grups que es recorren els petits locals de les nostres comarques. En general es pot dir que no els surt a compte ni en l'aspecte econòmic ni en l'aspecte físic i psicològic. Ara bé, les satisfaccions que poden trobar en algun moment donat aquests grups, són també dignes de destacar. I veure com un local ple de gent, que possiblement fins al mateix moment de veure el grup sobre l'escenari no tingués ni remota idea de la seva existència, però que en canvi seguia el ritme de la música com si coneguessin els temes de sempre, ha de ser sens dubte un motiu de plena satisfacció. Això és precisament el que va passar amb els Turistas, un grup del Prat (Barcelona) que des de mitjans de maig de 1988 tiren endavant el seu projecte musical, que ells mateixos defineixen com rock modern i sorprenent dels 90. D'aquell maig ençà han gravat dues maquetes, cantada en català, i que ells mateixos reconeixen que no va acabar de sortir massa bé, i una segona amb dos temes en castellà (*Mundo salvaje* i *Tiempo*) on la

seva música adopta postures salvatges en la primera peça i de placidesa a la segona. Al llarg de la seva curta vida han passat per sales tan importants com el KGB, l'Artículo 26 o el Comunicado, tot i que l'actuació d'aquest divendres era la primera que realitzaven a la província de Girona.

La influència del rock ona neoyorkina tipus Talking Heads i Pixies és prou evident, tot i que en certs moments del seu directe van recordar també dels primers temps. Sobre les taules, bona posada en escena, baix i guitarra entrecreuant notes enmig d'una insistència afofada en alguns moments de l'actuació. No van faltar tampoc ritmes exòtics en el seu conglomerat musical, sense caure però en la imprudència d'adulterar la seva proposta musical. Tant de bo aquests Turistas no tardin massa a tornar-nos a visitar.

AB KULTURELLE ZWISCHENNUTZUNG DER EHEMALIGEN TECHNISCHEN GEBÄUDE DER LGA
8000 NÜRNBERG 10
GEWERBERAUMPLATZ 1
SO...
Virtuoser revolutionärer Punk aus Spanien
TURISTAS
20.00 Uhr, Abendkasseler

Turistas Conjunt musical "Si l'estanques acabes sent un primitiu"

Diari de Barcelona, Dimarts, 3 de març de 1992

JUDIT HUERTA

La producció de bandes a la península de Barcelona és tan important de la perspectiva musical i creativa com és el dels països de Turistas, un grup del Prat de Llobregat que aïçca que se presenta a la sala Comediants el seu single.

"Turistas" ha viatjat una estació important des que va ser format.

"Si, és un principi fíem música pop-rock, després, sense abandonar la tendència pop, ens

ven oferir a una línia més moderna. Vam acabar, fins i tot, "Time" entre que un dels membres de la banda és un "veterà".

"Si, no ens volem tancar en una determinada manera de aconseguir sent un primitiu. A cada concert que troquem volem fer dalt d'un escenari sense sentir cap inhibició que ens regredi en el temps.

"Tota aquesta innovació que produeixen es plasma en el grup innovador. La gent no té la mateixa idea, és com dir que

no està preparada per escoltar les coses noves que a nivell musical a "nosaltres".

"Innovacions musicals com les que estan fent els Nirvana, els Dance Squad i Mano Negra".

"Sí. Per exemple els Mano Negra, segons el meu punt de vista, han aconseguit renovar el rock modernitzant-lo. França, Espanya i Portugal). Mano Negra és un grup que ha aconseguit situar-se a les darreries de l'escena i obrir-se a tots els estils musicals. Totes aquestes innovacions no es donen a Espanya, fa falta que vingui així els canvis necessaris."

CULTURA

Turistas: más canciones sobre edificios y comida

A nadie se le puede ocultar que en breves semanas vamos a padecer un traspase de década, sin embargo, lo que la mayoría parece querer es olvidar antes de intentar definirlo: hay gente, en el opuesto de ese sentido, que se afana en pensar en el futuro, que se afana en preparar los 90 con rabia, pasión y desmesa. La pobreza de los argumentos de quienes sólo abogan por el recuerdo y la fidelidad nos hace estremecer. Nos situamos más bien con aquellos que precisan "A por ellos, que son pocos y cobardes" y más aún con el delirio del "Al pillaje, sin escrupulos". TURISTAS, en su última grabación, nos invitan a un "tiempo, la música que se termina en tiempo" cien años equivalente. La noche del 24 de septiembre, la disonancia propuesta municipal del concierto del grupo Mecano había colimado los deseos de eterna juventud de la población, la disidencia se arriachaba 50 metros más al Sur con la impunidad de la desoperación y un nuevo canal: LA FIEBRE DEL OKO y TURISTAS, para robarle horas a la noche y quizá arropar alguna juventud sedienta o algún transfluga desmemoriado.

homenaje a Cremallera Abierta, la sala donde al parecer este año nos vamos a ver privados de contemplar alguno de los episodios más esenciales de la nueva década. Después de "Calle Anselmo" empezó su repertorio habitual. TURISTAS realizaron durante su primer año de vida, 1988-89, un total de 25 actuaciones, cifras muy estimables, repletas de sorpresas, cargadas de profundidad contra la normalidad musical que se nos venía encima (Elio y Frapp le de la guitarra de Javier (Elio y Frapp le tras Byrne y un Resident (x) andamos le espían) y su voz apagada y oportuna. De los 18 temas que interpretaron, ni uno sólo podía caer del cartel y esa media, difícil de mantener es la mejor garantía de que no se nos algo sólido entre las manos. Algo tan sólido que sólo durante la próxima década, que ellos ya tienen tan trabajada, otros podrán comprender.

Fui invitado al estudio de grabación en

Gracia durante el pasado fin de semana, durante la preparación de bajos y batería aburría— y ahora escucho en un segundo estudio— el resultado de quince horas de walk-man: el resultado de quince horas de estudio: "Mundo Salvaje", en su versión octubre-89, puede ser la canción que por su agresividad llame la atención definitiva al público desparter para, en un tono cercano al grupo de Boston, PIXIES, alcanzar un ritmo entrecortado realista "armamento" "Tiempo", la canción de la cual el grupo no se siente precisamente satisfecho, es una composición extraordinaria que, aun habiendo perdido algo de su eficacia rítmica del directo, conserva lo esencial de su vigor, siempre cercano a unos TALKING turbios en la época de sus canciones sobre edificios y comida. Notable.

Emilio Foucault
Foto: Antonio Sánchez Lanza

NOM DEL GRUP:

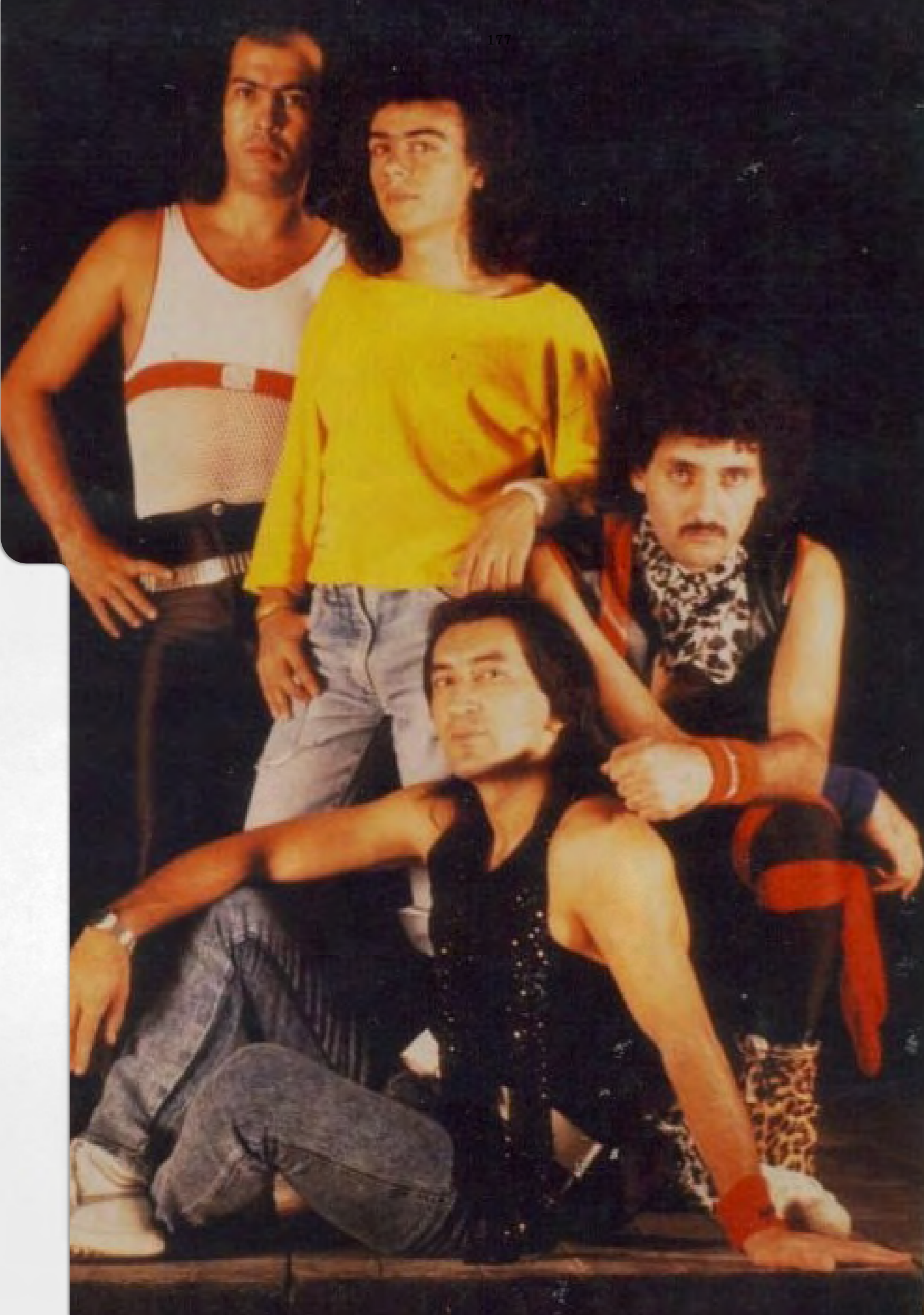
Zeus

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1981-2013

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Felix Bustillo Rubio VEU
- 02) Fran Heredia GUITARRA SOLISTA
- 03) Juan Ramon Martinez GUITARRA SOLISTA
- 04) Santi Rovira BATERIA
- 05) Juan Antonio Perez BAIX

1980

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

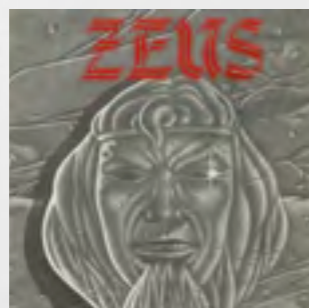
Zeus es va formar entre els anys 1981 i 1982. Les seves influències musicals es movien entre el hard rock i el heavy metal de bandes internacionals com Deep Purple o Judes Priest i nacionals com els Barón Rojo. L'any 1983 van publicar un single amb les cançons "Dama de Hierro" i "Buscando acción".

Al 1984, Juan Ramón i Santi Rovira van deixar la banda i van ser substituïts pel Javier Puertas i Pepe Martínez. Després d'una gira telonejant a grups com Saxon o Deep Purple van publicar un LP en vinil l'any 1987. Tot just després, el grup va desaparèixer retrobant-se de nou l'any 2011 en un concert a la sala Fontana i al 2012 a la sala La Bóscula.

Un any més tard, el cantant de Zeus acompanyat pel guitarrista Santi Leal van publicar un CD sota el nom de Proyecto Zeus intentant recuperar la memòria d'antigues cançons del grup que mai es van arribar a gravar.

Avui dia és encara una incògnita si Proyecto Zeus tornarà al directe o si la banda desapareix per sempre.

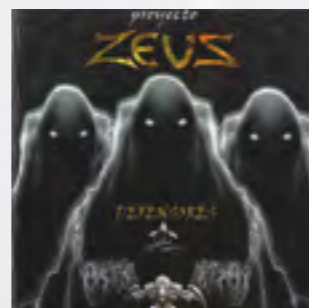
DISCOGRAFIA:

01)

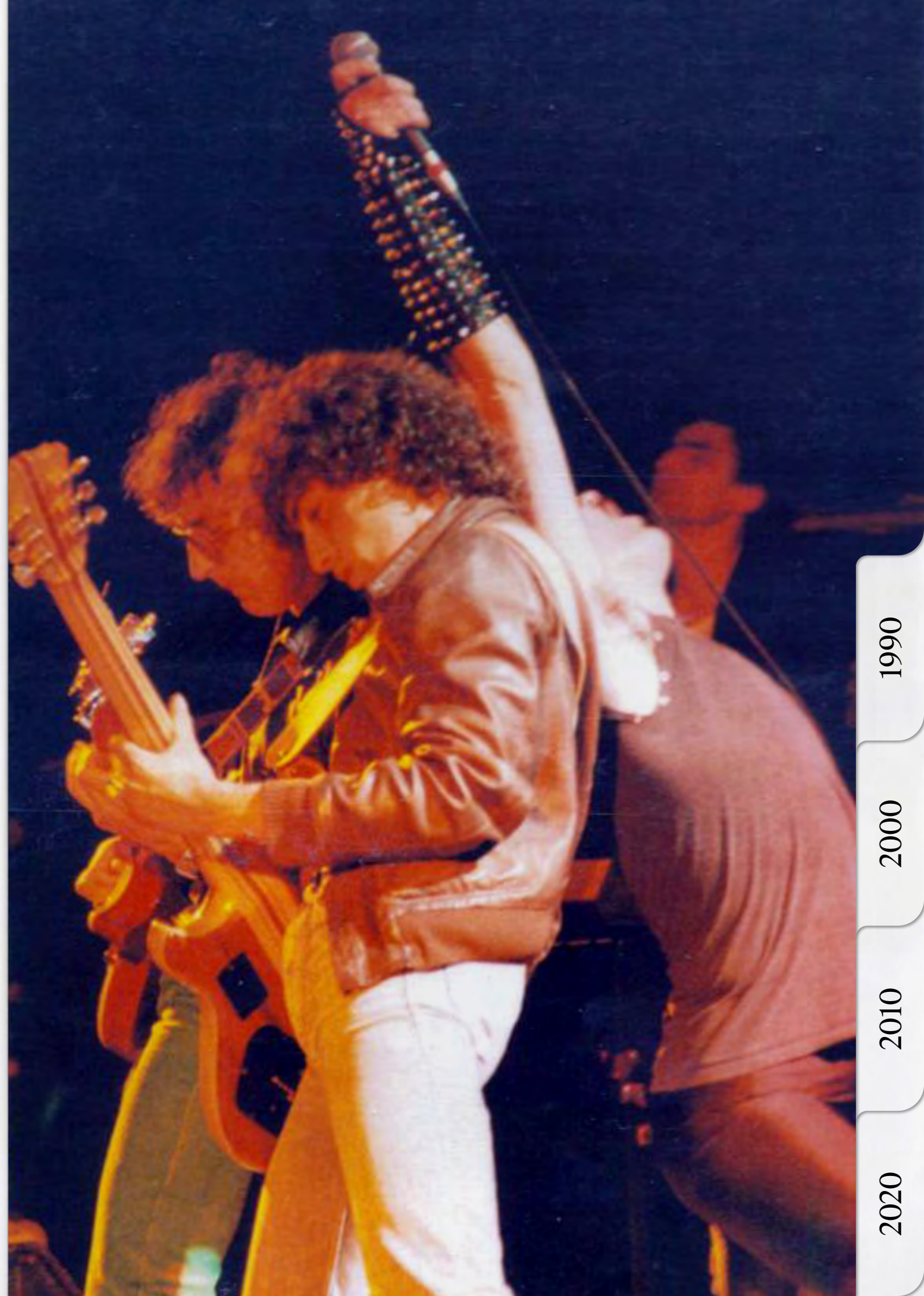

02)

03)

- 01) Dama De Hierro.....(AQUARIO) SINGLE 1983
 02) Zeus(CHUPA RECORDS) LP 1987
 03) Defensores "Proyecto Zeus".....(AUTOPRODUIT) CD 2013

1990

2000

2010

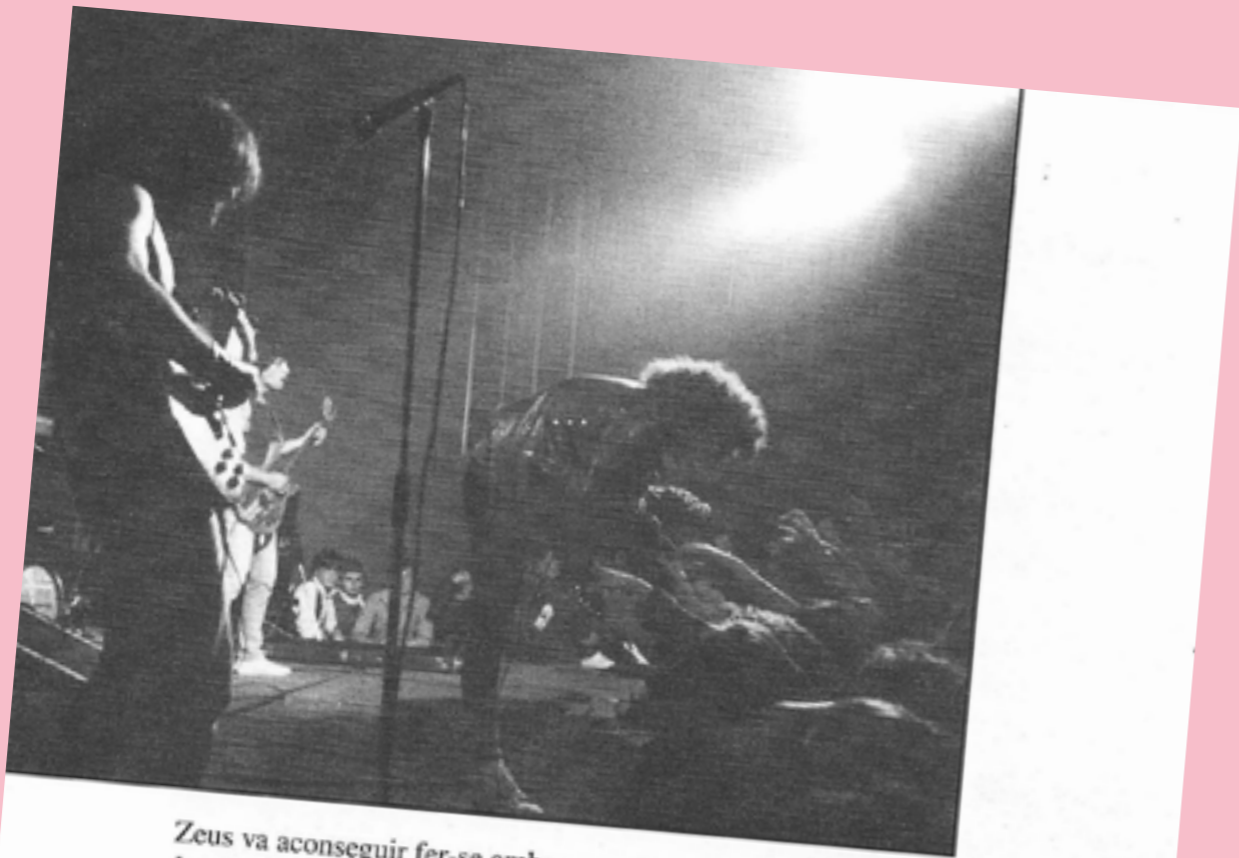
2020

RECURSOS WEB:

01)	Soundcloud	02)	Soundcloud
03)	Facebook	04)	Video
05)	Video	06)	Video
07)	Video		

Zeus va aconseguir fer-se amb un prestigi poc habitual a les bandes de heavy i hard-rock. Això els va portar a promoure iniciatives, amb d'altres grups, com "El heavy no es violencia", per intentar esborrar la llegenda negra que corria als anys vuitanta i que relacionava la música heavy amb actituds violentes.

Els primers èxits: els anys setanta i vuitanta

"Avanzamos con valor / nadie detendrá nuestro caminar / transportamos la ilusión / que engendramos en nuestro corazón / es la música nuestra voz / y nadie nos podrá callar"
Músicos en el tiempo, del grup Zeus.

Les transformacions socials de finals dels seixanta van ser la clau que obri la porta del canvi polític a la dècada dels setanta. La música fou un dels elements fonamentals de la modernització social. Tot i que la mort del dictador semblava propera, el règim franquista es mostrà políticament immòbil fins al final: "Vam viure una època bastant conflictiva —comenta Félix Bustillo, cantant de Zeus—. Un dia, quan jo cantava amb Unió, la seguretat em va parar i van veure el cartell

Dos grups que van fer història a nivell local. A la foto superior, el grup Zeus, que va portar el seu hard-rock més enllà de les fronteres del Llobregat. A sota, Extru, que també van deixar un important empremta que encara sobreviu als nostres dies.

que portava. Era la foto del grup. Cinc persones amb els cabells llargs i el nom Unió a sota. Vaig estar vint-i-quatre hores incomunicat."

Els noms canvien, però l'ecosistema musical potàvia dels anys setanta té un funcionament molt similar al de la dècada anterior. La nova generació comença a fer-se sentir, però amb una inestabilitat que és una característica estructural dels grups de l'època. Però si els anys seixanta era una època de competència i rivalitat, els setanta s'enceten amb una bona comunicació i certa complicitat: "Els anys 70 hi havia molt bon rotllo entre els grups. Sempre que podiem les bandes del Prat muntàvem festivals —comenta Jaime Rojo, líder del grup Extra, format al 72 amb la veu de Ringo, que encara avui dinamitza la moguda musical pratenc—. Hi havia molt bon ambient. Ens coneixíem tots." Sobre aquest situació, Félix Bustillo, dels Zeus, afegeix: "Vaig coincidir amb els Extru al lloc d'assaig. l'any 1975. Èrem a dos o tres cases de pagès, prop del casc antic. Allà fèiem molta vida social. Ells respectaven la nostra música, i nosaltres la seva".

Les aspiracions d'aquests músics es redueixen a una filosofia força naïf: passar-s'ho bé sense més complicacions. Sense cap rivalitat i amb molt autodidactisme. I il·lusió. L'Artesà i el Blue Star, que formen part de la llegenda urbana local, van ser els escenaris on es va començar a tocar al generació de músics: "Vam començar a tocar al pati de l'Artesà. També tocàvem habitualment, al principi, al desaparegut clamping Cala-Gogo, per als estrangers, i ho fèiem en anglès, encara que no teníem ni idea. Quan tocàvem en directe no hi havia cap simetria. Durant l'època de Los Cruesos i Unió intercalàvem versions de Los Sirex amb Santana o Fleetwood Mac", recorda Félix Bustillo.

L'adveniment de la democràcia va influir en la música local? Jaime Rojo, veu dels Extru, creu que no: "Qui estava per la música estava al marge de la política. Però és veritat que les primeres eleccions i les coalicions dels partits polítics em van ajudar molt, perquè era una època molt viva, i cada partit muntava la seva festa i necessitava un grup per tocar!". El servei militar continuava emmicolant els grups musicals: "La mili ens va trencar una mica a tots —comenta Félix Bustillo—. Quan tornes, has de plantejar-te començar a treballar i oblidar aquestes tonteries, com deien els pares. Intentes continuar i, a poc a poc, muntar temes propis, partint de les influències de la música que escolàvem." El pop, el hard-rock i el punk s'escolen entre les cordes vocals i instrumentals de la música pratenc. Són uns grups que, enlluernats per la il·lusió, comencen a presentar

1990 - 1999

RAP

LA CAPSA

2°06'13.1"E

10

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
POST-ROCK
LA CAPSA
1990 - 1999

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
Pop Rock
LA CAPSA
1990 - 1999

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
FOLK Rock
LA CAPSA
1990 - 1999

9

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
POP PSICODÈLIC
LA CAPSA
1990 - 1999

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
HARD ROCK
LA CAPSA
1990 - 1999

GRUPS:

7 Notas 7 Colores	pàg.	189
Ataraxia	pàg.	195
Cafe Budapest	pàg.	199
Carrots	pàg.	207
Cosmocide	pàg.	213
Damas Negras	pàg.	225
Doble Sentido	pàg.	233
Eat Meat	pàg.	243
Endibia Kochina	pàg.	247
Escarmiento	pàg.	261
Fe Ciega	pàg.	265
Generación	pàg.	283
KomPotSer	pàg.	287
LaMovie	pàg.	297
Sanatorium	pàg.	303
Sis de Nou	pàg.	307
Uncertain Blue	pàg.	309

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
Rock Simfònic
LA CAPSA
1990 - 1999

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
METAL
LA CAPSA
1990 - 1999

41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
PUNK ROCK
LA CAPSA
1990 - 1999

NOM DEL GRUP:

7 Notas 7 Colores

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993-2002

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Mucho Muchaho..... MC, VEU, LLETRES, PRODUCCIÓ
- 02) Dive Dibosso DJ..... PRODUCCIÓ
- 03) Eddy la Sombra..... MC, VEUS
- 04) DJ Neas..... DJ

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Potser el nom de l'Oliver Gallego no us resulti familiar però tot canvia si sentiu MuchoMuchacho. El grup va néixer tot just fa 28 anys, al 1993, de la seva mà juntament amb la del productor DiveDibosso i DJ Neas. Més tard i després de la sortida del grup d'aquest últim, s'incorpora el MC Eddy La Sombra a l'àlbum *77. 7 notas 7 colores* van crear la seva pròpia empremta i aviat es van col·locar al capdavant del *hip-hop* estatal.

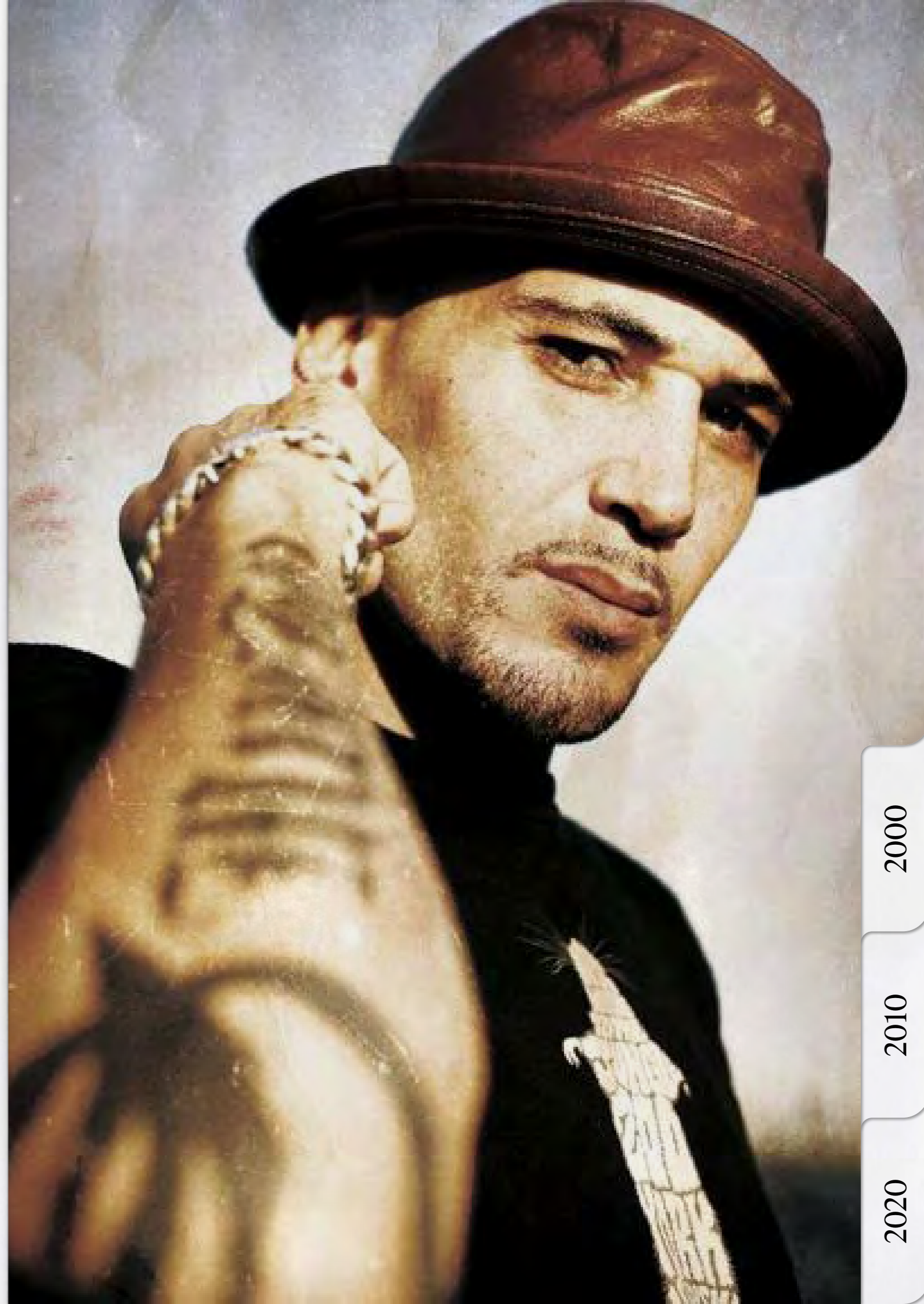
Poc tenien a veure les rimes del MuchoMuchacho amb les d'altres projectes del moment. Aquest grup portava sota el braç la temàtica del *hip-hop* americà per antonomàsia: la vida al carrer, millor dit, la vida als carrers del Prat, a Barcelona. Tot això des del punt de vista d'un noi amb moltes coses a dir i les eines de sobres per fer-ho: facilitat de paraula i fatxenderia per parar un tren.

MuchoMuchacho ens explica les seves alegries i les seves misèries. La seva principal virtut és aconseguir que un dia qualsevol amb el seu grup al barri fumant porros i bevent cervesa sigui el més interessant que puguis escoltar.

Així, l'any 1997 i després de l'avançament de dues cançons en un maxi single (*Puercos i Con esos ojitos*) es va publicar el debut discogràfic de *7 notas 7 colores*, sota el títol de *Hecho, es simple*. Als directes es van incorporar Zemoese i Coco als suports.

Hecho, es simple els va consagrar com el millor grup de *hip-hop* nacional, convertint-lo en un clàssic que encara no s'ha superat. Després vindrien dos àlbums més: *77* i *La Mami Internacional*.

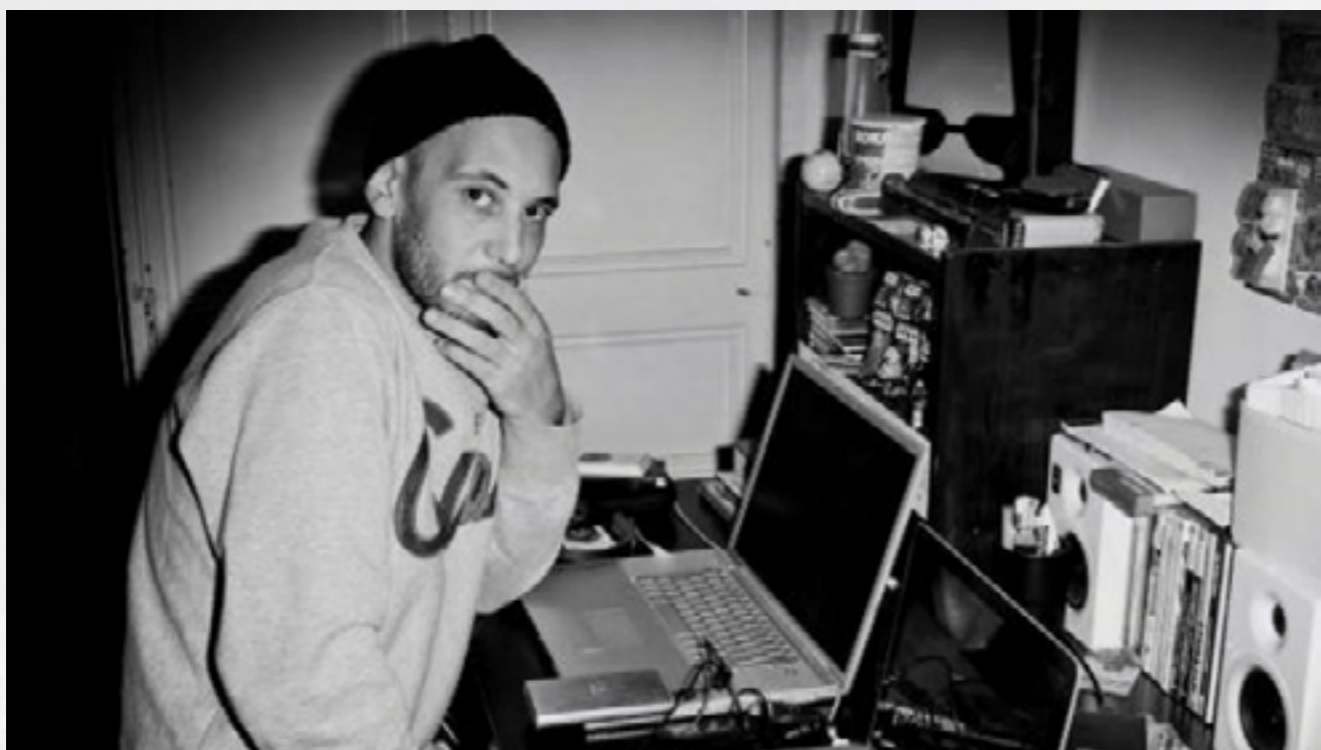
Al 2017 es reuneixen de nou per celebrar el 20è aniversari de la publicació de *Hecho Es Simple* amb una gira per tot el país.

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

- 01) Con Esos Ojitos/Puercos. (YO GANO) SINGLE 1997
- 02) Hecho, Es Simple. (LA MADRE-SUPEREGO) CD 1997
- 03) La Medicina. (LA MADRE-SUPEREGO) EP 1998
- 04) 77. (LA MADRE-SUPEREGO) CD 1999
- 05) Gorilas y Bananas. (LA MADRE-SUPEREGO) EP 1999
- 06) La Mami Internacional. (LA MADRE) CD 2000
- 07) Yo Vivo. (LA MADRE) EP 2002

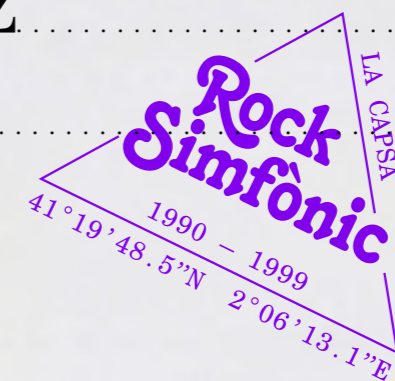
RECURSOS WEB:

01)	Spotify	02)	Noticia
03)	Noticia	04)	Noticia
05)	Video	06)	Video
07)	Video	08)	Video

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Vicente Macià**..... GUITARRA I VEU
 02) **Robert Castellanos**..... GUITARRA I VEU
 03) **Joaquín Forés**..... TECLATS
 04) **Moises Cruz**..... BATERIA
 05) **Jose Alberto Chamorro**..... BAIX (1993-1995)
 06) **Pepo Lopez**..... BAIX (1995-1996)
 07) **Xavi Ribas**..... BAIX (1996-1997)

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Ataraxia van començar amb un so influenciat per bandes com The Beatles o Dire Straits. Es podria dir que era la típica banda de pop-rock que estava descobrint noves influències i sons a la recerca del seu propi estil. Aviat els Ataraxia van dirigir-se a sonoritats més complexes, arranjaments més sofisticats i cançons clarament influenciades per el rock progressiu i la psicodèlia dels anys 60 i 70 com les que sonaven a The Doors o Pink Floyd. Dos dels temes centrals dels seus concerts van ser The Book i Sombras al amanecer, temes de 20 minuts de durada. Els Ataraxia van ser el banc de proves on es va gestar el que serien els futurs Carrots. Al repertori dels seus últims concerts ja apareixia algun tema del que es convertiria en el primer disc dels Carrots "Saving Chocolate Coins" que es publicaria al últim any del passat mil·leni.

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993-1997

NOM DEL GRUP:

Ataraxia

1990

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Ataraxia 1993
- 02) Mountain Gods/Regreso A La Orilla 1994
- 03) The Book/Sombras Al Amanecer MAQUETA 1995

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video

NOM DEL GRUP:

Cafe Budapest

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993-1997

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Jordi Barberá**.....VEU
- 02) **Jordi Varela**.....BAIX I VEUS
- 03) **Jaume Zuriaga**.....GUITARRA RÍTMICA I VEUS
- 04) **Toni Zuriaga**.....GUITARRA SOLISTA
- 05) **Jonathan Zuriaga**.....BATERIA I VEUS

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Café Budapest va ser un projecte format l'any 1993 pels germans Zuriaga juntament amb una troballa en forma de baixista a la família i un amic dels temps d'institut del Toni. Van començar a assajar a uns inhòspits locals de les antigues fàbriques de la Zona Franca on, per sort, van néixer grans cançons i es va millorar molt a nivell musical. Les de Café Budapest eren cançons influenciades per cadascun dels seus components i això va fer que no es poguessin classificar dins de cap estil del moment. Aquest fet era positiu perquè els seus temes sempre agradaven molt i a la vegada negatiu, ja que es trobaven en un moment on les classificacions manaven. Van gravar la seva primera maqueta a l'estudi del Santi Picó i van ser finalistes dos anys consecutius del concurs de la Virgin Megastores on van ser escollits millors músics a nivell individual. La seva separació és un fet del qual no consta data perquè mai es va formalitzar.

DISCOGRAFIA:

01) Agua de Mexico/ Lisboa DEMO 1994

01)

1990

2000

2010

2020

1990

2000

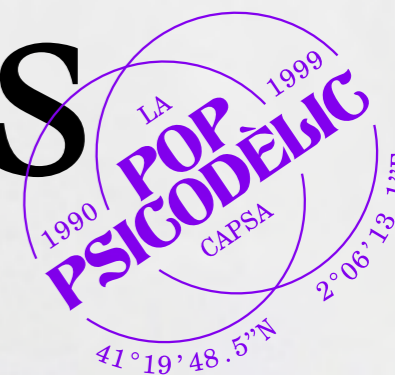
2010

2020

NOM DEL GRUP:

Carrots

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1997-2005

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Vicente Maciá “Willy” GUITARRA I VEUS
- 02) Robert Castellanos BAIX I VEUS
- 03) Freddy Forner TECLATS I VEUS
- 04) Enrique Forner BATERIA (1997 – 2001)
- 05) Matias Segovia BATERIA (2001 – 2004)
- 06) Robert Van der Laar BATERIA (2004 – 2005)

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Des de la seva formació l'any 1997 a partir de la unió de components d'Ataraxia i Generación, Carrots va anar creant el seu propi so, construït sobre la seva particular combinació de pop i psicodèlia. El grup tenia l'habilitat de confeccionar paisatges plens de fantasia colorista amb certs aires barrocs que van començar a despertar l'interès del públic. Però va ser el seu segon àlbum el que realment va col·locar als Carrots dins la bola del món. El magnífic "Sunshine" (2002), amb un aire més pop que el seu predecessor, va ser rebut a Espanya amb entusiasme per bona part de crítica i públic, participant als festivals més importants i girant per tot el país. La seva indubtable qualitat els hi va obrir les portes d'alguns dels catàlegs més selectes del món i van ser editats als EUA i a Japó. El single "Sunshine" va aparèixer a recopilatoris de segells independents de tot el planeta. Al març del 2004 van publicar "All it takes is a little confidence...!" el seu darrer treball. El disc també es va editar al Japó, sota l'auspici del prestigiós segell Quinze Records i va ser distribuït als EUA a través del segell DARLA. Poc després, la banda es va separar però l'èxit va acompanyar a cadascun dels seus components en altres projectes.

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

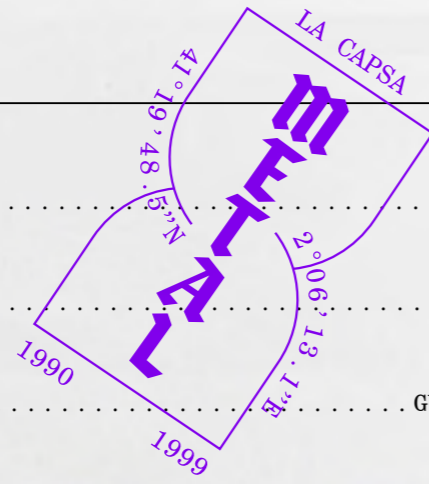
- 01) Carrots DEMO 1997
- 02) Saving Chocolate Coins (GRABACIONES EN EL MAR) LP 1999
- 03) Sunshine (GRABACIONES EN EL MAR) LP 2002
- 04) 7.000 Ideas (GRABACIONES EN EL MAR) SINGLE 2002
- 05) Carrots & Friends (GRABACIONES EN EL MAR) EP 2002
- 06) All It Takes Is A Little Confidence...! (GRABACIONES EN EL MAR) LP 2004
- 07) Cinnamon Park (GRABACIONES EN EL MAR) EP 2005
- 08) The Best Of Carrots (GRABACIONES EN EL MAR) LP 2005
- 09) Carrots Anthology (QUINCE RECORDS) LP 2005, JAPÓ

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Spotify
03) Video	04) Video
05) Video	

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Carlos G. VEUS
- 02) Carlos C GUITARRA SOLISTA
- 03) Jose J. GUITARRA RÍTMICA I VEUS
- 04) Luis J. BAIX I VEUS
- 05) Pedro Pina TECLATS I PROGRAMACIONS
- 06) Marc P BATERIA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993-1996

NOM DEL GRUP:

Cosmocide

2000

2010

2020

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El Carlos C, el Luis i el Jose eren amics de feia anys i van decidir crear una banda del seu estil de música preferit, el death metal. A l'hora de començar els primers assajos es va produir l'explosió europea de doom metal fet que va deixar una forta empremta en els seus temes. Van reclutar la resta de membres a través d'amics però no va ser fins que el Pedro P. es va incorporar a la banda quan van definir el seu so arribant a construir una personalitat única i pionera.

Les influències dels integrants anaven des del heavy metal tradicional, fins el death metal i el black metal creuant pel thrash metal, tant americana com europea. La coincidència del naixement del doom europeu amb la formació de la banda va ser el que definitivament va marcar el seu camí.

No trobem cap discografia oficial enregistrada degut a la prematura dissolució del grup. Això va ser degut, segons ells, a que eren molt joves i cadascú tenia una idea preconcebuda de la direcció que havia de portar la banda. Eren passionals però no gaire madurs. Cal dir, però, que disposen de múltiples cintes en directe amb so de taula que podrien ser considerades com a directes oficials. Tal era la passió dels seus integrants per la banda que aquests directes es van editar de manera casolana i es van distribuir entre amics i gent propera.

1990

2000

2010

2020

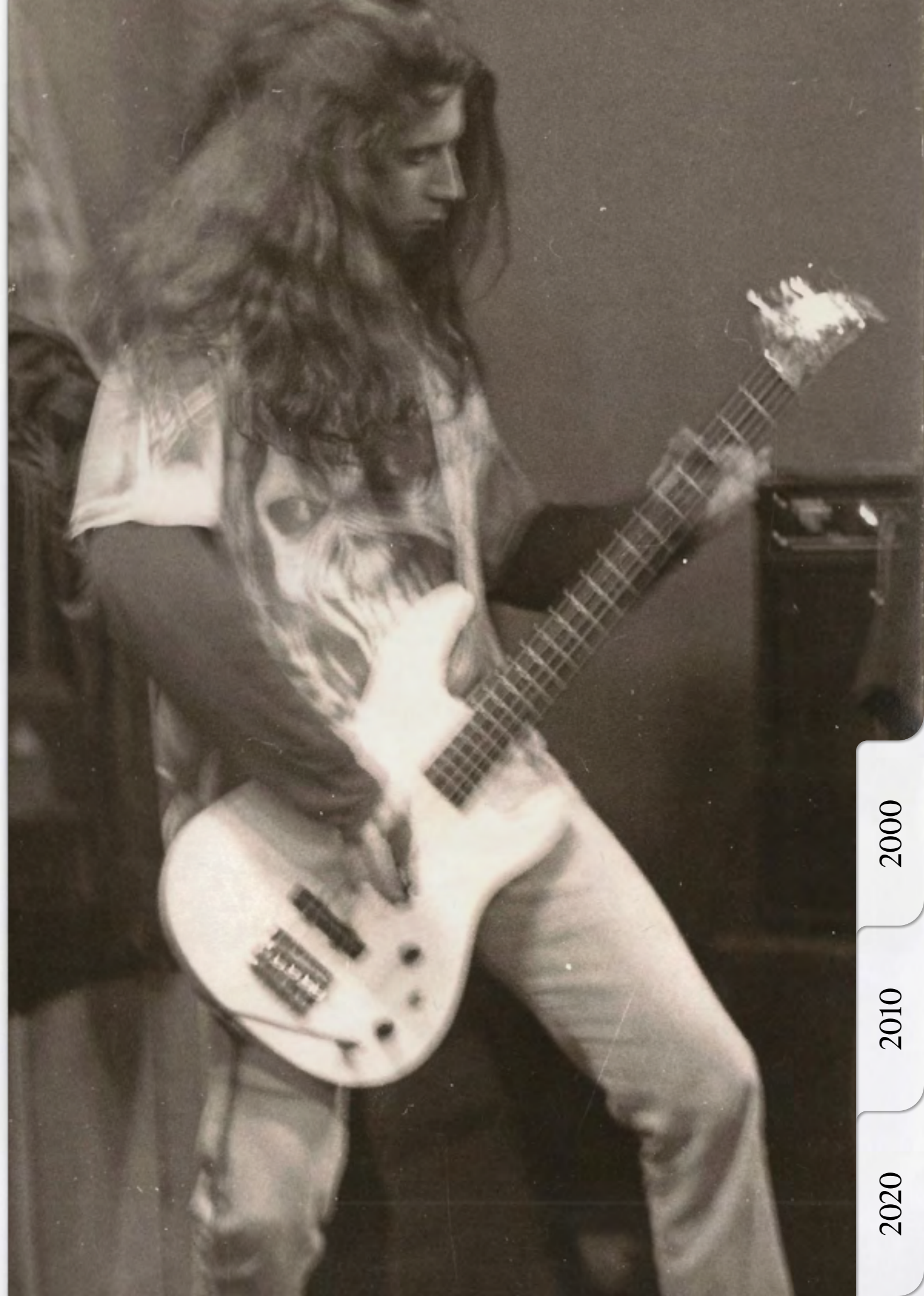

DISCOGRAFIA:

- 01) Gravació en directe a la mítica sala "Garaje" de Barcelona 1995
- 02) Gravació en directe a "La Capsa" 1995

RECURSOS WEB:

- 01) [Soundcloud](#)
- 02) [Soundcloud](#)

2000

2010

2020

Prensa:

CONCIERTOS METALIK.O.

BLAZENTH + ANALEED + COSMOCIDE
Sala Garage Club, Barcelona

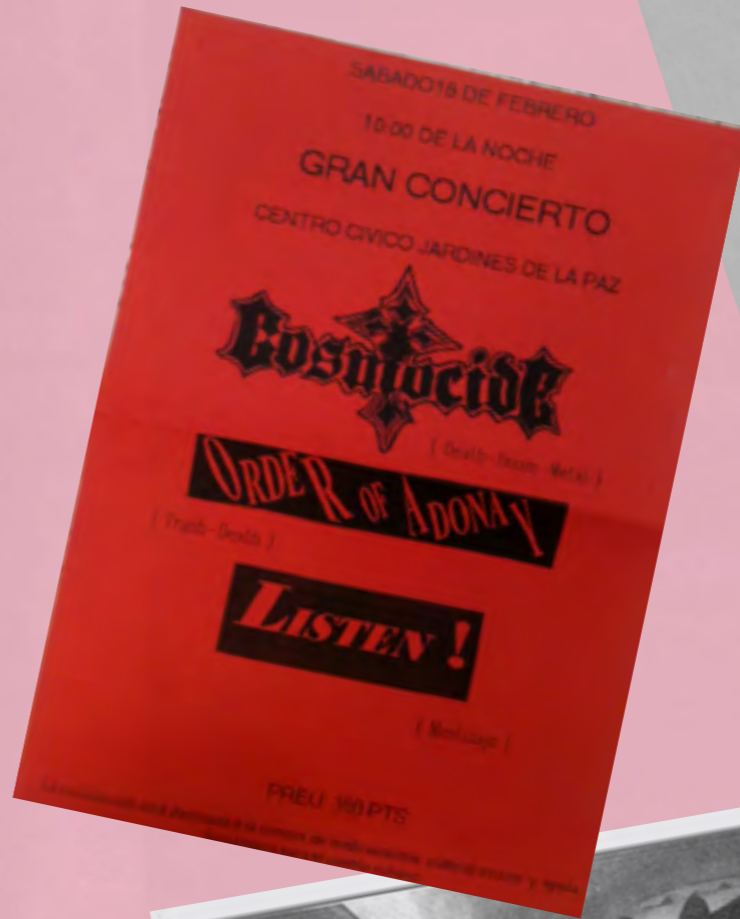
Basta con las nuevas bandas que quieren tocar en agosto a la prensa. La siguiente de ellas: Barcelona. En el primero, pero la banda. A última hora fueron añadidos por COSMOCIDE, una formación de doom metal del

señala un buen concierto. Los asistentes empezaron a cantar de los que se les había escuchado antes y me gustaron mucho los GETHALK, una banda de black metal que llegaba a la disciplina definitiva de la banda. A última hora fueron añadidos por COSMOCIDE, una formación de doom metal del

Por de Lidropal, que fueron los organizadores de este el canal de aquella noche. En la realidad es que se les había escuchado antes y me gustaron mucho los GETHALK, una banda de black metal que llegaba a la disciplina definitiva de la banda. A última hora fueron añadidos por COSMOCIDE, una formación de doom metal del

Prensa:

DOOMSDAY

COSMOCIDE

...representa a DEMIGOD y a BRUERIA. Para cerrar la noche, tuvimos a los BLAZENTH presentando su primer cd editado por Abstract Edicions. La música de doom era black rifeo melódico a doble guitarra, o sea sin bajista. Fue una pena que tuviera algunos más que ligeros problemas con la gente de Garage Club y decidieran cortar su actuación a la mitad. Una verdadera lástima para nosotros, y mucho más para el grupo, puesto que salieron con todas las ganas del mundo a presentar su nuevo trabajo. Es triste que las salas un poco grandes de Barcelona no se preocupen más por ellos y tratan a las bandas que están empezando como si fueran meros. De todas maneras, por ir a ver principios de agosto en la sala MEPHISTO, como bien podrán leer a continuación.

24 - COSMOCIDE + DOOMSDAY + PANDEMIA
Día 8 de Agosto, Sala Mephisto, Barcelona.

Como os decía anteriormente, con la sala Mephisto también tuvimos algunas malas rufas. Por motivos de repertorio, y muchas cosas más. El 24 de Badalona, se tuvieron que enfrentar con una sala casi vacía. Tampoco les esperó

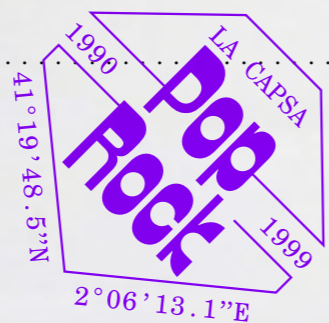
demasiado, sin embargo, los dos cantantes se pegaron bostidos por toda la sala. Nos atronaron a todos que era eso del hardcore industrial, hasta se aprovecharon a versionar a los ANAL CUNT. Sepáramos los tocó el turno (de nuevo) a los COSMOCIDE con su metal a lo THE GATHERING, altamente recomendable. Si algún día tienen la oportunidad de verlos por su ciudad no se los pierdan. Lo malo del asunto es que, cuando leas estas líneas, ya estarán buscando bajista y cantante, puesto que, como he dicho, cuando me quedé en las bandas, me quedé algunos problemas internos. Los siguientes fueron DOOMSDAY. Me podéis estar cinco páginas subiéndome con ellos. Los que habéis escuchado a esta fantástica banda de Barcelona, ya sabéis a que me refiero. Le diros un gran repaso a su primer cd "What I See" de sorpresa más versionaron el "What I See" de una noche espectacular PANDEMIA (o sea, los antiguos PANDEMIONUM) de Vilafra de la Península con su brutal death metal rifeo del Suffocation. Una mega-waap-banda que existía de la cual comentamos ya en favor de SUFFOCATION. Una mega-waap-banda que existía de la cual comentamos ya en favor de SUFFOCATION. Una mega-waap-banda que existía de la cual comentamos ya en favor de SUFFOCATION.

respeto tiene por las bandas que están empezando a tocar. No hay palabras para describirlo, el 6 de mayo todos los cojones del mundo para cortar la actuación de los PANDEMIA, en el último tema, total para poner el "Carry On" de los MANOWAR. Y todo por motivos de horario, aunque la verdad es que no la vestía de ningún modo. Una actitud bastante flojera para alguien que se le da de erudito. Y encima va y me dice (palabras textuales): "Tío, es que estoy ocupado a la prisa". También hay que hacerle saber a este señor que las casacas 80 personas que había en la sala (sí, así como osena) estaban ahí para ver a estas bandas. Que vamos a esperar de un heavy. Los próximos conciertos ya que si y aprovechar la ocasión para disculparme de nuevo con las bandas que sacaron aquella noche.

TEXTO Y FOTOS: SERGI SANCHO

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Pepe Damas VEU
- 02) Jose Pelegrin BATERIA
- 03) Dani Sanchez BAIX
- 04) Pili Linde VEU

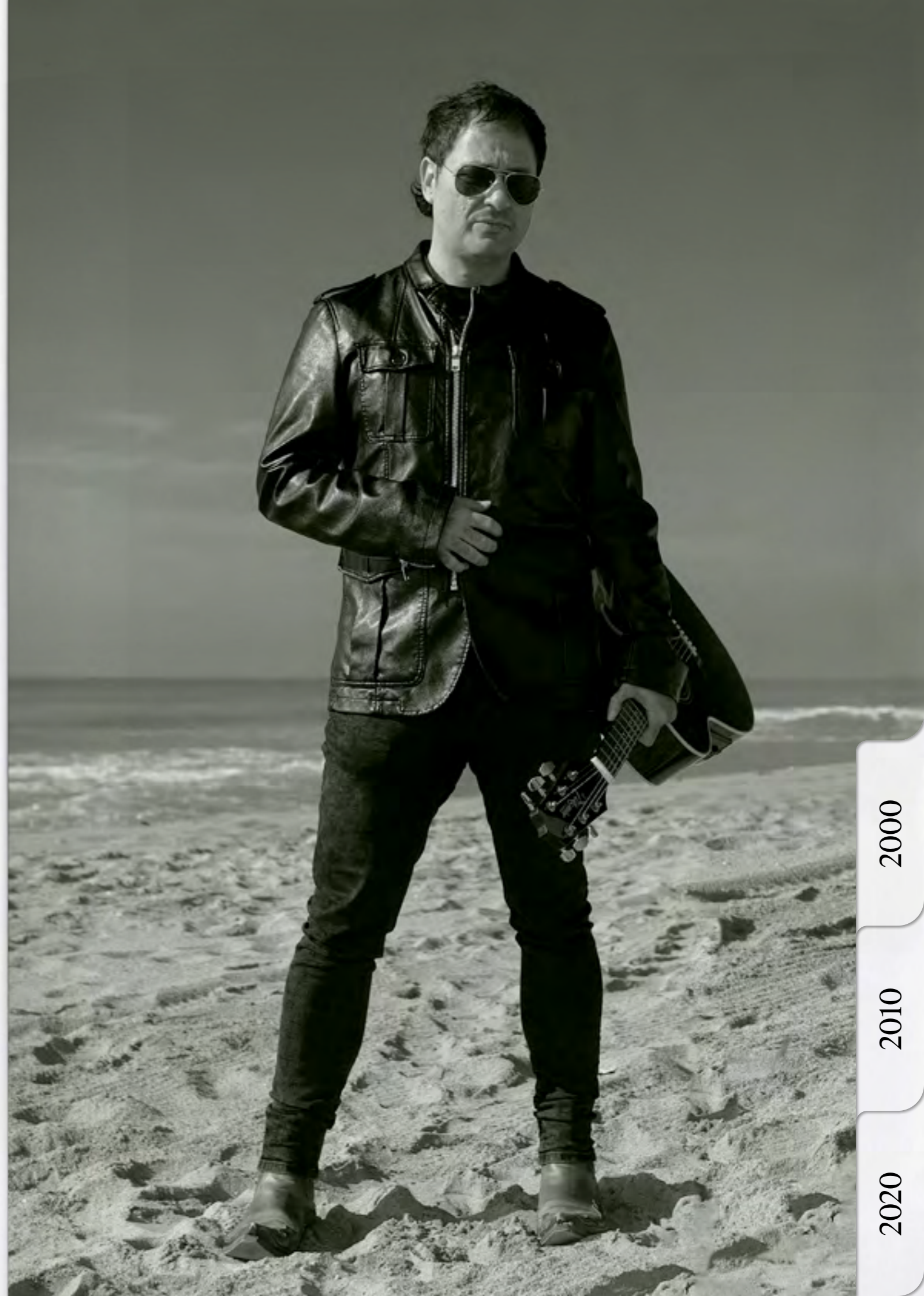

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995–Present

NOM DEL GRUP:

Damas
Negras

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup es forma al voltant de l'any 1994 amb la Pili Linde a la veu, l'Òscar, el Carlos, el Juanca i el Pepe. És en aquella època quan editen *Promesas Sin Firma* i comencen a crear el seu estil *pop-rock*. A principis del 2000 enregistren *Mundo Envenenado* i deu anys més tard, *Septiembre*.

Clares són les influències de grups com *Héroes del Silencio*, *Radio Futura* o *The Doors*. Al seu repertori trobem cançons ambigües i guitarres arpegiades on les lletres juguen un paper molt important en l'expressió musical de la banda.

Un cop tancada l'etapa de *Damas*, el Pepe continua en solitari amb les composicions anteriors i altres de noves amb un estil similar, afegint incorporacions i col·laboracions als directes com la del projecte tribut a *Joy Division* amb el grup *Last Transmission*.

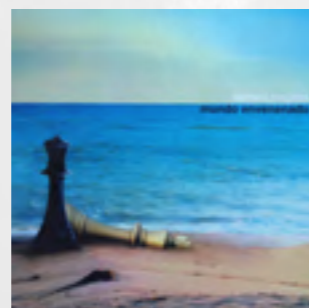

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Promesas Sin Firma..... DEMO CASSETTE 1997
- 02) Mundo Envenenado..... (AUTOEDITAT) CD 2000
- 03) Septiembre..... (AUTOEDITAT) CD 2010

RECURSOS WEB:

01).....	Web	02).....	Facebook
03).....	Soundcloud	04).....	Soundcloud
05).....	Soundcloud		

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Kyke Serrano** PIANOS
- 02) **Jose Marin** GUITARRES
- 03) **Mery Castro, Rebecca Newey
i Ana Cardenas** VEU
- 04) **Txema Carnicé** BAIIX
- 05) **David Rodriguez,
Tony Hernández i
Marcello Catania** BATERIA
- 06) **Jose Duran** TEXTOS

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1990–1993

NOM DEL GRUP:

**Doble
Sentido**

Aquest grup va néixer l'any 1990 per mitjà dels textos d'un amic en comú que es van acabar convertint en cançons.

Els seus temes eren propis i cada component del grup aportava les seves influències i personalitat a unes melodies que inicialment composava el seu guitarrista. Així doncs, ens trobem davant d'un grup d'estil Pop-Rock amb infinitat d'influències personals.

A principis d'agost de 1991 van publicar una maqueta amb quatre cançons gravada per JM Acevedo a l'estudi Airama 1 amb la inestimable col·laboració del Carlos Duque en la programació i ritmes.

Cal destacar, a més, els concerts a Don Corbaton i Pikens a Castelldefels, Akelarre a Montcada o La Repera a Sant Boi. També la seva participació en diferents concerts de bandes del Prat, com Circuit Zero, arribant l'any 1991, a ser teloners de Parkinson D.C al Teatre Olga Socias.

DISCOGRAFIA:

01) Doble Sentido 1991

01)

2000

2010

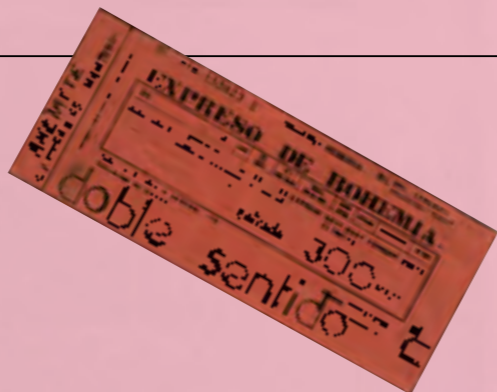
2020

RECURSOS WEB:

01)

Soundcloud

A CIEGAS

Me llevas flotando,
Como una burbuja navega,
a paso lento o rápido,
COMO tú quieras,
no dejes,
Me llevas,
por las alturas al vuelo,
No en bajas al suelo
emborráchame de amor.

Me tienes a ciegas,
sin miedo en la oscuridad,
Como una velata se mueve,
no pueda parar.

Me llevas buscando,
como una caricia al dnoaa,
estando cerca o lejos,
te lo doy todo,
Me llevas,
tocando fondo de lleno,
Como al fuera hielo,
me derrito con tu mirar.

Me tienes a ciegas,
sin miedo en la oscuridad,
Como una velata se mueve,
no pueda parar.

LETRA: J. DURAN

DISTRITO X

Aunque me mires y me provoques,
yo me bien,
que... aunque me beses y me acaricies
a la vez, tú no existes mujer. (bis)

Tacones altos,
y una caprera hasta los pies,
(Un cigarrillo,
un coche para en el arcón,
Es amor de papel. (bis)

Barrio chino, mercado de mujeres,
Tú siempre has tenido,
La Raabla de las Flores.

Otra vieja,
dónde se compra el amor,
No queda más,
otro no lleva la flor.

Una escalera,
una luz roja en el umbral,
Una sonrisa,
forzada por necesidad,
Ya no hay marcha atrás. (bis)

Barrio chino, mercado de mujeres,
Tú siempre has tenido,
La Raabla de las Flores,

LETRA: J. DURAN

DOBLE SENTIDO

A) A CIEGAS
DISTRITO-X
B) NO IMPORTA COMO SEA
LA FABRICA DE SUEÑOS

DAVID RODRIGUEZ: Batería
TEMA CARNICE: Bajo, ideas composición,
EYEL SERRANO: (IMITATOR) Teclados, programación,
JOSE MARIN: Guitarras, composición,
MARRY CASTRO: Voz, otros,
JOSE DURAN: Letras y su admirable aporte de mo-
falina.

ARRABIOS: DOBLE SENTIDO
POTO PORTADA: J.M. JURADO
DISEÑO CARPETA: TEMA CARNICE
GRABADO Y MEZCLADO: J.M. ACEDO, EN ESTUDIOS ATAMA 1
(BCN), LOS DIAS 1, 2 AGOSTO DEL 1992
Pedecemos la cooperación de Carlos Dague, por la pro-
ducción de ordenadores y ritmos, Ricky, Judith y a to-
aquellos incondicionables que nos ayudan.
Espirito se engrandecan con la música, mientras el
poco bailando. ¡ Púmbalo! -

LA FABRICA DE LOS SUEÑOS

Sueñen poner la mano,
obligados por caridad,
Empujados al abismo,
sin cuerda para regresar.

Perdidos en la miseria,
conocen la soledad,
Castigados por el delito,
de ser pobres sin más.

En la fábrica de los sueños,
no pueden refugiar,
En la fábrica de los sueños,
no cuenta nada soñar.

Con los ojos cerrados,
todo lo pueden cambiar,
los que no tienen non reyes,
del reino de la oscuridad.

Perdidos en la miseria,
conocen la soledad,
Castigados por el delito,
de ser pobres sin más.

En la fábrica de los sueños,
no pueden refugiar,
En la fábrica de los sueños,
no cuenta nada soñar.

LETRA: J. DURAN

NO IMPORTA COMO SEA

Ya estamos todos aquí,
colocados más o menos,
viéndolos venir,
apretando contra el suelo,
controlando,
Mei, cada un poco de terreno,
no me seas así,
no quieras tenerlo todo por la fuerza.

Vamos a correr,
por medio la barrera,
Vamos a llegar,
no importa como sea.

Preparados, listos, ya.
Algunos encendió la pacha,
todos buscando la meta como locos.

Vamos a correr,
por medio la barrera,
Vamos a llegar,
no importa como sea.

Preparados, listos, ya ...

LETRA: J. DURAN

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995-1998

NOM DEL GRUP:

Eat Meat

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Alberto Pellicer..... PROGRAMACIONS
- 02) Javier Gracia..... GUITARRA
- 03) Victor Campos..... BAIX
- 04) Luis Bersunses..... DJ
- 05) Nacho Romero..... SAXO, FLAUTA TRAVESSERA
- 06) Jose Maria Llançana..... PERCUSSIÓ
- 07) Luis Pardo..... PERCUSSIÓ
- 08) Make-d..... VEU

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant d'una banda de hip-hop electro-acústica de fusió. Que no us espantin tots aquests termes perquè aquest grup del Prat de Llobregat va arribar a ser pioner del fenomen urbà propi de les perifèries de finals dels anys 70 a NYC i que es va propagar pel món sencer a mitjans dels anys 80.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Somos Homos Porque Estamos MAQUETA 1993
 02) Un Audio Documental De Eat Meat. (RCA) 1995

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Video	

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1997-2006

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Juan Rodigo (Jota) VEU
- 02) Gines Cabrejas VEU I GUITARRA
- 03) Cristian Sole BATERIA
- 04) Pol Serra CORS I BAIX

NOM DEL GRUP:

Endibia
Kochina

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Amb uns primers assajos a principis de l'any 1997, el grup format pel Juan, el Ginés, el Cristian i el Pol, van fer el seu primer concert a les festes del barri de la Mercè a Barcelona. Després van seguir altres actuacions més modestes fins que, dos anys més tard, van gravar la seva maqueta sota el títol de Ke futuro presentada a La Capsa.

Al setembre d'aquell mateix any, van actuar a les festes de Santa Perpètua de Mogoda arribant a ser teloners de MCD. D'allà en endavant, tant els assajos com les actuacions van ser cada cop menors fins a la dissolució del grup per motius personals i laborals dels integrants, que van emprendre altres projectes musicals, arribant a coincidir en alguns d'ells.

2000

2010

2020

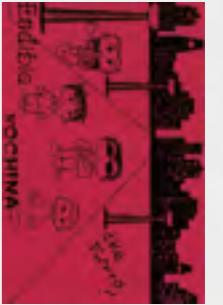

DISCOGRAFIA:

01) Ke Futuro..... DEMO CASSETTE 1999

01)

RECURSOS WEB:

01).....

Soundcloud

PRENSA:

Geta A

- 1.- Barra Fija
- 2.- Cornudo y apaleado
- 3.- ¿Ke Futuro?

Geta B

- 1.- Ramonet
- 2.- Niña Bonita
- 3.- La Marea Negra

MÚSICA y LETRA: Endibia Kochina

Voz Juan R. GARCÍA

Voz y GUITARRA: Ginés Cabrejas

COROS y BAJO: Pol Serra

BATERÍA: Cristian Solé

Grabado y Mezclado: Estudio Zero dB

Remasterizado: Microfusa

Idea Original y personajes: Estefanía

Diseño Gráfico y Montaje: Sisco Guerrero

Agradecimientos a Jordi Muñoz Chanes

Por su aportación en la letra de Niña Bonita

Y a toda la peña que lo compre.

PRENSA:

- 1.- Barra Fija
- 2.- Cornudo y Apaleado
- 3.- ¿Ke Futuro?

- 1.- Ramonet
- 2.- Niña Bonita
- 3.- Marea Negra

Endibia KOCHINA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

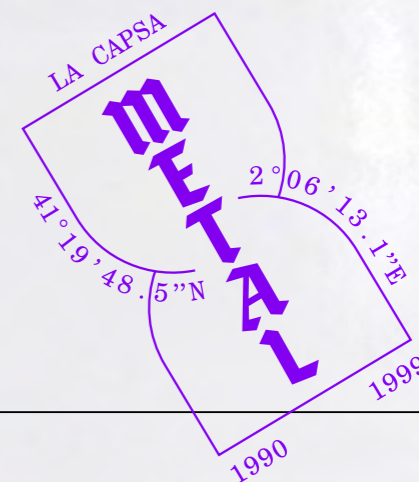
1993–Present

NOM DEL GRUP:

Escarmiento

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Carles Cabeza BATERIA
- 02) Carlos Amador GUITARRA
- 03) Josep Mª Cabeza VEU I BAIX

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

A l'any 1993, els Escarmiento van fer el primer concert a les festes de Les Corts i a la mítica sala Comunicqué de Sants anomenada sovint com les catacumbes del rock barceloní.

En aquella època, les seves influències eren més aviat grindcore de grups com Napalm Death o Carcass. Als seus inicis la banda estava formada pel Toti a la veu i el Tutxi a la guitarra. Encara no s'havia incorporat J.M Cabeza. Al 1995, assajaven als locals Musicomuna ja amb la formació actual.

Dos anys més tard, van canviar al local de La Capsa fins a la reforma de la mateixa al 2012, i és aquí on el grup es va decantar pel thrash-death o metalcore present a grups com Slayer, SFU o Pro-Pain.

És en aquest espai on el grup va crear un repertori molt més ampli. El C. Amador es va passar a la guitarra i van deixar de distorsionar el so del baix que havien fet servir fins ara. També en aquest període el seu bateria C.Cabeza paral·lelament, va ser el bateria d'Alien Love, un grup de hard rock de St. Just, durant aproximadament dos anys.

Durant la seva trajectòria han fet nombrosos concerts a sales com La Capsa, la Sala Triker, Mephisto, el KGB de Barcelona a l'aniversari de GremiumMotorcycle Club.

DISCOGRAFIA:

- 01) Escarmiento DEMO 2004

01)

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Web	

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995-2020

NOM DEL GRUP:

Fe Ciega

MEMBRES DEL GRUP (1995 - 2001):

- 01) Rafael Poyato.....VEU, GUITARRA RÍTMICA I COMPOSICIÓ
- 02) Cristobal García.....GUITARRA SOLISTA, VEUS I COMPOSICIÓ
- 03) Héctor Poyato..... BATERÍA
- 04) Sergio Oliver..... BAIX

MEMBRES DEL GRUP (2017 - 2020):

- 01) Rafael Poyato.....VEU I GUITARRA
- 02) Bruce Humphrey..... BAIX
- 03) Eduard Emeterio..... BATERÍA

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La formació original de la banda es va crear al 1995. Tres anys abans, el Cristobal García (guitarra, solista, cors i compositor) va conèixer al Rafael Poyato (veu, guitarra rítmica i compositor), en una petita actuació en una festa de final de curs de l'Institut Baldiri Guílera, al Prat de Llobregat. Només uns anys més tard, van tornar a coincidir i van decidir formar un grup de Rock. L'Hèctor Poyato (bateria), no va dubtar a unir-se i junts van realitzar diverses proves per trobar un baixista. L'escollit va ser el Sergio Oliver, alumne de Julio Cascán, d'Elefantes.

A finals de l'any 1996, després d'algunes actuacions en directe, van gravar el tema *Por ti y por nosotros* que va ser presentat a la sala Casino del Prat de Llobregat. Després van arribar directes per tota la província de Barcelona, així com desenes d'entrevistes a ràdios locals d'Espanya. És llavors, quan van començar algunes desavinences entre la secció rítmica i la melòdica del grup. Per aquest motiu l'Eduardo Aliques i el José "Tutti" García es van incorporar com a baixista i bateria. No obstant això, per motius personals dels dos nous integrants, el grup es torna a reinventar amb les incorporacions de Carlos Cabezas i Carlos Amador. Aquesta nova inclusió va fer que les cançons passessin a ser bastant més Trash-Metal, suposant un gir musical per la banda.

Al 2001, la formació es va desfer i cadascun dels seus integrants va prendre un rumb diferent. No obstant això, al 2017 i amb l'excusa de compondre una cançó per a Corsaris Anòia MC, el Rafa va tornar a muntar la banda al costat del Bruce Humphrey i l'Eduard Emeterio al baix i a la bateria. És llavors quan es van originar noves composicions i l'estil, com a trio, va passar a ser Rock de garatge. Al 2020, durant la pandèmia de la Covid-19 els Fe Ciega van deixar d'assajar i ja no s'ha tornat a saber res d'ells.

2000

2010

2020

DIRECTE HUMEDAD RELATIVA 1997

DISCOGRAFIA:

01) Por Ti y Por Nosotros EP 1996

01)

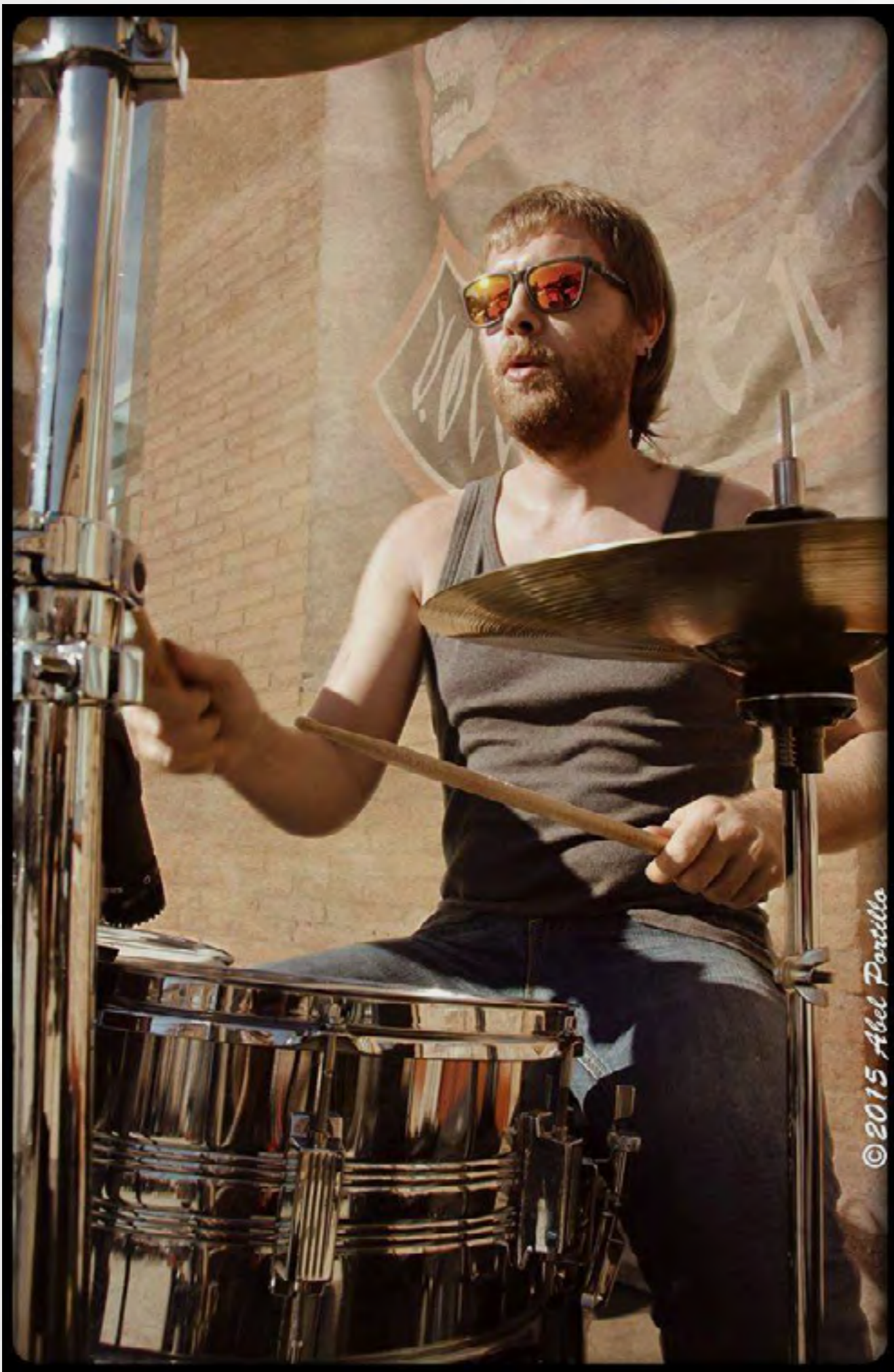

2000

2010

2020

EN DIRECTE SALA JAM SESSION

SALA CASINO 1996

2020
2010
2000

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Video	06) Video
07) Video	

PRENSA:

FE CIEGA

LA COCINA DE PICASSO es un plato del Bar Llobregat que define su estilo como rock. Sin más rodeos y si bien es cierto porque lo que hacen no es Techno precisamente, no os espante un "All right now part 2" de los FREE. El suyo es un rock muy actual de gran calidad lírica y musical, y que nos demuestra que esta última época con gran capacidad evolutiva ya que como nos comentaron en una reciente entrevista, esta sería la parte de otra etapa que ya ha pasado. Hay que tener en cuenta que fue grabada en Octubre.

La cinta tiene una producción bastante buena y la nota que es una banda con muchos ensayos y muchas toallas de sudor. Por lo pronto al primer tema de los mejores a mi gusto, y el que le sigue "Mi alas al viento" es otro de los que más me gustan. En el piano compositivo las letras a veces se diluyen en pasajes más depresivos como en el tema "Solo quiero", a lo que ayuda mucho la crudez del Oscar, el cantante, muy bien apoyado por Javier Arroyo al bajo. Nada a la producción muy trabajada en el inicio del tema "Dr. Veritas" y Daniel Quiero a la guitarra.

Para contactos: 93 378 37 62 / 93 968 67 38 / 93 375 45 41

REVIEW CD REVISTA PICCADILLY CIRCUS

la básica

espai musical

9 Maig / 21:00 h. / 600 pts.
PETRA DE FENETRA (punk, Madrid) / **LIPOSOMAS PA TU JETO** (punk BCN)

14 Maig / 20:00 h. / Entrada lliure
KARNE DE KANON (punk) / **THE JODES** (punk)

15 Maig / 22:00 h. / 500 pts.
FE CIEGA (heavy) / **NOTSADS** (pop)

21 Maig / 20:00 h. / Entrada lliure
LUCUMALUNCH (pop) / **BOTÁNICA OCULTA** (pop-rock)

28 Maig 20:00 h. / Entrada lliure
LA BANDA DEL SÓTANO (pop) / **THE MADDING CROWN** (pop-rock)

Ajuntament de Barcelona / Sala La Bascula

SALA LA BÁSCULA

PRENSA:

OCTUBRE '99

SABADO DIA 2 VADO PERMANENTE (Acustico Rock Pop)
 Entrada: 500 Pts con consumición

SABADO DIA 9 ENYAHIVE (POP-ROCK)
 Entrada: 600 Pts con consumición

SABADO DIA 16 THE XONAS (Ska-Punk y lo que salga)
 Entrada: 600 Pts con consumición

SABADO DIA 23 JAVIER HIDALGO (Cantautor)
 Entrada: 600 Pts con consumición

SABADO DIA 30 FE CIEGA (Metal Melodico) / **TRASH DE PACO** (Rumba-Trash)
 Entrada: 600 Pts con consumición

todas las actuaciones a las 20:00h
 Entrada libre para: alumnos de Jam Session
 y amigos de la musica de Barcelona

Organiza: **JAM Session**

Jam Session
 Escola de Música
 c/ San Germà, 8 baixos
 Tel. y Fax: 93 425 28 77
 Junto a Pl. España de BCN
 (metro: L1 y L3)

SALA JAM SESSION

PRENSA:

FE CIEGA
'Por Ti y Por Nosotros'

Desde el Prat de Llobregat viene esta banda presentándonos su primera maqueta en CD, aunque hayan editado hasta la fecha un directo grabado en miniDisco y un video. Fe Ciega hacen Hard Rock de toda la vida, que si bien no aporta nada nuevo, se ve que el grupo se lo curra, sobre todo en las melodías y en la presentación. Además, es de admirar que apuesten por un género que no está ahora mismo en alza, por lo que desde Kerrang!, os animamos a que sigáis haciéndolo.

La demo comienza con una introducción, pasando a interpretar "Predicador", uno de los mejores temas junto a "Más allá Del Viento", donde recuerdan a las gloriosas bandas españolas de los años '80, como Barón Rojo, sobre todo. ¿Sabéis ya por dónde van los tiros? Deberíamos decir que el tercer tema, "Por Tu Amor", tiene una versión acústica en la que el principio es clavado a un tema de aquellos poperos ochenteros llamados The Smiths. La canción en sí se titulaba "Bigmouth Strikes Again".

En cuanto al sonido, deciros que es de muy alta calidad y que está grabado en los estudios Control Room de Barcelona, con la producción de Eduardo Cabral, a quien hay que felicitar por esas guitarras tan distantes que ha conseguido.

Lo cierto es que se nota que Fe Ciega va a por todas, y pienso que con un pelin más de originalidad, podrían pegar el salto en poco tiempo. ¿Apostamos?

Eillos son: Cristóbal García (guitarra y coros), Héctor Poyatos (batería, percusiones y coros), Rafael Poyato (guitarra y voces) y Sergio Oliver (bajo y coros). Si queréis el CD, te lo harán llegar por correo por 1000 "cucas".

Contactos:
 Rafael Tfno: (93) 478 64 96
 Cristóbal Tfno: (93) 379 50 86
 Sergio Tfno: (93) 478 58 81

ARTICLE PRENSA REVISTA KERRANG!
MAIG 1997

Fe Ciega
EN DIRECTO

Dia 27 de Diciembre a las 00:00h

ENTRADA LIBRE

Todos los viernes por la noche la gente de COU (Nocturno) del Baldiri estamos en la barra pequeña del Casino.

Presentación de su CD-Maxi "POR TI Y POR NOSOTROS"

PRESENTACIÓN DE POR TÍ Y POR NOSOTROS
SALA CASINO DEL PRAT 1996

PRENSA:

 HUMEDAD RELATIVA

CONCIERTOS
NOVIEMBRE '97

2 CRAAB
 POP-ROCK 300 PTS.

9 LA VACA MULTICOLOR
 PSICODELIA-GARAGE 400 PTS.

16 FE CIEGA
 METAL-MELODICO 300 PTS.

23 MOTOSIERRAS
 PUNK-ROCK 300 PTS.

30 GREY
 POP 300 PTS.

DOMINGOS 20:00 h.

COLABORAN: **POWER**, **HORSE**, **Utiliza Los Bases**

PI. Malá i Flaquer, 9 Barcelona

SALA HUMEDAD RELATIVA

El grupo Fe Ciega presenta su disco

El grupo musical Fe Ciega presentó, el pasado 27 de diciembre y en la sala El Casino de El Prat, su primer disco compacto de presentación, titulado *Por ti y por nosotros*. Los pratenses grabaron la maqueta en los estudios Control Room a finales del mes de octubre, y contiene cinco temas de composición propia.

En los actos de presentación del disco ha colaborado la emisora musical Cadena Cien, que ha ido programando algunas de sus canciones a lo largo del mes de enero. Los componentes del grupo son los guitarristas Cristóbal García y Rafael Poyato, que también es el cantante principal, su hermano Héctor, batería, y Sergio Oliver, encargado del bajo y los coros. La banda se creó en marzo del año pasado con el deseo de tocar música *Hard Rock* y *Heavy Metal*. Su música se inspira en el rock duro español de los años ochenta.

REDACCIÓ

CRÓNICA DEL PERIODIC DELTA DE PRESENTACIÓ DEL DISC 1996

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Rafa** VEU
- 02) **Juan** GUITARRA
- 03) **Antonio Godoy** BAIX
- 04) **David Parra** GUITARRA
- 05) **Freddy Forner** GUITARRA
- 06) **Freddy Forner Jr** TECLATS
- 07) **Enrique Forner** BATERIA

NOM DEL GRUP:

Generación

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1992-2003

1990

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup va començar l'any 1992, quan el David, el Freddy's i l'enrique s'uneixen al Rafa, al Juan i a L'Antonio. Finalment, l'any 1995 dels set components, només en van quedar l'Antonio, el Freddy's i l'Enrique. A l'inici, l'estil dels Generación era més rock i, poc a poc, es van anar movent cap a un estil més rock simfònic.

Les seves influències van des del heavy, el jazz, el rock dur i rock simfònic encara que tots sempre han escoltat de tot. Des del Frank Zappa o Rush passant per Led Zeppelin o fins i tot música clàssica.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Generación DEMO 1998
- 02) Cygnus X-1 DEMO 1998

RECURSOS WEB:

- 01) Soundcloud
- 02) Soundcloud

1990

2000

2010

2020

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Xavi CostaVEU I GUITARRA
- 02) Albert Garcia GUITARRA
- 03) Esteve Regales BATERIA
- 04) Ruben Sánchez GUITARRA
- 05) Ferran Seco BAIX I GUITARRA
- 06) Hector Rubio TECLISTA
- 07) Toni Pinel BAIX

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1997-2012

NOM DEL GRUP:

KomPotSer

2000

2010

2020

L'any 1997, després d'un retrobament fortuït entre l'Esteve Regales i l'Albert Garcia, i d'alguns assajos desordenats, es forma la banda, incorporant al Xavi Costa com a cantant i compositor principal. La banda neix influenciada pels grups de rock català dels 90: Sau, Sopa de Cabra, Els Pets, Sangtraït, Lax'N'Busto...

En un parell d'anys, amb alguns temes propis i havent fet alguns concerts acústics de petit format, es van sumar la Cristina Escobedo com a teclista, el Jorge Velasco com a baixista i el Joan Regales com a segon guitarra.

Amb aquesta formació es van compondre els temes de la primera maqueta i es van fer algunes sèries de concerts a locals del Prat, festes majors i alguna sala de Barcelona com La Cova del Drac. Els concerts inclouen tant repertori propi com versions de Pop-Rock molt variades, Rolling Stones, The Beatles, Creedence, Calamaro, Fito, Bunbury, o Coldplay. L'Albert i la Cristina van deixar la banda sent temporalment reemplaçats per la Valle i en Pau. Amb aquesta formació es va gravar la primera i la segona maqueta del grup.

Després d'un any sabàtic, la banda torna a la seva formació inicial amb el Xavi, l'Esteve i l'Albert afegint-hi tres nous components: en Rubén Sánchez com a segon guitarra, en Ferran Seco com a baixista i l'Hèctor Rubio com a teclista. L'any 2008, després de la gravació de la seva tercera maqueta, la banda segueix uns anys amb la formació definitiva, que inclou al Toni Pinel al baix, després que el Ferran substituís al Ruben a la segona guitarra.

Finalment, el grup es va dissoldre l'any 2012 i alguns dels seus components com l'Esteve i en Toni, van continuar un temps amb un nou grup anomenat Campai.

1990

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

- 01) KPS Demo 2000
- *Demo 2002
- *Demo 2008

01)

RECURSOS WEB:

01)	Soundcloud	02)	Soundcloud
03)	Soundcloud	04)	Video
05)	Video	06)	Video
07)	Video	08)	Video
09)	Video		

NOM DEL GRUP:

LaMovie

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1997-2000

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Ines Herreros VEU
- 02) Victor Garcia BATERIA
- 03) Jose Mª Echarri GUITARRES
- 04) Raül Carretero BAIX

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup format per tres pratencs i una badalonina és la barreja perfecta entre el post-punk, el hardcore novaiorquès, el jazz i el rock.

L'origen del nom del grup, com no podia ser d'una altra forma, té origen en el cinema. El Jose i el Raul, amb gustos i idees musicals semblants, van unir forces per musicar la pel·lícula "Nosferatu" amb l'ajuda del músic electrònic Alberto Pellicer de Eat Meat. Va ser a través d'un anunci, com van contactar amb el Víctor per donar ritme al caos. Actualment, segueixen en actiu fent concerts per tota Catalunya a diferents locals i festivals.

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01) LaMovie..... (ZERODB) 1999

01)

RECURSOS WEB:

01).....

Soundcloud

NOM DEL GRUP:

Sanatorium

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993-2008

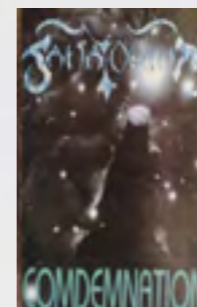
MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Carlos BAIX
- 02) Andres VEUS
- 03) Xavi BATERIA
- 04) Toni GUITARRA (1993-1997)
- 05) Jordi Jaime GUITARRA (2006-2008)

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup es va formar l'any 1993 partint del hard-rock i, després de molts canvis, van començar a practicar un estil més potent i encarat cap al trash-metal. Durant molt de temps la banda no va tenir una formació definitiva. Es va establir al 2006 fins a la desaparició del grup dos anys més tard.

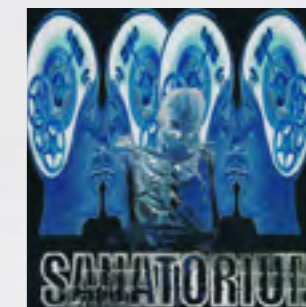
DISCOGRAFIA:

01)

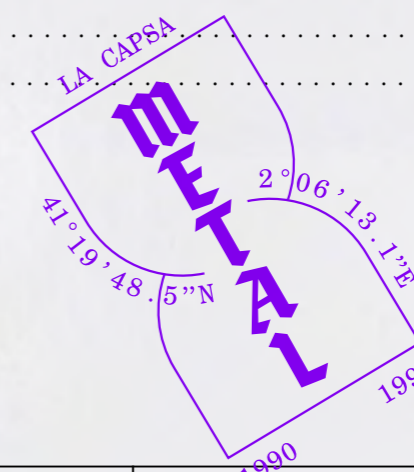

02)

03)

- 01) Comdemnation..... DEMO 1993
- 02) Sanatorium DEMO 1995
- 03) Cultura Kaos..... (AUTOEDITAT) 1998

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Video	

SANATORIUM 'Condemnation'

Si hay algún lugar en España que hoy por hoy pueda llevarse el calificativo de "la cuna del rock", es sin duda Cataluña, tanto por la cantidad de grupos que salen de aquellas tierras como por la calidad que atesoran muchos de ellos. Bueno, las influencias de Sanatorium se basan, según sus propias palabras, en Pantera, Machine Head, Paradise Lost, y Metallica. Aparte de un título tenebroso, tiene unos coros de ultratumba de igual condición, "God And Evil" es lo más gore que encontrarás en la cinta, pero a la vez viene un aire a Paradise Lost, cuanto menos raro si no curioso. "Condemnation" me vuelve a recordar a Metallica, un tema largo, con varios cambios y partes más lentas, y por último "Walk On The Edge" es más Metallica si cabe, vuelven a meter coros naturales que esta vez no quedan tan bien como antes, y acaba con un arpegio lo más parecido a Slayer que te puedas imaginar. Recomendable.

SANATORIUM 'Cultura Kaos'

Toda clase de influencias del metal llamado "Metal de los 90" se reúnen en esta primera entrega de los barceloneses Sanatorium. Y digo metal llamado porque ese "Metal de los 90" no es más que el Thrash Metal de antaño corregido y aumentado con cada vez más crudas y directas. Estos cuatro músicos se decantan, en su caso, por la velocidad marcada a base de doble bombo inintermitido, guitarras muy, muy gordas, y estrribillos muy, muy melódicos, o lo que es lo mismo; Fear Factory. En el primer tema, "Hombre Makina", suenan tanto a los del Burton C. Bell que casi parecen una mala versión suya. Bueno, lo de mala va únicamente porque su parecido no es tan completo porque lo que es su calidad está muy, muy arriba. Es un disco sin una sola fisura, sin un solo resquicio que pueda resquebrajar la pesada estructura de acero de que se compone. De hecho, el sonido es tan profesional como puede serlo el de muchas bandas que ya han grabado con compañías aquí y que siguen la misma trayectoria radical. "Jodida Frustración" es otro tema enorme, con una agresión sónica imponente, y un efecto de riffs y acoples muy bien logrado por el seiscuerdas Jordi, en plena fiebre Machine Head. Tal vez el disco suena demasiado artificial, demasiado digitalizado (especialmente esos bombos, que no dejan de sonarme un pelín "trabajados" de forma fraudulenta) pero no hay duda de que el resultado final es espectacular y una carta de presentación excelente, ahora que las compañías de por aquí parecen querer volcarse con este tipo de sonidos. Una gran banda, a la que habría que probar en directo para saber su verdadera dimensión (en estudio se pueden usar demasiados trucos).

METAL HAMMER

Uzzhunia rodeaos de vicio!

Uzzhunia es una banda de thrash metal catalana formada en 1993. Su sonido es una mezcla de thrash y death metal, con influencias de bandas como Slayer y Metallica. Su primer álbum, 'Uzzhunia', fue publicado en 1994 por el sello independiente 'Uzzhunia Records'.

La tierra prometida de Sanatorium

Sanatorium prepara un CD homenaje a Iron Maiden por parte de un montaje de bandas. El álbum se titula 'Cultura Kaos' y será publicado por el sello 'Cultura Kaos'.

SARATOGA: NUEVA FORMACION!

Ante los rumores que han circulado en relación a SARATOGA, el sello 'Cultura Kaos' anuncia la formación de una nueva banda con miembros de Iron Maiden y Gabriel Byrne.

SANATORIO PARA CONDENADOS!

SANATORIO prepararon un nuevo álbum con el título 'Cultura Kaos'. El álbum se grabó en los estudios de la banda en Barcelona.

GRUPOS BARCELONESIS

Una lista de grupos de metal y rock que han surgido en Barcelona en los últimos años. Entre ellos se encuentran: 'Uzzhunia', 'Sanatorium', 'Saratoga', 'Cultura Kaos', etc.

ENTRADA Nº 01719

DISABTE 25 DE JULIO

TARRAGONA

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Ximo Muntané BATERIA
- 02) Xavi Rull GUITARRA I VEUS
- 03) Xavi Lozano GUITARRA I VEUS
- 04) Jordi Ribas GRALLA, SAC DE GEMECS I FLAUTES
- 05) Xavi Ribas BAIX
- 06) Iñaki Ezcurra TECLAT, BANJO, MANDOLINA
- 07) Didac Ruiz PERCUSSIÓ

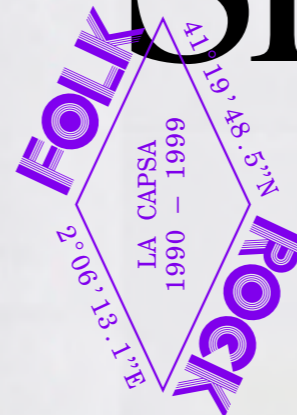
ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995-1999

NOM DEL GRUP:

Sis de Nou

DISCOGRAFIA:

- 01) Sis de Nou DEMO 1997

01)

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Arribem a una banda de folk-rock tradicional. Els seus temes bevien de les arrels i estaven replets de melodies tradicionals adaptant-les als nous temps amb aranjaments de guitarres elèctriques, incursions al rock progressiu, ritmes i percussions elaborats. Les seves influències eren molt variades on podriem incloure a Gwendall, Electrica Dharma o Mushroom. El Sis de Nou van viatjar amb la seva música arreu de Catalunya tocant a moltes Festes Majors, Trobades de Gegants, Diables y al Festival SOS Racisme.

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud

02) Soundcloud

03) Video

NOM DEL GRUP:

Uncertain Blue

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1999-2015

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Charlie Pascual** VEU, GUITARRA I TECLATS
- 02) **Andrés Pérez** GUITARRA
- 03) **Eric Rovira** GUITARRA I VEUS
- 04) **Dani Ventura** VEU, GUITARRA I TECLATS
- 05) **Xavi Castellanos** BAIX I VEUS
- 06) **Rafa Piquer** BATERIA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El 1999 neix Uncertain Blue a partir dels integrants d'una banda de versions d'indie pop a El Prat de Llobregat. Molt aviat, el 2000, aconseguen el primer premi al concurs de maquetes Happening Pota Blava d'El Prat de Llobregat. Com a premi, enregistren el seu primer treball, *Dogs Follow Me*, amb Jean Hughes Dolet com a productor. Més endavant, el 2003, assoleixen la segona posició en un certamen de música independent a les Cotxeres de Sants, a Barcelona, i enregistren *Isosceles Nun and the Hendog*. Durant tot aquest temps, duen a terme concerts a tota la província, en sales mítiques com KGB, Mephisto o La Rulot a Barcelona, o a La Capsa a El Prat de Llobregat.

El 2006 s'afegeix a la banda un nou guitarrista, Eric Rovira, bateria de bandes com Plasteline o Moonday, i inicien un nou camí com The Uncertain. Darrerament, s'afegeix també al projecte Dani Ventura, vocalista de bandes com Samarkanda o Carrusel.

1990

2000

2010

2020

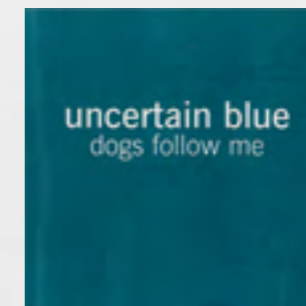
2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Dogs Follow Me..... DEMO 2000
 02) Isosceles Nun and the Hendog..... DEMO 2003

RECURSOS WEB:

01)..... Video	02)..... Soundcloud
03)..... Soundcloud	04)..... Video
05)..... Video	06)..... Video

GRUPS:

Almendras Blues Band	pàg.	317
Bitxe	pàg.	323
Buenmojo	pàg.	337
Chainsaw	pàg.	341
Fosi Barry	pàg.	351
LaBandaTonPare	pàg.	355
Lirio Zone	pàg.	365
Martini's Blues Trio	pàg.	371
Pigmy	pàg.	373
Sittar Green	pàg.	385
Suko	pàg.	395
Sweater	pàg.	405
Universo Acelerado	pàg.	411
Walk Away	pàg.	419
Zermeño	pàg.	425

NOM DEL GRUP:

Almendras Blues Band

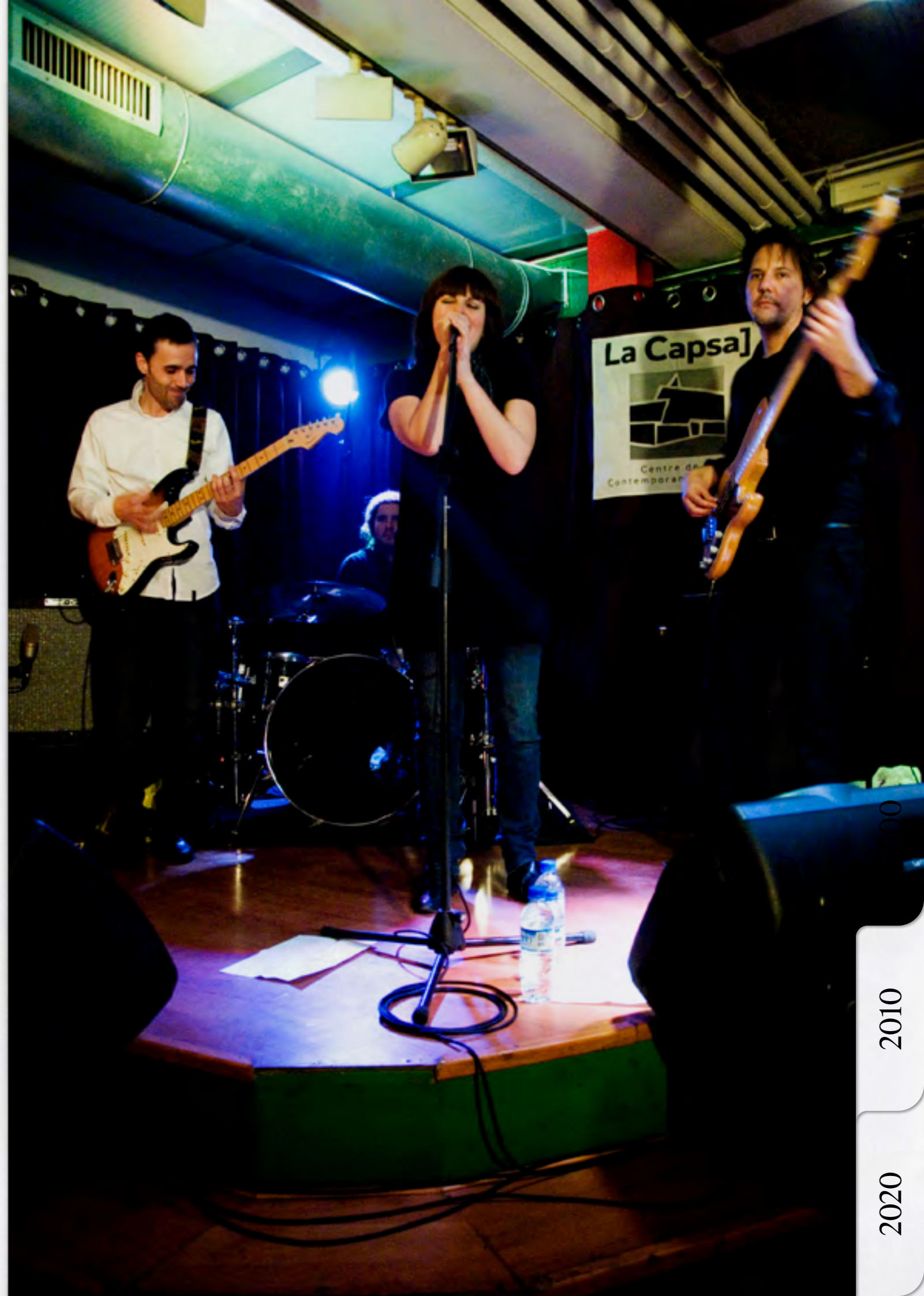
ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2000-2015

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Monica Escrig VEU
- 02) Pedro Chica GUITARRA
- 03) Marcos Galvan BATERIA
- 04) Miguel Angel Panadero BAIX

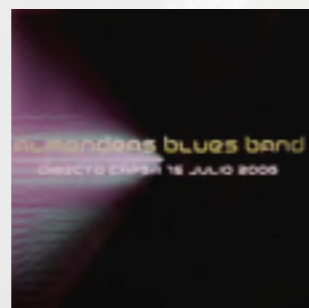

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Texas Boogie..... DEMO 2002
- 02) Directo Capsa CD DEMO 2006
- 03) Nothing More To Say... DEMO 2007

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Almendras Blues Band es van atrevir a fusionar qualsevol estil amb el blues i ho van aconseguir com si fos fàcil. Amb una formació bàsica de guitarra, baix, bateria i veu buscaven un so clàssic i la frescor de la improvisació al seus directes.

Van néixer com a banda instrumental i a l'any 2005 es va unir la potent veu de la Mònica Escrig. El seu estil es va tornar cada cop més eclèctic. Del blues passaven al funky i del funky al soul però sense deixar d'arrelar-se al blues.

Després d'un parell d'anys de descans, en fa un que han tornat a l'activitat. Els heu pogut veure un parell de vegades al Carxofa&Jazz i actualment formen part del circuit de Blues de Cerdanyola del Vallès.

RECURSOS WEB:

01).....	Soundcloud	02).....	Soundcloud
03).....	Video	04).....	Video
05).....	Video		

NOM DEL GRUP:

Bitxe

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2006-Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Xavier "Bitxe" Company**..... BATERIA GUITARRA ACÚSTICA, VEU I HARMÒNIQUES
- 02) **Rober "Revolbert"**..... GUITARRES I ACTITUD
- 03) **Salva Granadero**..... BATERIES, VEUS I EL QUE CALGUI

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant d'un grup de músics i amics amb moltes ganes de compartir i explicar la seva manera de viure i veure la realitat. Si pensem en les seves cançons, se'ns fa impossible no dotar d'importància les lletres que les formen. Molt influenciats pel seu entorn, per la gent que els envolta, el poble on viuen i la terra que trepitgen.

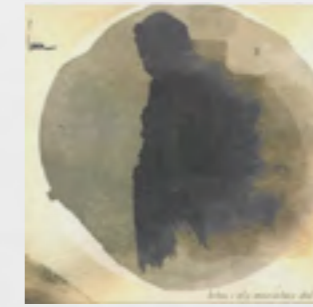
Al seu darrer treball *Intempèrie*, gravat en format trio, exploren una nova sonoritat més elèctrica amb cançons que parteixen dels mateixos llocs, però sonen força més contundents.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Cançons De Fusta..... (AUTOEDITAT) 2006
- 02) Boira..... (AUTOEDITAT) 2010
- 03) Intempèrie..... (AUTOEDITAT) 2023

2000

2010

2020

2000

2010

2020

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud

02) Instagram

03) Video

MEMBRES DEL GRUP:

01) Cristian MarcoVEU, GUITARRA, PROGRAMACIONS

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2006–Present

NOM DEL GRUP:

Buenmojo

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

En Cristian ho fa tot sol. Canta cançons pròpies i també presenta un munt de versions d'amics seus, cantautors maleïts o indie nacional com ara Pau Vallvé, The New Raemon o El Gincho.

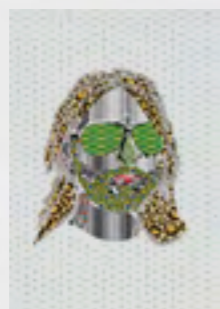
Acompanyat només de la seva guitarra acústica o amb loops i bases, es presenta tant a petits locals com a places majors.

El seu sentit de l'humor, la seva càlida veu i l'experiència sobre l'escenari, provinent tant dels centenars de jam sessions i concerts que ha realitzat com d'incomptables hores d'assaig i estudi, fan que les actuacions s'adaptin al seu entorn i que tornar-lo a veure sigui sempre una sorpresa.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

01) 20 Can Songs	DEMO 2009
02) Sense Ens	DEMO 2011
03) Perquè El Mon S'acaba	DEMO 2012
04) Sense Rencor	DEMO 2012

RECURSOS WEB:

01) **Bandcamp**02) **Twitter**

2010

2020

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Manu Manzanilla** VEU (2007-2010)
- 02) **Willy Borges** BATERIA (2008-2013)
- 03) **Lito Puertas** BAIX (2007-2012)
- 04) **Aarón Cruz** GUITARRA (2007-2013)
- 05) **David Sarrà** GUITARRA (2007-2013)
- 06) **Andrés Garcia** BAIX (2012-2013)

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007-2013

NOM DEL GRUP:

Chainsaw

2000

2010

2020

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els guitarristes Aarón Cruz i David Sarrà van formar Chainshaw l'any 2007 sota el nom de "Distortion Genocide", amb la missió de crear una banda de *thrash metal*.

Altament influenciats per Metallica, Anthrax i Slayer i amb un gust especial pel *metal* dels 90 com el del grup Pantera, van debutar en directe a les Festes Alternatives del Prat de l'any 2008. Aquest fet va suposar un punt de partida que els va portar a convertir-se en "Chainsaw" i a tocar a sales del Prat com La Capsa, L'Artesà o El Casino. També van fer recorregut a diferents sales de Barcelona, culminant tota la fase amb la gravació de la maqueta "Death Needle" l'any 2010.

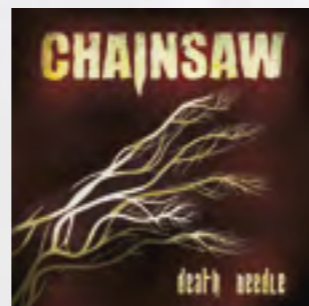
A partir d'aquest moment, el grup va patir canvis en la formació. Lito Puertas (baix) i Manu Manzanilla (veu) van sortir del grup sent substituïts per Andrés García i Enrique Alvira, respectivament. Tot i això, la formació mantenia una agenda consolidada a les sales de Barcelona. L'any 2013, mentre gravaven un EP que mai va arribar a veure la llum, el grup va decidir posar punt final a la seva història. Es van acomiadar en un emotiu concert a la sala Razzmatazz 3 de Barcelona.

DISCOGRAFIA:

01) Death Needle AUTOPUBLICAT 2010

01)

2010

2020

RECURSOS WEB:

01)

Bandcamp

**METAL
LOAD**
CUATRO AÑOS
06 - 02
MOTORZOMBIS
CHAINSAW
EN DIRECTO
4€/00:00h
SALA MONO
EL CASINO

C/PENEDES 40 - EL PRAT LÍNEAS BUS:65-L10-N16-N17

CASINO

XIV FESTES ALTERNATIVES
DEL PRAT DE LLOBREGAT
DISSABTE 26 DE SETEMBRE - 22:00 h

**MONSTRES
DEL PRAT**

ZERMEÑO + Autorretrete
rock

HYPNOSIDE
thrash metal

WALK
AWAY
rock progressiu

CHAINSAW
thrash metal

dj Nümetal.q.in
metal dj session

APUREB EL
DESALLOTJAMENT

KOP-Alta Tensió (c/Dr.Soler i Torrents núm.36 Pl. 19 de juliol
de 1936) El Prat de Llobregat / renfe - 65-165-L10-N16-N17

MEMBRES DEL GRUP:

01) **Fosi Barry** BAIX, COMPOSICIONS, PRODUCCIÓ

EN AQUEST PROJECTE PERSONAL, PER CADA NOU TEMA,
O VIDEO, INTERVENEN CONVIDATS DIFERENTS.

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007-Present

NOM DEL GRUP:

Fosi Barry

2000

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Vint Òrbites De Selen.....(AUTOEDITAT) CD 2009
- 02) La Hostia.....(LA PRODUCTIVA) CD 2013

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Es un projecte de gravar cançons propies, i versions molt escollides, contant amb un gran nombre d'artistes triats entre els meus amics, per intentar donar el millor sò a les cançons que presento, sense cap més pretenció que donar ales a aquestes cançons, per que puguin volar a les orelles de la gent. Per fer això més facil, últimament he triat la formula del Videoclip, al veure que amb aquest truc visual, a tothom li es mes facil invertir un temps a escoltar el que faig, i presentar-ho directament per Youtube.

Aquest projecte va començar l'any 2007, quan per raons personals, van començar a voltar cançons pel meu cap, i ja que jo sol se tocar el baix i contrabaix, vaig decidir anar convidant amics meus, que son molt bons instrumentistes, per gravar les meves cançons, intentant tenir el maxim dels meus amics gravats, com si fos un album de fotografies musical.

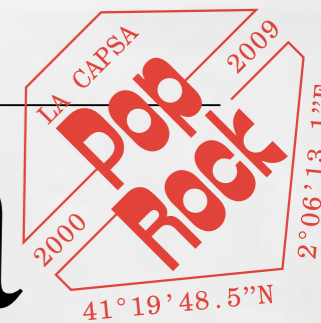
RECURSOS WEB:

01).....	Facebook	02).....	Bandcamp
03).....	Soundcloud	04).....	Video
05).....	Video	06).....	Video
07).....	Video		

NOM DEL GRUP:

La Banda Ton Pare

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2008–Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Sergi Pellisa Quiñonero VEU
- 02) Javier Linares Gil BATERIA I VEU
- 03) Jordi Roig Amades BAIX
- 04) Pep Mari
Amelburu Vives GUITARRA SOLISTA
- 05) Antonio Martinez Gil TECLATS
- 06) Daniel Martinez Gil GUITARRA RÍTMICA

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Al 2008, el Jordi, el Javier i en Sergi es van reunir en un garatge tal i com van fer moltes de les seves bandes de referència, per posar lletra a un tema com a regal d'aniversari pel Martín, un bon amic. D'aquesta manera van trobar la teràpia necessària per passar junts una bona estona començant a provar noves cançons. La incorporació del Toni als teclats, el Javi Gràcia a la guitarra solista i el Dani amb el saxo els va permetre ampliar el ventall d'aquestes cançons.

En aquest grup d'amics la filosofia que es manté és la del "bon rotllo". No hi ha més pretensió que la de passar-ho bé a l'escenari i fer exactament el mateix amb el públic. Les seves influències són tan diferents com els membres que formen el grup, des del *rock* i *folk català*, música espanyola actual i de la dècada dels anys 80, *pop anglès*, *funk*, música disco o fins i tot *reggae*.

Tot això fa que el repertori de temes sigui reconegut per gent de totes les edats i facilita que les es puguin cantar i ballar.

Passat el temps el guitarra solista, Javi Gràcia, va abandonar el grup i va ser substituït pel Pep Mari Amelburu coincidint amb l'època en que el teclista també el deixa. Tot plegat va fer que el grup donés un petit gir i escollís versions de *Rock'n'roll* més pur.

Actualment i des que es va tornar a incorporar el Toni, han tornat a ampliar el ventall d'estils donades les possibilitats que els hi permet el teclat.

DISCOGRAFIA:

01) LaBandaTonPare (AUTOEDITAT) 2018

01)

2010

2020

RECURSOS WEB:

01)	Web	02)	Facebook
03)	Video	04)	Video
05)	Video	06)	Video

Pocas veces los grupos que se crean por gente de más de 25 años, duran más de 2 años y pocos llegan a hacer conciertos, y menos aún si sólo hacen versiones de otros grupos, pero Labandatonpare, es un caso atípico por la longevidad del proyecto, 10 años y por la cantidad de conciertos que han dado tanto en locales y plazas de cataluña como en eventos privados.

Labandatonpare está formada por Sergi Pellisa, (Voz, guitarra, ukelele, cencerros, pandereta y cualquier cosa que haga ruido), Jordi Roig, (Bajo y coros), Daniel Martínez, (guitarra, saxo y coros), Javier Linares, (Batería, voz y coros) y Pep Mari Amelburu (guitarra, voz y coros) y Toni Martínez, (Teclados)

10 años pueden parecer muchos o parecer pocos, lo que está claro es que para ellos el tiempo les ha sentado como al buen vino y el espectáculo inicial ha evolucionado a una gran fiesta compartida con todo el público.

Nada más entrar, regalaban un Cd a todos los asistentes, lo cual hoy en día, es algo muy raro y que provocó alguna escena cómica.

Por cierto! Pensaron también en hacer coincidir su décimo aniversario como banda para estrenar su primer tema propio "Ahora lo entiendo" un Rock'n Roll potente que quisieron estuviera incluido en éste Cd.

Para este concierto de celebración, se rodearon de grandes artistas-amigos que han pasado por la historia de la banda por una u otra razón.

El concierto empezó con una proyección de fotos donde se veía la historia del grupo, hecho por Sara Roig, seguido de un emotivo discurso de Dunia, la hija de Sergi, explicando la trayectoria de la banda desde sus inicios hasta el día de hoy.

Tan pronto aparecieron en el escenario, junto con el humo, se podía oler la fiesta que se iba a formar. Poco a poco, fueron tocando un repertorio preparado para la ocasión, sus mejores versiones abarcando desde el rock de los 50 hasta temas más actuales, pasando por el Funk.

Durante todo el concierto, fueron dejando patente que no son nuevos en esto de la música en directo, tanto por los solos y riffs de guitarra de Pep, como por la forma de meterse al público en el bolsillo, tanto de Sergi como de Jordi. →

Las colaboraciones se iban sucediendo poco a poco. Por el escenario pasaron grandes artistas-amigos, que colaboraron con Labandatonpare en momentos en los que necesitaron músicos de "repuesto" por bajas médicas. Y es que la edad y los accidentes no entiendes si eres músico o frutero. David Álvarez (bajista en la Jeb Andrews Foundation), colaboró con su bajo, Andreu Vivies, (Batería de Los Expósito) y Salva Aparici (Batería en la Jeb Andrews Foundation y Mañana es Tomorrow), colaboraron a la batería, Carlos Amelburu, (Cantante de Los Expósito) puso la voz y la animación en 2 temas, Mike Shannon (cantante y armónica en The Jack's Sons) puso voz y armonía en Johnny B. Good, (dejando al público asombrado al ver a un señor con traje y corbata cantar y tocar de esa manera tan peculiar) y las inquietas Amanda Delfo y Clara Dini (cantantes de B-Funk), que aportaron el toque funk al concierto.

Durante casi 2h, no pararon de tocar y hacer lo que mejor saben, hacer disfrutar al público con su música.

Como casi siempre, cerraron el concierto con una versión que encaja los temas Stand By me / el ritmo del garaje, interpretada por la banda junto a todos los invitados y el público totalmente entregado.

Acabado el concierto, llegó la hora de saludar al público, que seguía sin querer irse. En este momento vivieron una persecución de los fans, pidiendo que les firmaran el Cd, lo cual les pilló un poco por sorpresa, no se esperaban tal éxito entre el público y se lo tomaron con buen humor, como no podría ser de otra manera.

En definitiva, fue una gran fiesta para celebrar los 10 años de un grupo de chavales mayores, que un día se juntaron para tocar un tema en el cumpleaños de un amigo.... un tal Martín y tienen energía para al menos 10 años más.

Javy Puntas

NOM DEL GRUP:

Lirio Zone

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2003-2006

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Xavi Garcia Represa..... VEU
- 02) Isaac Aliaga..... VEU
- 03) Xavi Ribas..... BAIX
- 04) Iñaki Ezcurra..... TECLATS
- 05) Ximo Montaner..... BATERIA
- 06) Xavi Lozano..... GUITARRA
- 07) Roberto Gomez..... GUITARRA
- 08) Alfons Muñoz..... VENTS
- 09) Javi Moro..... DJ

2000

2010

2020

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Als seus inicis el grup el formaven 2 vocalistes (Bardeolosabe y Nendelis), un baixista (Show) i un teclista (Skuartx), amb una vocació d'independència absoluta respecte del mercat musical més tradicional i, segons ella, traïdor e impersonal.

Allunyats dels circuits habituals de difusió i dedicats exclusivament a gales auto produïdes, el grup va obrir una nova etapa amb la fusió de "skuartx comando", Alfons Muñoz al saxo, Johny Muñoz a la bateria, Roberto Gómez a la guitarra i Javi Moro com a DJ. És aleshores quan van reciclar la seva política de drum'n'bass i es van allunyar del gran públic acostant-se a un so més elegant i accessible sense posar fi al seu recel cap a la indústria musical i els models més comercials.

La diversitat d'influències musicals de cada un dels components del grup va fer dels Lirio Zone un concepte inclassificable quant a estil amb un so propi identificable i unes lletres que van des de l'agressivitat a la melangia, que aborden realitats personals i a la vegada temes universals com l'hedonisme més autodestructiu, les "seqüeles" de la rutina en els nostres egos, l'ingenu positivisme o bé l'evasió en format cannàbic.

Al 2004 van enregistrar la seva primera maqueta "Agosto a gusto" amb la que van obtenir una notable repercussió local que el va animar, a finals d'aquell mateix any, a enregistrar "Entre sueños y leños" aquest cop a Blind Records i de forma totalment auto produïda. Van començar la presentació d'aquest treball a la seva gira "Ámbitocanábico 2005".

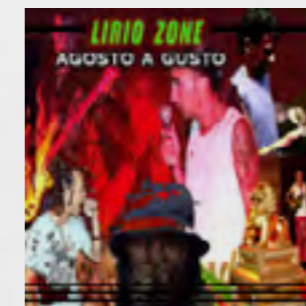
Aquest darrer treball els va portar fins a ser semifinalistes en el VII concurs de maquetes de Badalona, al concurs de maquetes "Molina Rock a Guadalajara" i a tocar a la iniciativa Music Under Europe, amb Tremendo i també a telonejar a Macaco al Festival de Ritmes de 2005. De tots els seus concerts també cal destacar el que van fer a la discoteca privilege a "Ibiza rocks 05" amb Óptimo Dj's.

Després de la repentina mort de Xavi Represa l'any 2006 el grup es separa.

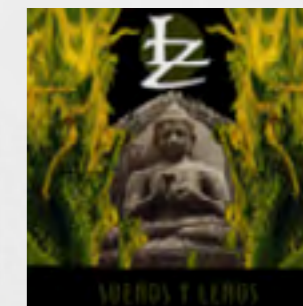
L'any 2016 el grup es torna a ajuntar per fer una única actuació a La Capsa per presentar el documental "Si No Fumamos No Cantamos" realitzat per Raul Represa.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Agosto A Gusto DEMO 2004
- 02) Sueños Y Leños DEMO 2004

RECURSOS WEB:

01)	Soundcloud	02)	Soundcloud
03)	Noticia	04)	Video
05)	Video		

NOM DEL GRUP:

Martini's Blues Trio

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2009-2015

MEMBRES DEL GRUP:

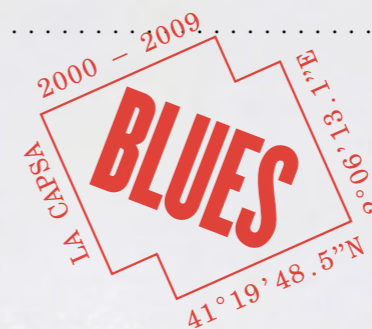
- 01) Xan Castell VEU
- 02) Martín H. Queralt GUITARRA ACÚSTICA
- 03) Martín J. Merino DOBRO Y GUITARRA SLIDE

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest projecte va néixer a mitjans de l'any 2009 amb la intenció de recrear el blues en totes les seves vessants d'una manera original i amb un estil propi. Els músics que formen el grup compten amb una dilatada experiència professional. Aquesta formació acústica sorprèn en els seus directes, convidant a l'espectador a un viatge musical a través del temps que recorda als anys 50.

DISCOGRAFIA:

- 01) Dirty Blues (AUTOEDITAT) 2012

01)

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Facebook	

MEMBRES DEL GRUP:

01) **Vicente Maciá** GUITARRES, TECLATS, BAIX, PERCUSIÓ,
SITAR, LLAUT, BANJO, VEU

LA CAPSA
FOLK POP
2000
2009
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

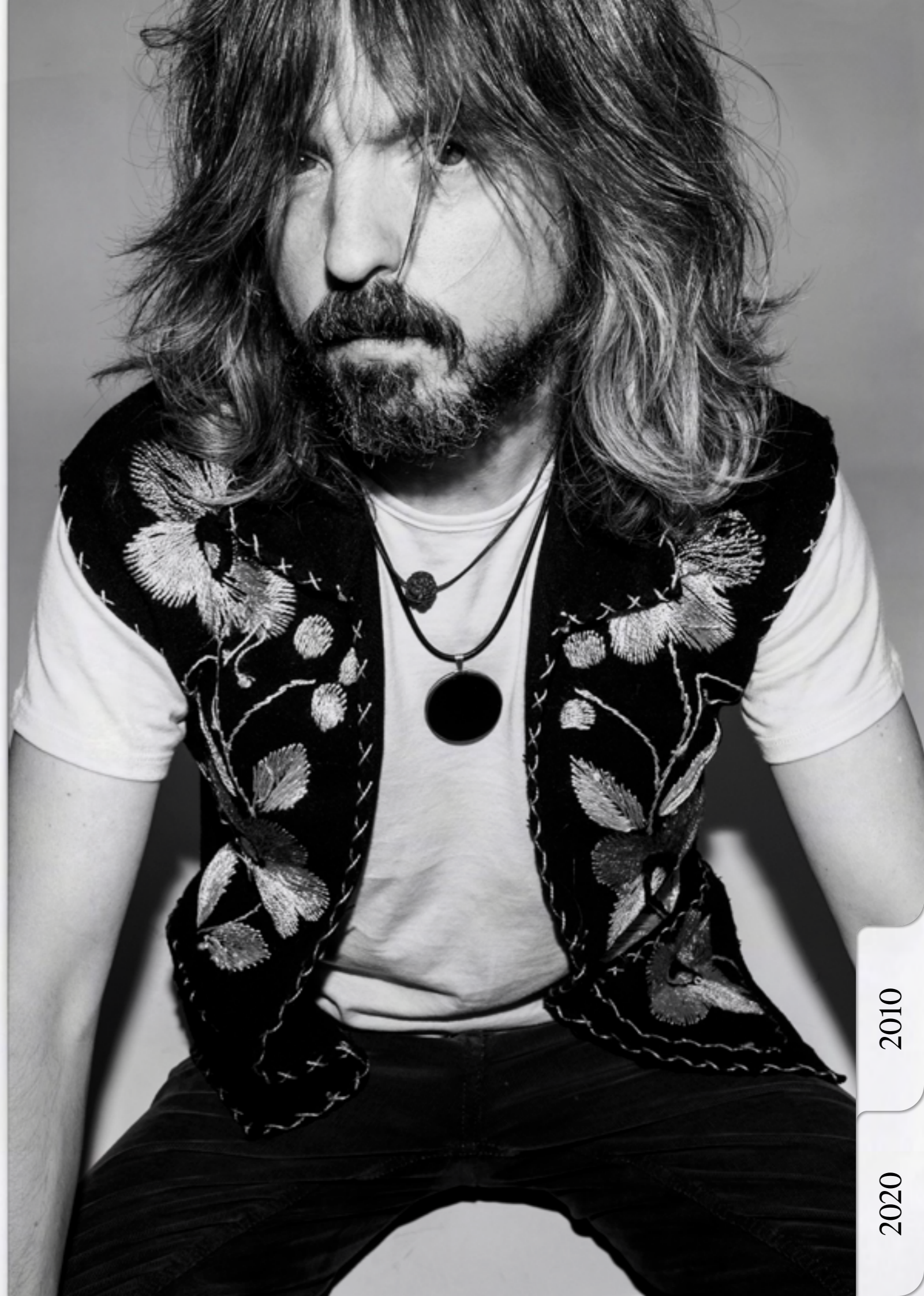

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007-Present

NOM DEL GRUP:

Pigmy

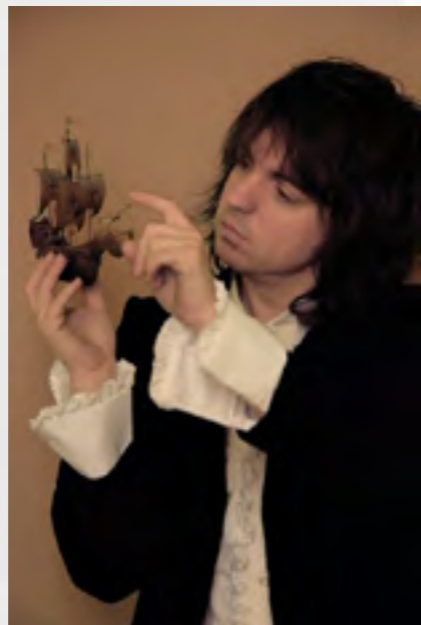
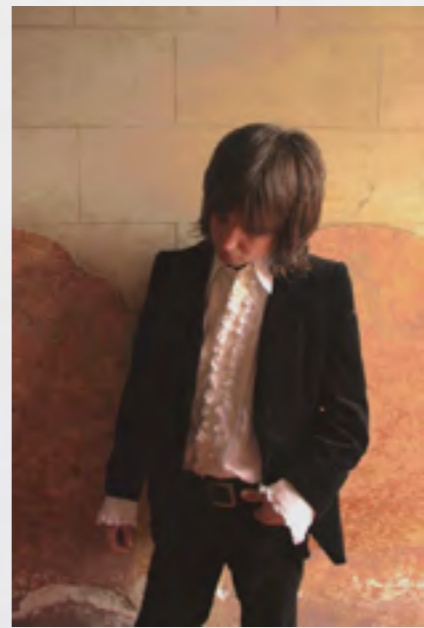

Ens trobem davant del projecte en solitari del Vicente Macià, ex guitarra, cantant i compositor de Carrots.

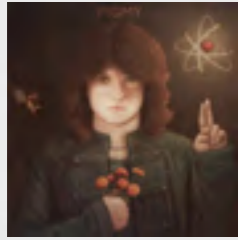
Pigmy neix l'any 2007 i fins avui acumula tres discos d'estudi. El seu debut va ser *Miniaturas* (2007, Junk Records) format per onze petites grans cançons cuidades fins a l'últim detall recordant-nos per moments a grups com Simon & Garfunkel, Cat Stevens o Kevin Ayers. Amb el seu segon treball *Hamsterdam* (2014, Hurrah Música), ens va oferir un doble disc conceptual. El músic va compondre la seva obra més barroca i ambiciosa creant petites joies d'orfebreria repletes d'arranjaments i orquestracions. Tant és així que *Hamsterdam* va ser elogiat pel públic i la crítica com un dels millors discos del 2014.

Al Nadal del 2015 Pigmy s'uneix novament a *Grabaciones en el Mar* per llançar un projecte pendent des de fa molt de temps, un single 7" de tres nadales amb aires de folk i la psicodèlia marca de la casa.

El seu esperant tercer disc *Manifestación* va veure la llum al novembre de 2020 a través del segell *Guerssen*. En ell Pigmy no deixa enrere el seu so acústic i preciosista que tant el caracteritza acompanyat aquesta vegada d'instruments renaixentistes com el llaüt, la flauta dolça i alguns tocs de rock progressiu que doten els temes d'una personalitat única creant ambients màgics i atemporals.

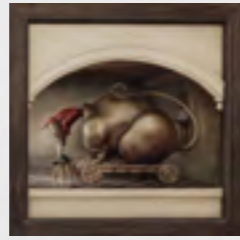
DISCOGRAFIA:

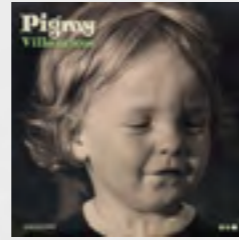
01)

02)

03)

04)

05)

- 01) **Miniaturas** (JUNK RECORDS) CD/LP 2007
- 02) **Pan y Música Single 7"** (CHESAPIK) 2013
- 03) **Hamsterdam** (HURRA MUSICA) CD/LP 2014
- 04) **Villancicos Single 7"** (GRABACIONES EN EL MAR) 2015
- 05) **Manifestación** (GUERSSEN) CD/LP 2020

RECURSOS WEB:

01).....	Facebook	02).....	Spotify
03).....	Soundcloud	04).....	Noticias
05).....	Noticias	06).....	Noticias
07).....	Noticias	08).....	Noticias
09).....	Noticias	10).....	Noticias
11).....	Video	12).....	Video
13).....	Video	14).....	Video

Iluminación pop

El músico de El Prat de Llobregat, exlíder del grupo de pop psicodélico Carrots, prosigue su búsqueda espiritual en 'Manifestación', un disco deslumbrante de ecos medievales que presentará en La Capsa el próximo día 16 si la no menos medieval pandemia de coronavirus no lo impide.

Pigmy, el latido de un grano de arroz

RAFAEL TAFOUNET
Barcelona

Jordi Oña

Pigmy, nombre artístico de Vicente Macià, en su estudio casero.

Las varitas de incienso y las bengalas tienen un aspecto muy parecido, pero en cuanto entran en contacto con la llama sus caminos se separan de forma radical. El incienso desprende un humo aromático que se emplea en ceremonias religiosas y con fines terapéuticos; la bengala produce una luz muy brillante durante un breve período de tiempo y su uso se asocia a la fiesta y la celebración. «Incienso y bengala, ofrenda o verbena, idénticos antes de azudar», dice la letra de una de las canciones incluidas en Manifestación (Querssen Records), el tercer disco de larga duración que Vicente Macià, exlíder del grupo de pop psicodélico Carrots, ha publicado bajo el nombre artístico de Pigmy. Es un etapé que destella con el fulgor de la bengala pero cuya fragancia, de hondo contenido espiritual, perdura como la del incienso. Un disco que bien podría haber encabezado todas las listas de lo mejor del pop español de 2020; y si no lo ha hecho (aunque sí se ha colado en algunas, incluida la de EL PERIÓDICO) se debe en buena parte a que, en el actual negocio de la música, su autor es un perro verde muy desconocido, asume Macià. Un despropósito, porque el hombre que se esconde (o se revela

Tras el formidable 'Hamsterdam', este es su tercer disco largo en 15 años de carrera en solitario

la) tras la máscara de Pigmy debería estar dando su nombre a auditorios de ciudades de tamaño medio. Aunque él es consciente de que no ha puesto las cosas muy fáciles a nadie. Manifestación es su tercer disco largo en 15 años de carrera en solitario. El anterior, el formidable álbum doble Hamsterdam (2014), era una especie de ópera pop sobre un ratón que oye en las canciones el alma de las personas y acaba emprendiendo un viaje lúbrico en el que su cuerpo se convierte en una ciudad (o algo así). Manifestación tampoco hace concesiones: se abre con un canto del siglo VIII (¿t quénti karó, el himno a San Juan Bautista que dio nombre a las notas musicales en la notación latina moderna), en la notación instrumental incluye una versión instrumental de una pieza de un laudista inglés del siglo XVI (Lochrimoe Plover, de John Dowland) y sus letras huyen del costumbrismo como de la peste bubónica para reflejar una intensa búsqueda espiritual. Todo muy... medieval.

«En el disco hay mucho medievalismo, sí, pero al mismo tiempo

gusto formando parte del catálogo de Querssen, un sello leridano especializado en reediciones de olvidados discos de los 60 y los 70. Entre los grandes referentes de Pigmy figura también Cat Stevens, con quien se siente hermanado en el propósito serio de convertir la escritura de canciones en una experiencia mística. «En mi carrera he hecho canciones de otras temáticas porque yo también he sido joven —se ríe—, pero lo que lo une todo es la búsqueda espiritual». A Macià no le da ya reparo hablar de la vertiente más esotérica de su música. «No soy un exconvicto que ha encontrado a Dios y necesita hablar de ello, pero sí me siento más aliviado al haber perdido la vergüenza por ser plenamente espiritual, por estar más atento a las cosas».

Caminó hacia lo primordial

A diferencia de Hamsterdam, Manifestación no es una obra conceptual, pero en muchas de sus canciones están presentes (de forma muy poética y nada proselitista) las ideas de la doctrina advaita del hinduismo, que defiende la unidad entre las almas y la divinidad. «Es un camino que consiste en ir quitando capas a través de la negación (yo no soy esto, yo no soy aquello...) para acabar llegando a

«He perdido la vergüenza por ser plenamente espiritual, por estar atento a las cosas»

la fuente primordial, que es todo y nada a la vez. Y esa es la esencia, el motor de las religiones. Después es cuando llega el hombre y lo jode todo», señala.

Pigmy transforma esa búsqueda de la iluminación en canciones de aire infantil, eco antiguo y deslumbrante belleza en las que el autor recuerda la eternidad, baila cachaqué con las cucarachas y escucha «el latido de un grano de arroz», igual que en los poemas de William Blake: era posible ver el mundo en un grano de arena y el cielo en una flor silvestre. Contrario a lo que se podría esperar, el artista que representaría en directo el próximo día 16 en La Capsa de El Prat de Llobregat, su ciudad natal. «Me apetece mucho tocar con la banda que hemos reunido para pensar: el disco —apunta—. Como está costando encontrar bolos, hemos empezado a hacer canciones nuevas con la idea de que los músicos se vayan integrando en Pigmy y se vayan haciendo a funcionar como un grupo. A ver si me acuerdo de cómo se hace». Solo es cuestión de volver a hacerlo por primera vez. ■

El regalo de un laúd y el descubrimiento del trio Amazing Blondel impulsaron el aire renacentista

suena superactual. Lo que oyes está pasando ahora», reflexiona Macià, que atribuye en parte al aire renacentista del álbum a la coincidencia en el tiempo de un acontecimiento: el regalo de un laúd por su 40 aniversario y el descubrimiento de la obra de Amazing Blondel, un trio inglés de folk progresivo que en los años 70 utilizaba instrumentos de la época medieval. «Rescataban el rollo trovadoresco y renacentista de una manera muy purista pero a la vez muy atemporal, y al escuchar

Domingo 31 de octubre

7 euros

Barcelona, Sala Sidexar

LA CASA DE HOMBRES / VIVO / EL POP TORRE / OBRERA
JUEVES 4 DE JUNIO 22.30 H / 6 EUROS
VIERNES 5 DE JUNIO 22.30 H / 6 EUROS

PIGMY
20 DE ABRIL / 23 H / SALA EL SOL
SALA EL SOL (C/ JARDINES, 3 - METRO: SOL, GRAN VIA)
6 EUROS VENTA ANTICIPADA EN ESCHIRIQUÓS (6 EUROS) JUNK

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2006–Present

NOM DEL GRUP:

Sittar Green

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Alex Barragán VEU PRINCIPAL I GUITARRA
- 02) Greg Roperó BAIX I VEUS
- 03) Jordi Ribas FLAUTES VARIES, GAITA I GRALLA
- 04) Dani Llamas GUITARRA ELÈCTRICA
- 05) Manolito Barrios CONGAS
- 06) Bernat Fisas BATERIA
- 07) Mauro Mancebo BONGOS

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

No hi ha dubte de què els Sittar Green són una banda inquieta, amb il·lusió per crear i compartir el seu punt de vista del panorama musical, barrejant ritmes, sons i procurant transmetre l'energia positiva necessària per gaudir de la bona companyia.

Fruit de la seva recerca de ritmes i sons clàssics, a Sin mirar atrás (Sittar Green Vol. II) es nota la influència que ha tingut la música sudamericana a la banda, trobant tant un *ska clàssic* com una guajira. Un treball pensat per fer ballar a tothom.

A Sittar Green vol.I, gravat als estudis de la Rulot i amb el Pau als comandaments tècnics, van experimentar amb sons com el *reggae*, *funk*, *rock* i rumba, donant com a resultat un disc eclèctic per a tots els paladars auditius.

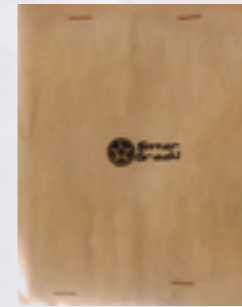
Al seu segon E.P. van incloure l'himne del la U.D. Sector Montserratina, que es va compondre com a commemoració de la pujada del primer equip a 3ª regional.

Els anys han passat per la banda mantenint viu el mateix esperit del primer dia. Fruit d'això han aconseguit un repertori contundent i apte per relaxar-se, ballar o sortir al carrer a passar-ho bé. Junts són la millor excusa per viatjar sense moure's del lloc.

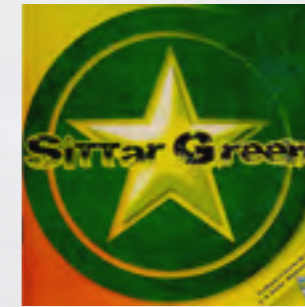

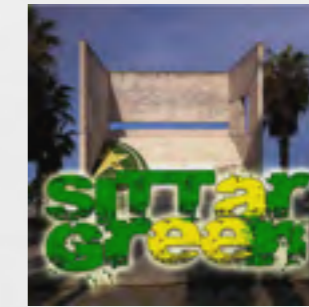
DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

- 01) Nosso Nectar (AUTO EDITAT) DEMO 2011
- 02) Punta Nati (KFESNEA RECORDS) E.P. 2013
- 03) Sittar Green (LA RULOT) ÀLBUM 2014
- 04) Sin mirar hacia atrás (ESTUDIO AQUERON) ÀLBUM 2019

2000

2010

2020

RECURSOS WEB :

01).....	Web	02).....	Spotify
03).....	Facebook	04).....	Bandcamp
05).....	Instagram	06).....	Video
07).....	Video	08).....	Video

MEMBRES DEL GRUP:

01) Santi Úbeda Cubero MC I DJ

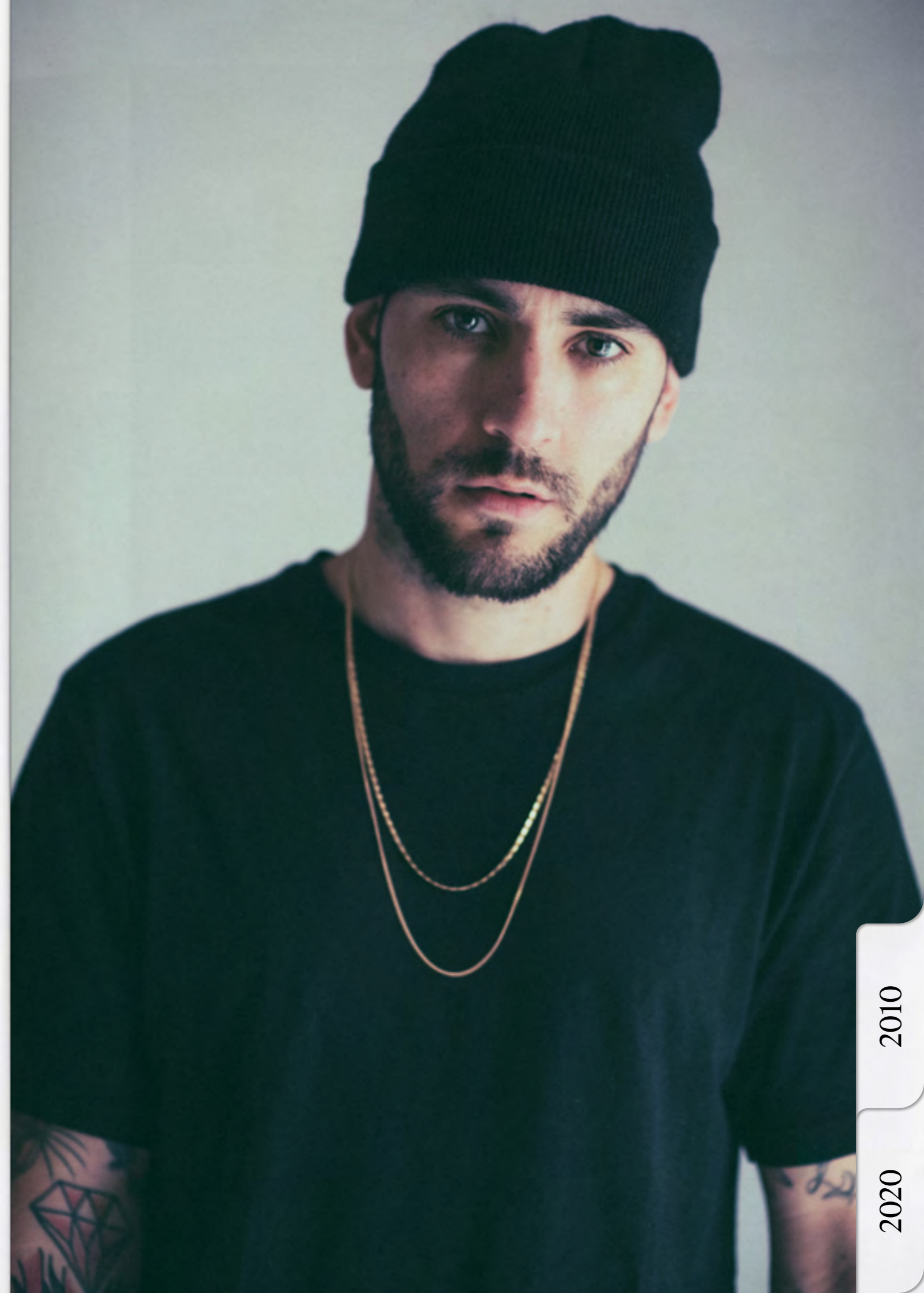

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2002–Present

NOM DEL GRUP:

Suko

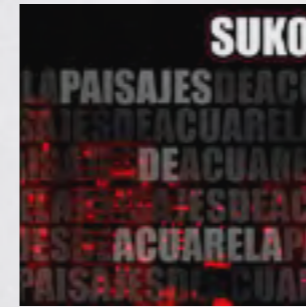
BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'any 2005, després d'alguns anys fent-se espai dins l'escena *underground* de Barcelona, Suko va publicar la seva primera maqueta sota el títol de Paisajes de Acuarela, amb una molt bona rebuda en l'àmbit nacional i internacional. Amb aquest treball va començar a tocar en escenaris de tot el país i a col·laborar amb altres cantants consolidats dins el gènere. No és fins al 2015, després d'una aturada musical, quan va publicar el seu primer disc que va incorporar col·laboracions amb altres artistes i productors de la talla de Quiroga, Zemo, Malputo Dest, Efren o Dj Swet. Aquest àlbum va suposar una continuació de la seva primera *demo*, amb ritmes actualitzats, pinzellades de R&B i una temàtica més variada.

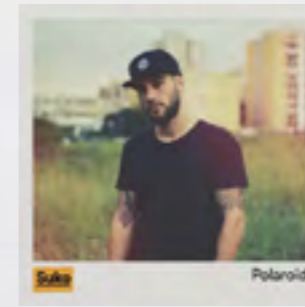
A principis de 2017, mentre treballava al seu segon àlbum, va publicar Blue Hour, un EP amb els productors del Vallès RCA Flacs, arribant a situar el videoclip del tema Lluny d'aquí en rotació a la MTV. Aquell mateix any, amb Nowhere, un treball íntegrament produït per Quiroga i amb moltes influències d'altres estils com el R&B, Trap, Dancehall o Reggaeton, va explorar un absolut alliberament creatiu.

Actualment, es troba treballant en un nou àlbum que veurà la llum al 2023, produït per Fast Boo (ex RCA Flacs) de tonalitats més fosques i amb influències del Rap dels 90, Trap i electrònica.

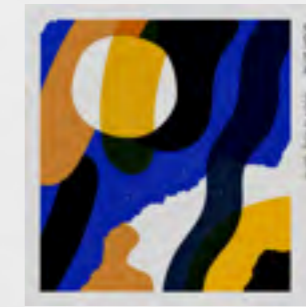
DISCOGRAFIA:

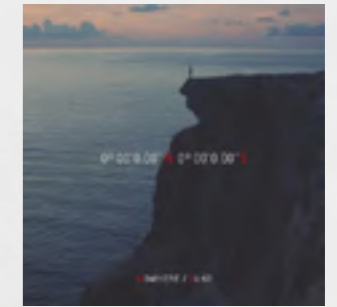
01)

02)

03)

04)

- 01) Paisajes de Acuarela.....(MAQUETA) 2005
- 02) Polaroid.....(LITTLE RED CORVETTE RECORDS) 2015
- 03) Blue Hour EP.....(LITTLE RED CORVETTE RECORDS) 2017
- 04) Nowhere.....(LITTLE RED CORVETTE RECORDS) 2017

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Instagram
03) Soundcloud	04) Spotify
05) Video	06) Video
07) Video	08) Video
09) Video	10) Video
11) Video	

NOM DEL GRUP:

Sweater

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2003-2012

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Victor Codina..... BATERIA
- 02) Victor Garcia..... VEU
- 03) Rocky Otto..... TECLATS
- 04) Felipe Martin..... GUITARRA I VEUS
- 05) Javi Areste..... BAIX
- 06) Carles Bibiloni..... GUITARRA

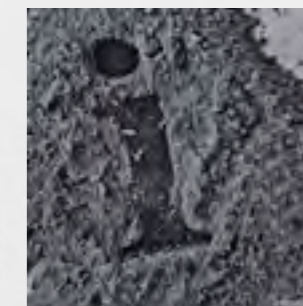
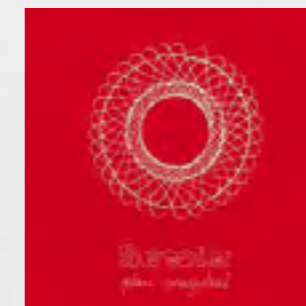
La banda es va originar sota la influència de l'escena musical independent de la Barcelona de l'any 2001. Anys més tard i amb l'ajuda de Jens Neumaier (12twelve, Giulia i Los Tellarini) van publicar "Universal Practice Room" (2005), un EP de cinc cançons en anglès. En aquest mateix any el talent del grup va cobrar reconeixement i van resultar finalistes del projecte Demo 2005. Un any més tard van guanyar el primer concurs Sinnamon – La Vanguardia.

Posteriorment van començar a aflorar els primers canvis estilístics de la banda i prova d'això va ser "Pla Magistral" (Grabaciones Míticas, 2008, un segon treball produït per Charly Chicago i compostat de dotze temes, aquesta vegada en castellà i amb un so més madur i pulcre.

Serà el proper 14 de març quan publiquin el seu projecte més ambiciós fins ara. Un esperat tercer àlbum auto editat sota el nom de "i". Un disc que uneix intenses lletres i una elaborada i potent instrumentalització, que reforcen de manera notable l'exposició del concepte central del disc: la mort, i aconseguen, fins i tot, reduir-lo a termes sorprenentment dolços i més ballables.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Plan Magistral (AUTOEDITAT) CD 2008
- 02) "I" (AUTOEDITAT) CD 2011

RECURSOS WEB:

01)	Soundcloud	02)	Soundcloud
03)	Noticia	04)	Noticia
05)	Flickr	06)	Video
07)	Video		

NOM DEL GRUP:

Universo Acelerado

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2004-2012

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Israel Marshall**VEU I GUITARRA
- 02) **Abel Marshall**GUITARRA I VEUS
- 03) **Nathan Baughman**BAIX I VEUS

2000

2010

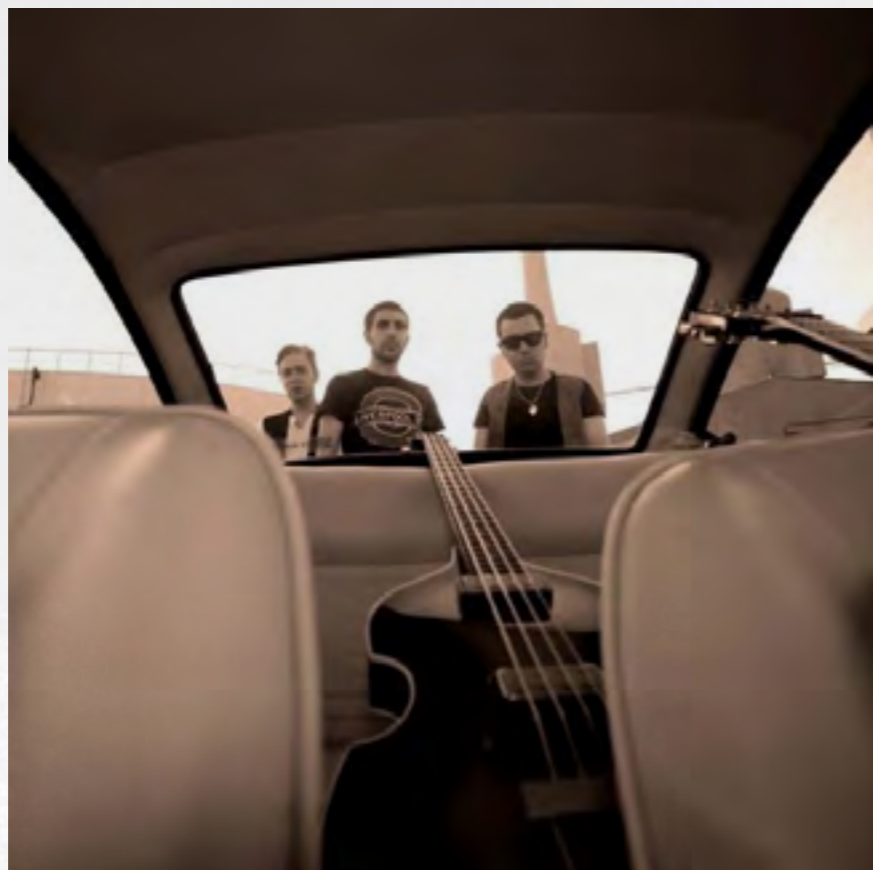
2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Universo Acelerado va ser una banda formada a principis del nou mil·lenni pels germans Israel Marshall, Abel Marshall i el baixista Nathan Baughman. Amb 10 anys de trajectòria rodant per tot el país i un so amb arrels anglosaxones a cavall entre l'indie i el power-pop, van arribar a guanyar diversos concursos a nivell nacional. Entre el seu ventall de treballs es troben diverses maquetes i dos àlbums auto editats i produïts per ells mateixos: "Una salida" i "El aguafiestas".

A la fi de l'any 2012 van decidir dissoldre la banda i començar un nou projecte: "La Sombra del Átomo" format pels mateixos components.

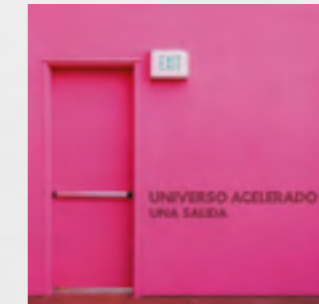

2010

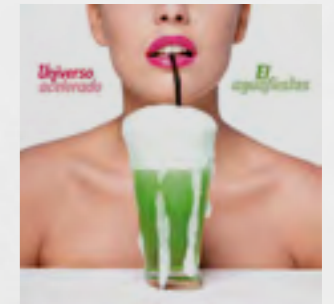
2020

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Una Salida (AUTOEDITAT) 2008

02) El Aguafiestas (AUTOEDITAT) 2011

RECURSOS WEB:

01)	Spotify	02)	Spotify
03)	Video	04)	Video
05)	Facebook		

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'estiu del 2008, l'Albert Ventura, el Rodrigo Zúñiga i el Sergi Berga, van unir el seu gust pel rock progressiu i per grups com Dream Theater o Porcupine Tree i van decidir formar la seva pròpia banda seguint les seves influències.

Després de posar un anunci a Internet, van contactar amb en Guillem Mata qui va posar la veu i amb l'Albert Viñés que també es va acabar unint al grup. La formació es va completar amb el fitxatge d'en Daniel Neumann al baix, qui anteriorment havia tocat en una altra banda amb en Sergi Berga.

Ràpidament, es van posar a assajar algunes versions i alguns temes compostats pel Rodrigo i en Guillem. El primer concert que van donar va ser el febrer del 2009 a La Capsa.

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007-2011

NOM DEL GRUP:

Walk Away

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Rodrigo Zúñiga BATERIA
- 02) Albert Ventura GUITARRA
- 03) Daniel Neumann BAIX
- 04) Albert Viñés TECLAT
- 05) Sergi Berga GUITARRA
- 06) Guillem Mata CANTANT

DISCOGRAFIA:

01) Walk Away MAQUETA 2009

01)

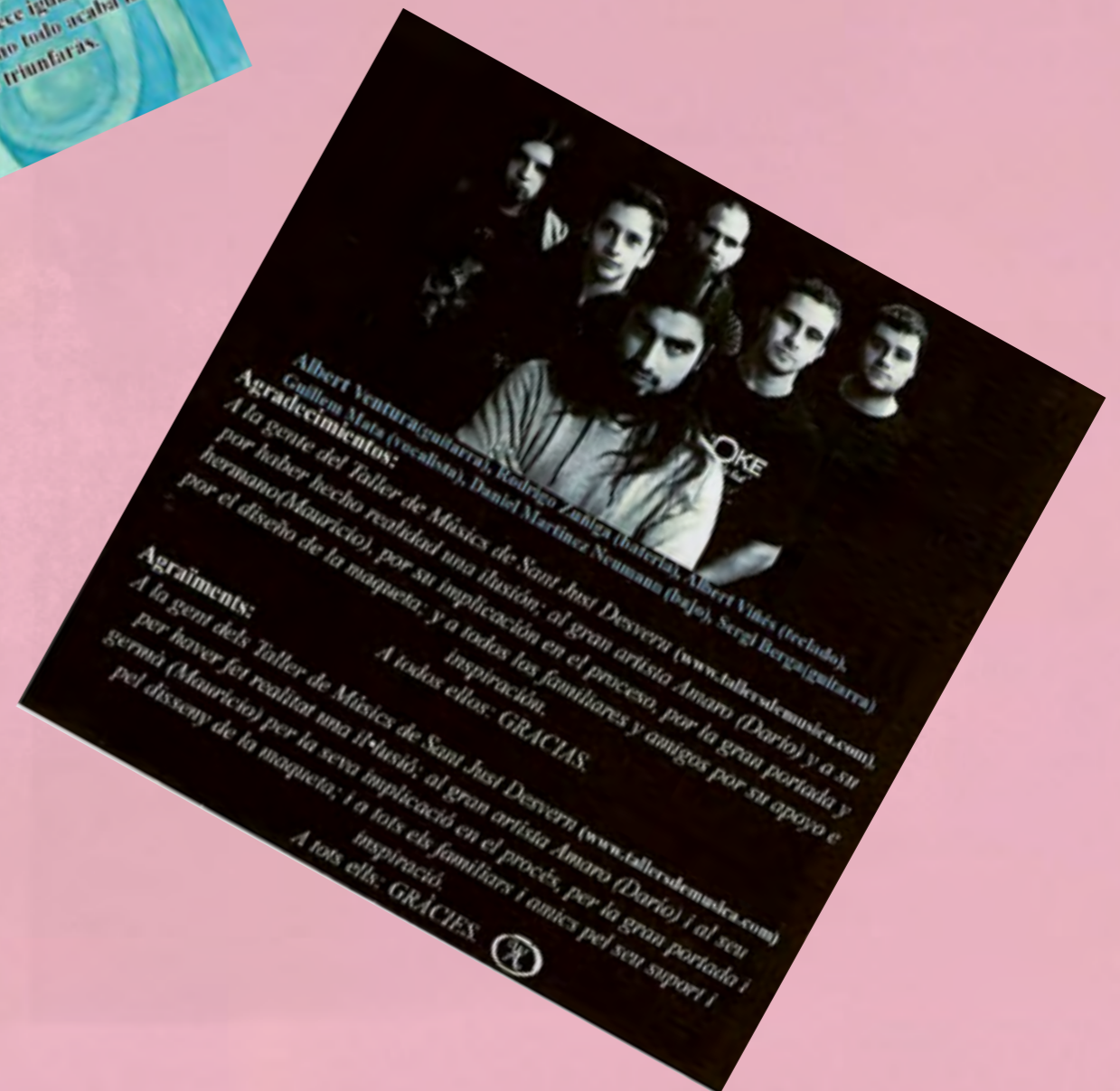
RECURSOS WEB:

01) Soundcloud

02) Myspace

03) Video

04) Video

NOM DEL GRUP:

Zermeño

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Marcos J.Mas BATERIA (2001-2013)
- 02) Damián Sánchez BATERIA (2014-ACTUALITAT)
- 03) Daniel Soto BAIX
- 05) Jaime Escrig GUITARRA
- 06) David Rodriguez GUITARRA
- 07) Xavier Lopez GUITARRA
- 08) Daniel Pons VEU
- 09) Eric Rovira ALTRES BATERIES
- 10) Pedro Casamitjana ALTRES BATERIES
- 11) Santi Rovira ALTRES BATERIES

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2001-Present

2000

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'any 2001, el Marcos, el Jaime, el David i el Soto, quatre joves del Prat, comencen a fer versions i a compondre els seus primers temes. Formen així un grup d'estil *heavy* i *rock* amb influències de *Barón Rojo*, *Extremoduro*, *Leño*, *Iron Maiden* o *Deep Purple*.

Dos anys més tard s'incorpora el Dani com a cantant i el grup comença a fer més concerts fins que l'any 2007, amb el Xavi com a tercer guitarrista, enriqueixen les harmonies de guitarra, tret característic del grup. És a partir d'aquí quan la banda gaudeix de la seva millor època.

El trasllat del Marcos a Brasil marca un abans i un després. Al 2014 el Damián Sánchez arriba com a nou bateria coincidint amb una molt bona època del grup, fent fins i tot de teloners de bandes com *Goar Cicatriz*, al 35è aniversari de *Barón Rojo* o sent cap de cartell juntament amb la *Bon Scott Band* al *Festival de Can Mercader*.

2010

2020

DISCOGRAFIA:

01) 1981 CD 2004

01)

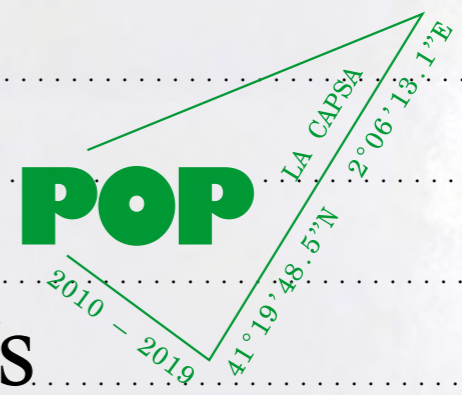

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Soundcloud
03) Soundcloud	04) Video
05) Video	06) Video

Albufera.....	pàg.	435
Alea Felas.....	pàg.	439
Guillem Segura.....	pàg.	447
Heidi & The Boobies.....	pàg.	455
Howlin' Psycho.....	pàg.	461
Jeb Andrews.....		
Foundation Band.....	pàg.	469
Lajonkollective.....	pàg.	481
La Sombra del Àtomo.....	pàg.	493
Macondo.....	pàg.	497
Mañana es Tomorrow.....	pàg.	505
Marc Garcia Arnau.....	pàg.	511
Melting State.....	pàg.	523
Musgo.....	pàg.	531
Nice Place.....	pàg.	541
The Blue Majer's.....	pàg.	547
Totti Montenegro.....	pàg.	557
Tronco.....	pàg.	571
Venturi Republic.....	pàg.	585
Xavi Alias.....	pàg.	593

MEMBRES DEL GRUP:

01) Sergio Sánchez.....VEU I GUITARRA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011-Present

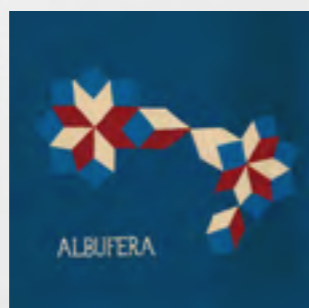
NOM DEL GRUP:

Albufera

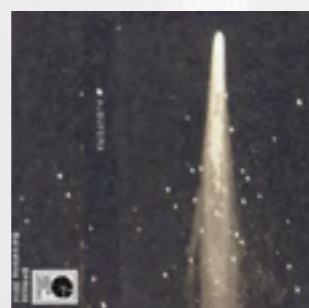
BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Darrere el nom d'Albufera (Death to Everyone Records) trobem al Sergio Sánchez amb la seva guitarra i el seu micro-telèfon. A l'hora de tocar la guitarra fica les mans a terra, bevent del folk tan hispà del dolor explícit, pols i brutícia. Aquestes són cançons que surten des del fons de la seva ànima i amb un cert aire antic, amb olor a fusta. Un geni que hem d'entendre, un artista per descobrir.

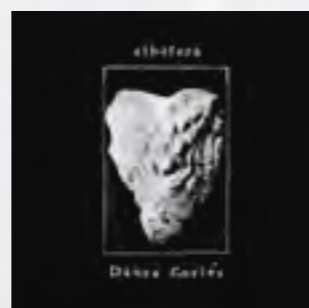
DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Hannover/ The Old Wind.....(DEATH TO EVERYONE RECORDS) 2013
- 02) Albufera.....(AUTOEDITAT) 2014
- 03) Danza Cortés.....(AUTOEDITAT) 2016

RECURSOS WEB:

01).....	Bandcamp	02).....	Bandcamp
03).....	Bandcamp	04).....	Facebook
05).....	Soundcloud	06).....	Twitter
07).....	Video	08).....	Video
09).....	Video		

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2012-2019

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) KSR VEU
- 02) Ele Fanelli VEU
- 03) M. Nesta aka Yugen VEU
- 04) Amaya Kenke VEU
- 05) L'Enfant Suicide VEU
- 06) Dj Sayessol DJ

NOM DEL GRUP:

Alea Felas

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup fundat l'any 2012 parteix de la semàntica del seu nom per definir la seva gènesi. Així és com a través d'una trobada entre amics per compartir música urbana, l'Oscar (Fanelli) i Enric (KSR) funden el que serà Alea Fellas.

Més tard, Morad (Yugen) i Amaya Kenke (Sergio) apareixen a l'escena, juntament amb DJ Sayessol i l'Enfant Suicide, que ràpidament es tornen imprescindibles en l'intent de formalitzar la música i producció del seu propi so

Cadascun dels integrants del grup beu d'un estil propi, però amb fortes influències de l'escena francesa i el rap dels 90' tant americà com espanyol. Durant el 2015 també exploren altres estils com el trap, el dancehall i el reggaeton.

Aquest grup, molt conscienciat i endinsat en l'òptica social, no ha dubtat en actuar en Casals de Joves o centres autogestionats, arribant a fitxar d'actors dels seus videoclips a joves del barri.

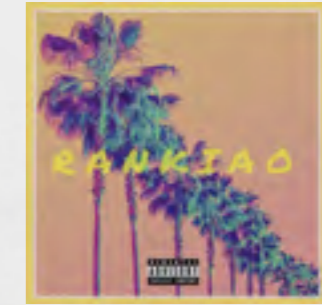
Qui els hi hauria de dir que treballar a la construcció per pagar l'entrada del seu estudi al 2016 els hi donaria l'empenta necessària per seguir amb la seva gran passió. Un bon exemple d'esforç i projecció que, ben segur, els portarà molt lluny.

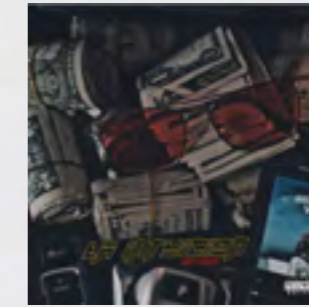
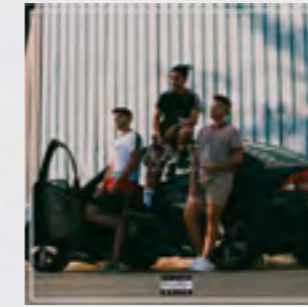
DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

- 01) Duele pero no se olvida..... SINGLE 2017
- 02) Cuando me mira.....SINGLE 2017
- 03) Rankiao.....SINGLE 2017
- 04) AA'IN..... MAQUETA 2018
- 05) La intuición.....SINGLE 2018

RECURSOS WEB:

01)..... Spotify	02)..... Volvimos a Ver
03)..... Video	04)..... Video

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Guillem Segura**..... VEU, GUITARRA ACUSTICA, HARMONICA
- 02) **Llorenç Arbónes**..... BATERIA
- 03) **Gabriel Pablo Salvatore**..... GUITARRA ELECTRICA
- 04) **Carlos Del Valle**..... BAIX
- 05) **Oriol Serrano**..... TECLATS

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2016–Present

NOM DEL GRUP:

**Guillem
Segura**

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Després d'haver passat per diverses bandes de Pop-Rock de Barcelona i Tarragona, en Guillem Segura va començar un projecte en solitari l'any 2016 amb un grapat de cançons del tipus cantautor amb influències de grups del rock espanyol dels 80 i dels 90 i també d'altres cantautors.

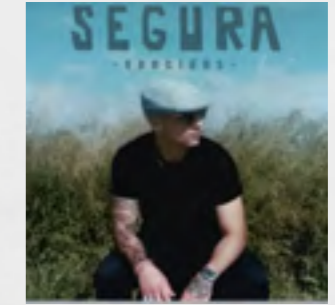
DISCOGRAFIA:

01)

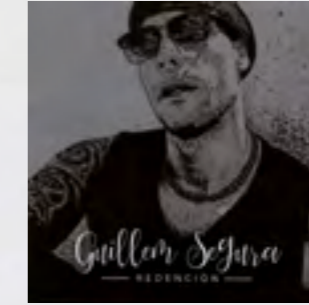
02)

03)

04)

05)

01) Respira	2016
02) Gloria	2017
03) Vencidos	2018
04) Despues de todo	2018
05) Redencion	2019
*EP en proceso producido por David Palau	2002

RECURSOS WEB:

01)	Facebook	02)	Video
03)	Bandcamp		

NOM DEL GRUP:

Heidi & The Boobies

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2019–Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) **Mónica Escrig** GUITARRA I VEU
- 02) **Vanesa Martinez** TECLATS, VEU
- 03) **Alicia Vila** GUITARRA
- 04) **Nuri William** BATERIA
- 05) **Ana Cruz** BAIX

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La banda neix el 2019 al Prat de Llobregat després de participar durant diverses edicions en un projecte local de dones i música. És llavors quan cinc amigues es converteixen en un grup de rock que, des dels seus primers acords, vibra cap als més autèntics anys 90. A les components de la banda els agrada dir que les Bobies es nodreixen d'un únic element imprescindible: passar-ho bé tocant. Això es pot veure i sentir als seus concerts on l'estil directe i contundent sacseja qualsevol públic.

 DISCOGRAFIA:

01)

 01) Do it again EP 2020

RECURSOS WEB:

01)	Web	02)	Instagram
03)	Bandcamp	04)	Spotify
05)	Video		

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011-Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Héctor Pérez GUITARRA I VEU
- 02) Borja Marco BATERIA
- 03) Fran Dominguez BAIX I VEU (2011-2014)
- 04) Aitor Prats BAIX I VEU (2015-ACTUALITAT)

NOM DEL GRUP:

Howlin'
Psycho

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La banda Howlin 'Psycho va néixer al voltant del maig de l'any 2011. Vivint tots els seus components al Prat era una simple qüestió de temps coincidir els uns amb els altres. Els tres membres de Howlin 'Psycho són: l'Héctor Pérez a la guitarra elèctrica, el Fran Domínguez al baix elèctric i en Borja Marco a la bateria.

Tots van estudiar música des de la seva infantesa, assistint a diverses acadèmies i classes particulars. En el moment en què es van trobar, tots ells tenien molta experiència prèvia tocant amb altres grups. Tot i pertànyer a una època actual, musicalment parlant els agrada traslladar-se als anys 70 del segle passat però no es posen barreres experimentant amb qualsevol tipus de música.

Durant el seu primer any d'existència van actuar diverses vegades a festivals locals, així com a clubs de música i jam sessions. La major part del temps junts el van dedicar a crear les seves pròpies cançons.

Després d'una breu aturada d'un any, van reaparèixer el 2015 amb Aitor Prats substituint a Fran al baix i adoptant el paper de cantant principal de la banda.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Howlin' Psycho..... DEMO 2012
 02) Horologioium I..... EP 2013

RECURSOS WEB:

01)	Web	02)	Facebook
03)	Soundcloud	04)	Youtube
05)	Video	06)	Video

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015–Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Manel Cruz GUITARRA, VEUS I HARMÒNICA
- 04) Salvador Aparisi BATERIA
- 03) Pep Mari Amelburu GUITARRA ELÈCTRICA I VEUS
- 03) Pepe Grueso BAIX
- 06) Xavier Blanch VEU I GUITARRA ACÚSTICA
- 02) David Álvarez BAIX
- 05) Sergio Buchholz DOBRO, HARMÒNICA I GUITARRA ACÚSTICA

NOM DEL GRUP:

Jeb
Andrews
Foundation
Band

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup va néixer l'any 2015 per donar suport a la Jeb Andrews Foundation i recaptar fons per ajudar a famílies amb nens amb càncer. La idea va ser d'en Manel Cruz per fer suport al Xavier Blanch, que actuava en solitari per promocionar la fundació.

La fundació Jeb Andrews es va crear un any abans com un projecte particular d'en Xavier Blanch per vendre el primer àlbum produït per la fundació, sota el títol de J.A.Foundation.

Gràcies al Manel (guitarra, veus i harmònica), es van afegir en Salva Aparisi a la bateria, en PepMari Amelburu a la guitarra elèctrica i veus, el Pepe Grueso al baix i en Xavier a la veu i la guitarra acústica. Amb aquesta formació van donar a conèixer aquest àlbum i més temes propis.

L'any 2018 van publicar el segon disc de la fundació i primer de la Jeb Andrews Foundation Band, on el baixista era en David Álvarez, substituint en Pepe Grueso i amb la incorporació també d'en Sergi Buchholz (dobro, harmònica i guitarra acústica).

Aquest disc, que portava el nom de "Cowboy Strong" i produït pel David Palau, va representar la consolidació del grup i del projecte fundacional que els va permetre reunir diners per fer aportacions a l'AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya) gràcies a les vendes del disc i les actuacions de la Jeb Andrews Foundation Band.

La JAFB, representa a la Jeb Andrews Foundation, qui té un conveni amb l'AFANOC i recapta fons per ajudar a les famílies amb nens oncològics. Tot el que la JAFB i la JAF ingressa de la venda de la música, i els concerts va destinat a ajudar aquestes famílies. La JAFB no toca versions. Només temes propis

Estem treballant ja per editar aviat el proper disc que portarà el títol: I have a Dream.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

-
- 01) J.A.Foundation (JEB ANDREWS FOUNDATION) 2015
 - 02) Cowboy Strong (JEB ANDREWS FOUNDATION) 2018

RECURSOS WEB:

01).....	Web	02).....	Facebook
03).....	Soundcloud	04).....	Spotify
05).....	Video	06).....	Video
07).....	Video	08).....	Video
09).....	Video		

NOM DEL GRUP:

LaJonkollective

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2017-Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Fran Torres GUITARRA
- 04) Víctor Sancho BAIX
- 03) César del Val SAXO TENOR
- 03) Rodrigo Carvajal SAXO ALT
- 06) Eric Sánchez BATERÍA

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La llavor de Lajonkollektive es va sembrar en una banda liderada per Fran Torres, els Hereus de les Estrelles. Un projecte personal i carregat de sentiment que va sonar per sales de Barcelona fins a reconvertir-se, amb la incorporació de César del Val i de Víctor Sancho, en el grup que són ara.

Després de portar la jam session del CaraB a Gràcia durant uns mesos, van recórrer sales de Barcelona presentant el que seria el seu primer àlbum anomenat LJKTV. Editat només 6 mesos després del primer assaig i gravat totalment en directe a Soulmates Studio en només un cap de setmana, va ser oficialment presentat a l'Escarxofa & Jazz de 2018.

Després d'un any voltant per la geografia espanyola, al 2019, tornen a Soulmates Studio a enregistrar el seu segon treball Sutra, que va veure la llum al febrer de 2020.

Quan, gràcies a la col·laboració amb Brea & Marin Producciones, ja tenien preparada una gira per presentar Sutra, el virus de la Covid-19 els hi va truncar els plans. Ara tornen amb més ganes que mai preparant-se pel seu tercer àlbum on encara els hi queden moltes coses per expressar.

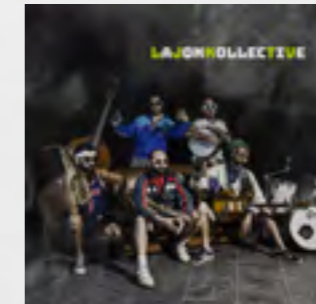

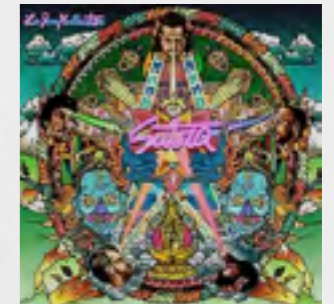

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) LJKTV (AUTOEDITARTE) CD 2018
 02) Sutra (BREAMARINRECORDS) CD 2019

RECURSOS WEB:

01)	Facebook	02)	Instagram
03)	Spotify	04)	Video
05)	Video		

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Israel Marshall VEU I GUITARRA RÍTMICA
- 02) Abel Marshall VEU I GUITARRA SOLISTA
- 03) Nathan Baughman VEU I BAIX
- 04) Meiro Wheels BATERIA
- 05) Mauro Mancebo SAMPLERS I PERCUSSIONS

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2012-2015

NOM DEL GRUP:

La Sombra
del Atomo

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant del projecte de consolidació dels germans Marshall i Nathan Baughman després d'anys d'experiència en el directe com a intèrprets de versions i compositors per a formacions anteriors. El nexxe d'unió definitiu és el fort interès per la música que porten escoltant des de la infància: els clàssics dels anys 50 i 60.

Al gener de 2012 inicien la gestació d'un àlbum conceptual que té una estructura unitària però alhora combina estils molt diferents. Amb composicions noves i sons orientats als anys 60, però sempre buscant credencials avantguardistes i actuals. Arranjaments orquestrals, lirisme melòdic i molta energia rítmica, juntament amb elements psicodèlics i simfònics. Una estudiada ambigüitat en les lletres i molt protagonisme en les harmonies vocals.

DISCOGRAFIA:

01) Sin centro de Gravedad. (MUSIC BUS) LP 2013

01)

RECURSOS WEB:

01)	Spotify	02)	Soundcloud
03)	Noticia	04)	Noticia
05)	Video	06)	Video

NOM DEL GRUP:

Macondo

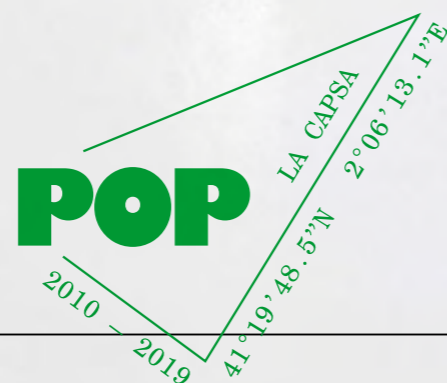
ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015-Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) **Laura Alcázar**.....VEU I GUITARRA ACÚSTICA

02) **Carlos Salamí**.....VEU I GUITARRES

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant d'un grup de pop en castellà que es caracteritza pel lirisme dels seus textos i el seu so minimalista, tot configurant un projecte musical que sovint ha estat descrit com a intimista i melancòlic.

La banda va sorgir de la trobada entre la Laura Alcázar i el Carlos Salamí l'any 2015. Junts van crear un repertori constituït per més d'una desena de temes propis i una única versió dels seus admirats McEnroe.

El 2016, Macondo va participar al Projecte Trainer de La Capsa, amb l'Eric Fuentes com a productor i assessor musical i, al llarg del 2017, van enregistrar les seves primeres maquetes, amb el Juanjo Alba com a productor i tècnic de so.

Des de la seva formació, Macondo ha presentat els seus temes en festivals de bandes emergents i diversos espais de les rodalies de Barcelona, obtenint l'any 2018 el tercer premi al concurs Low Visión, organitzat en el marc del Festival Singul'art de Sant Just Desvern.

Durant la primera meitat d'aquest 2022, el grup ha donat un nou impuls a la seva composició amb la creació de noves cançons que sonen renovades ampliant el seu repertori fins a la vintena de temes.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Macondo MAQUETA 2017
- 02) Palmeras Despeinadas..... MAQUETA 2018

RECURSOS WEB:

01).....	Instagram	02).....	Facebook
03).....	Soundcloud	04).....	Spotify
05).....	Bandcamp	06).....	Noticia
07).....	Video		

NOM DEL GRUP:

Mañana es Tomorrow

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Pachí García GUITARRA
- 02) Chimo Herrero VEU I GUITARRA
- 03) Roberto Esteban BAIX
- 04) Salva Aparisi BATERIA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2017-Present

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Amb el Pachi a la guitarra i el Chimo a la veu es van fundar aquesta banda que no es va completar fins l'any 2015 amb la incorporació del Salva Gassol a la bateria i en Roberto al baix.

Al cap de pocs mesos, en Marcos Julián va substituir en Salva a la bateria, però per motius personals va deixar la banda. Així és com arriba i és així com arriba el Salva Aparisi, bateria experimentat de bandes com *Extra i Banco*, amb un estil sonor d'estil *Hard Rock*.

Les lletres del Chimo carreguen el grup de missatges mentre tota la banda s'encarrega de donar-li forma a la música.

DISCOGRAFIA:

01) Maqueta (7 temas) 2018

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud

02) Soundcloud

03) Video

04) Video

NOM DEL GRUP:

Marc Garcia Arnau

ANY D' INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015–Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Marc García ArnauVEU I GUITARRA

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El Marc García Arnau ha provat sempre de combinar la seva vessant poètica amb la seva afició per la música i la guitarra. Així doncs, al 2007 i 2012, va publicar els poemaris *Peligro de Suerte* y *El mundo dejado a la suerte de una cabra*, al 2007 i 2012, respectivament.

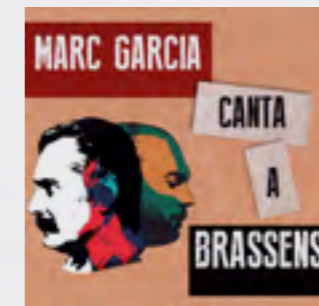
El seu primer àlbum musical, *Marc Garcia canta a Brassens*, va veure la llum al 2016 com un audaç treball de traducció al català i castellà d'alguns dels temes emblemàtics del mestre gal.

L'any 2020 va publicar *La corte del rey loco*, un àlbum amb cançons pròpies que desplega una poètica captivadora, amb històries plenes d'enginy i ironia on reivindica també el llegat de moltes de les veus que han ennoblit el gènere de la cançó d'autor: des de Brassens o Moustaki, a les bellíssimes cançons de Fabrizio d'André, passant per la nova troba de Silvio Rodríguez i els universos poètics de Chicho Sánchez Ferlosio, Javier Krahe o Serrat.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Marc Garcia canta a Brassens. (ROCKCD RECORDS) 2016
- 02) La corte del rey loco. (ROCKET MUSIC) 2020

RECURSOS WEB:

01)	Web	02)	Facebook
03)	Instagram	04)	Spotify
05)	Video	06)	Video

LA CULTURA

La llibertat es diu Brassens

El poeta Marc Garcia i la seva banda tornen amb les cançons traduïdes del geni francès. Serà al Teatre Kaddish el 8 de novembre

SERGI OLIVERA - Fotografia: QUIM TORRENT | Un autèntic agraïment a conèixer a un dels animals artístics més potents que tenim al Prat. Ens referim al poeta Marc Garcia (1980). Ment si, i així és com ell es convida, però no podem pas obviar el seu caràcter multidisciplinari, amb faceta interpretativa com a membre del Teatre Kaddish i ambiciós projecte musical, interpretant traduccions musicals de 14 cançons del cantautor francès Georges Brassens (1921-1981) i que espera poder rubricar amb la gravació d'un disc. Per interpretar la troba lírica (guitarra i veu) s'acompanya del músic pratenç Jordi Pujol i estudiant del Conservatori del Liceu, que ha substituït la poc a del trio sonor.

en castellà, mentre que Josep Maria Espinàs, Serrat i, més recentment, Miquel Pujadó, eren referents en català en traduccions del mestre. "Només el 1967, la faig també en català", explica Marc Garcia, que però amb una nova versió prou talent poètic per intentar traduir el millor manera les cançons que més coses en diem de Brassens". Així, temes com Morir per les idees o El Partit Mèdic, mostren la llengua llura, irreverent i provocadora de l'autor del seu moment, capaç des del seu anarquisme individualista fer enlutar tots els clergues i els comunistes amb un parell de cançons. Una de les claus del "jociva" temes universals que fa molt vigents encara les seves cançons, transmeten idees preeminència de l'home per sobre de les institucions tradicionals, fins i tot el matrimoni. Perquè és un gran desconegut al sud dels Pirineus mentre que a França és una figura que s'estudia a les escoles. Allà va rebre el premi de l'Acadèmia de poesia francesa, encara que ell considerava a si mateix un chansonnier. Després d'haver presentat l'espectacle a l'estiu a La Capsa, tenim una nova cita amb Marc Garcia canta a Gouvenère al Teatre Kaddish. Entre amb alguns passatges, sovint divertits, de la vida de pel·lícula del cantant francès.

faceta del Marc Garcia és la creació poètica. Ha escrit dos llibres, el primer El Peligro de Suerte (Ediciones Marbutara, 2007) en solitari, i el segon El Mundo Dejado a la Suerte de una cabra (2012) a quatre mans amb altres poemes (Santiago Fiorilli, Carlos Avila i Jalo Espinós, amb els qui ha recorregut Espanya convidant recitals amb presentacions atractives, carregades d'humor, ideals per atraure públic. Així van aconseguir vendre tots els exemplars. "Hem d'aconseguir allunyar la poesia de l'avoriment... clar que es poden fer poemes tristos però es poden presentar de forma atractiva per fer que la gent s'interessi", explica. I d'això té molt a veure l'Slam Poetry, format originari de Chicago (any 80) i basat en competicions poètiques que enliven en forma d'eliminatòria presenten, no poden durar més de 3 minuts ni es pot fer servir cap tipus d'atzeco. El públic o un jurat, depèn de cada concurs, és qui tria el poeta que continua

L'herboristeria

- Tractaments naturals
- Productes dietètics
- Alimentació biològica
- Productes sense gluten
- Terapèutica floral
- Aromateràpia

C. Gornel Santellà, 8
08820 El Prat de L. Barcelona
93 370 24 00

www.herboristeriaprat.com
info@herboristeriaprat.com
L'herboristeria del Prat

Slam Poetry, la poesia més atractiva
Com diem a l'Ínci, la principal

29 DELTA OCTUBRE-NOVEMBRE 2015

#AcrobatesIH

FESTIVAL ACROBATES
DEL 4 AL 29 DE NOVEMBRE DE 2016
MÚSICA I POESIA A L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
11A EDICIÓ

PEDRO GUERRA MARK OLSON I RUBÉN POZO
MIRIAM CANO ACROBATES KIDS GUILLE GALVÁN
I CARLOS ZANÓN JOAQUÍN CALDERÓN
ANNA AGUILAR-AMAT VÍCTOR OBIOLS
FABIÁN ELVIRA SASTRE I ADRIANA MORAGUES
FREDI LEIS DANI ORVIZ HERRERA
JOSÉ LUIS GARCIA HERRERA
POETRY & ROCK-HOMENATGE A LORCA AMB
LUI GARCÍA MONTERO, GASTELO, GUILLE GALVÁN
I BENJAMÍN PRADO VENUS I ADONIS
AMB EMMA VILARASAU I JORDI BOSCH PINEL
LA BANDA DE LOGAN AMB ALES A LA VEU
MARC GARCIA CANTA A BRASSENS
"AUNQUE TÚ NO LO SEPAS" (DOCUMENTAL)
"ULLS DELS TEMPS PLOREN" (EXPOSICIÓ)

15 anys
1900

CULTURA I VIDA / MÚSICA

A puntades de veu La cançó en temps de pandèmia

per Miquel Pujadó

El cantant aragonès Angel Petisme, que ara viu a Barcelona, ha escrit una cançó en català per al seu darrer àlbum, Pílar. (Foto: Celia Santos)

El mes de març, i de la nit al dia, el món de la cultura, i molt especialment el de la cultura escènica, va caure en un pou negre del qual, quan es-criu aquestes línies, encara no ha sortit. Teatres i sales de concerts tancades; representacions, gires i concerts anul·lats; discos acabats de sortir que no es poden presentar ni difondre enlloc... Per acabar-ho d'adobar, el 4 d'abril ens deixava l'estimat Luis Eduardo Aute i el 12 de setembre moria de Covid el cantant aragonès joaquin Carbonell després de passar dos mesos a l'UCI.

Serra d'Or | novembre / 20

I tanmateix, els creadors no es donen per vençuts. Centrant-nos en la Cançó, continuen donant a conèixer el seu treball tan bé com poden i, mirant de mantenir el contacte amb el públic, alguns han ofert les seves cançons des del seu domicili, com Eric Frasiak —que, per cert, acaba de reeditar el seu fins ara introvable primer àlbum *Repatri à zéro*—, Eduardo Peralta des de Xile, o Joan Baez, que ens ha rebut diversos dies a la cuina de casa seva, guitarra en mà. I cal dir que, malgrat tot, es van publicant discos prou interessants. Delis que estan íntegrament cantats en can-

talà ens n'ocupem a la secció «Discografia catalana recent» d'aquests mesos. Aquí, però, voldria comentar-ne alguns d'interpretats en altres llengües i que val la pena tenir en compte. De *Rough and Rowdy Ways*, de Dylan, amb la seva cançó de més de setze minuts «Murder most foul», que parteix de l'assassinat de Kennedy per fer una mena de balanç del segle XX a través d'una llarga llista de cançons que l'han marcat al llarg de la vida, ja se n'ha parlat prou arreu. Aquí ens ocuparem de discos que, en no ser cantats en anglès, solen quedar al marge dels grans mitjans de comunicació.

Començarem amb els companys francòfons. Al llarg dels darrers anys, han aparegut esplèndides integrals en CD dels grans noms de la cançó francesa (Brel, Brassens, Ferré, Perret, Maxime Le Forestier, Nougaro, Barbara, Reggiani, Bécaud...). Ara, per fi, cinc anys després de la seva mort, disposem d'una integral de Guy Béart, un dels grans autors de cançons del segle XX, autor de temes intemporals com «L'eau vive», «Il n'y a plus d'après», «La vérité», «Les souliers» (aquelles «sàbates» que cantava un jove Serrat) i «Les couleurs du temps», cançó que dona títol a aquest bloc de 20 CD que no puc sinó recomanar-vos calorosament. També han aparegut recentment una integral en 14 CD de Michèle Bernard; una capsa amb els primers enregistraments de Francesca Solleville; el doble CD *Franginades*, de Bernard Joyet —un esplèndid escriptor

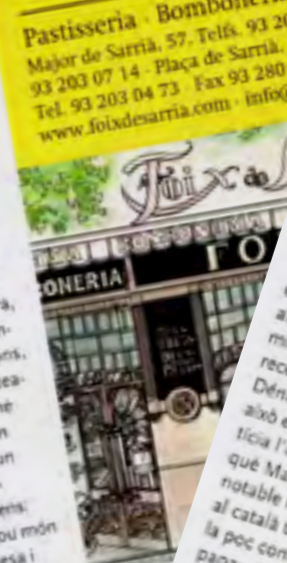
de cançons, irònic i tendre alhora—, que ha comptat per a aquest treball amb la col·laboració de Juliette, Anne Sylvestre i altres col·legues, i el darrer disc de Bénabar (*Tous les divorces*).

Pel que fa a la llengua dels veïns de ponent, voldria destacar *La paloma* de Picasso, del veterà Luis Pastor, un extremeny sempre proper al món de la poesia i a la sensibilitat dels seus germans portuguesos i, molt especialment, Pilar, el darrer disc de l'aragonès Angel Petisme, que fa un temps s'ha instal·lat a Barcelona i que ha col·laborat en alguns projectes del festival Barnasants. A Pilar, Petisme, un dels grans poetes de la cançó actual, ens parla amb emoció de la seva mare, i a través d'ella de les dones víctimes d'una guerra injusta i d'una postguerra encara més dura. Cal esmentar, a més de la cançó que dona títol a l'àlbum, temes com «Bufandas rojas», un homenatge a les dones republicanes d'ahir i d'avui; «La Estrella del Nou de la Rambla», que és la pastisseria de Barcelona on de jove va treballar la seva mare, en arribar d'Olivès; «El niño de la llave», sobre un de tants i tants milers d'infants que viuen en el llinar de la pobresa i que s'han de quedar sols a casa durant les llargues tardes d'estiu, i «Oda a Barcelona», la primera —i segurament no pas la darrera— cançó que Angel Petisme escriu i canta en català. Un cas especial és el disc de Marc Garcia *La corte del rey loco*. Coneixia en Marc per les seves notables adaptacions de Brassens en català i en castellà. Ara, per fi, he pogut escoltar les seves pròpies composicions, escrites també en les dues llengües, i cal dir que és un autor que cal tenir molt en compte. En un món que tendeix a la immediatesa i a la novotència orwelliana, en Marc actua a contrapèl i ens ofereix textos llargs, ben elaborats, en que el classicisme de la rima consonant dona la mà a un humor iconoclasta d'arrel àcrata que, sobretot en les cançons escrites en castellà, l'emparenta amb l'emporat Javier Krahe. Però Marc Garcia no és pas una còpia de Krahe, ni de bon tros: la seva manera de cantar no té res a veure amb la monòdica quasi recitativa del mestre madrileny. I de vegades l'humor és cobert per una capa d'indignació salubfera, en cançons com «Tened presente el hambre», amb resonàncies de Miguel Hernández. La influència del Brassens de «La messe au pendu» —en que l'anticlericalisme de l'autor queda matisat per l'admiraació cap a un capellànet que s'oposa amb totes les seves forces a la pena de mort— queda reflectida a «El padre Antonio», una mena de Don Camillo que no dubta a fer servir els punys per defensar els més febles, i l'habilitat d'en Marc a l'hora de fer malabarismes lingüístics, de jugar amb la llengua a la manera d'un Pérec, queda més que demostrada en cançons en català com «Proserpina» i, sobretot, «Cançó de les bruïnes», on és el so dels mots allò que en vehicula el contingut. Bé, tal com heu vist, el virus no afecta la creativitat. Però quin brave new world ens espera, i quin lloc hi tindran les cançons, la música, el teatre? Deixeu-me traduir-vos un fragment d'un text de Jean-Claude Barenis: «Aquest nou món fet de tristesa i desolació sembla

planificat per cervells maquiavèlics. La paraula «felicitat» hi ha esdevingut tabú. Potser per això no s'afanyen a permetre que els artistes, aquells qui fan somiar, reprenguin les seves activitats. Són perillosos. Vehiculen idees i podrien fer que la gent se sentís feliç. Per tant, tanquen les portes dels llocs on es poden expressar i terroritzen aquells qui, eventualment, podrien anar-hi amb la finalitat de respirar el seu oxigen. Aquest virus ha matat força gent, però també ha accelerat la implantació d'aquest nou món. Alguns se n'adonen; d'altres, no.»

Les cançons no canvien el món, però poden ajudar a modificar les mentalitats. I poden, per tant, ser útils per evitar que aquesta visió d'un món potser «segur», però on viure no valgui la pena, esdevingui una realitat. Continuarem escrivint, doncs, i component. I cantant, i sempre que calgui, reinventant-nos.

Casa fundada el 1888
 Pastisseria · Bomboneria · Confiteria
 Major de Sarrià, 57. Tel·l. 93 203 00 04
 93 203 07 14 · Plaça de Sarrià, 12-13.
 Tel. 93 203 04 73 · Fax 93 280 65 56
 www.foixdesarria.com · info@foixdesarria.com

Marc Garcia
 Marc Garcia canta a Brassens
 Rock CD Records, RCDRI356.

El gran Georges Brassens va marcar profundament els primers anys de la llavors anomenada Nova Cançó. De fet, el primer disc dels Setze Judges fou l'EP *Espínos canta Brassens*. Però, tot i que la influència brassensiana es pot rastrejar en cançons de Pi de la Serra, Enric Barbat, Ovidi Montllor, Pere Tàpias, Serrat i molts altres artistes, les adaptacions al català (i em permetreu que m'autoesmenti com a excepció) són minses: algun tema aïllat enregistrat per la Guillercentment, per Mishima i Eva Dénia, i para de comptar. Per això em sembla una bona notícia l'aparició d'aquest CD en què Marc Garcia demostra una notable habilitat a l'hora de dur al català temes com «El vent», la poc coneguda «Mama, Brassens amb Patouchou», «Cupido se'n fot» (una de les darreres que enregistrà el seu autor), «Morir per les idees», «Qui et va parir?» (versió de «Putain de toi»), «Súplica per ser enterrat a la platja de Sète», etc. El disc, que disposa d'uns aranjaments molt efectius i plens de swing, també aplega versions castellanes molt sol·neguts, com «Hecatombe». El que d'entrada sobta una mica és la veu del cantant —estem acostumats a intèrprets de Brassens amb una veu molt més greu que la seva—, però aviat el seu timbre conquereix les nostres orelles.— M.P.

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011-Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Jake Rope VEU I GUITARRA
- 02) Ivanhoe BATERIA
- 03) Víctor BAIX

NOM DEL GRUP:

Melting State

Els Melting State són una banda creada al Prat de Llobregat l'any 2011. La van fundar el Víctor Palomino 'Jake Rop' a la guitarra i veus i el Víctor Tamayo al baix, dos amics d'institut que van decidir intentar formar una banda totalment des de zero, amb petites nocions musicals, però extasiats amb una profunda influència de bandes "Noisy" dels anys 90 i 2000.

Amb la primera formació completa al 2013, la banda va decidir gravar un single anomenat *Levitate*, als estudis *Algasano Records* de Mataró. Després de passar per diverses formacions, van trobar l'estabilitat amb l'arribada de l'Iván Serra 'Ivanhoe' a la bateria, ex integrant de grups de *Rock* i *Heavy Metal* com "Casual" o "Leyenda".

Des del 2016 la banda comença a compondre cançons pròpies amb l'Iván fins que al 2017 van arribar a gravar el seu primer EP titulat *Slaves of D.N.A* als *Distortion Studios* de la mà del Dani Salat.

Tot seguit la banda va començar a fer directes a diversos locals d'oci del Prat i l'Hospitalet passant també per sales i clubs de Barcelona.

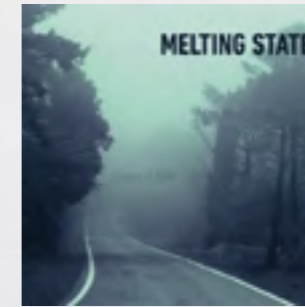
A finals del 2017, els Melting State van començar a escriure noves cançons fins que al 2018 van publicar el seu segon EP anomenat *A New Day*. L'àlbum de sis cançons els hi va donar l'oportunitat de poder fer concerts fora del baix Llobregat i Catalunya.

Al 2019, la banda va compondre i gravar, també de la mà de Dani Salat, el seu tercer EP sota el títol *Interphase* que no va ser publicat fins al 2021 per motius externs a la banda.

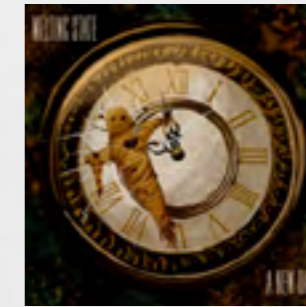
Actualment, els Melting State continuen en procés de noves composicions amb el principal objectiu de continuar publicant nous treballs musicals.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Slaves of DNA.....	2017
02) A New Day.....	2018
03) Interphase.....	2021

RECURSOS WEB:

01).....	Facebook	02).....	Instagram
03).....	Bandcamp	04).....	Soundcloud
05).....	Spotify	06).....	Noticias
07).....	Video	08).....	Video
09).....	Video		

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015-2022

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Joan Rius VEU I GUITARRA
- 02) Alberto Rodríguez GUITARRA I VEUS
- 03) Santi Calvo BAIX
- 04) Xavi Martinez TECLATS
- 05) Xavier Llopis BATERIA
- 06) Juan Carlos Mendi BAIX

NOM DEL GRUP:

Musgo

 BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Nascuts l'any 2015 sota el nom de Blackswans, Musgo va portar el seu característic *noisepop* fins als límits de l'extraradi musical i físic. Junts van construir una proposta que beu de fonts del *postpunk* i el *noise* fins a convertir-se en rítmica i somiadora, tractant visions quotidianes i vitals.

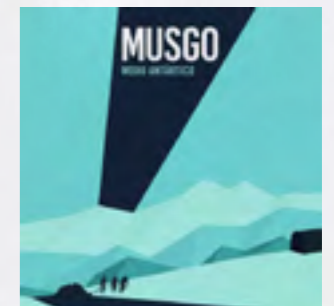
L'any 2020 la pandèmia de la Covid-19 va acabar afectant el grup arribant a tancar el projecte. La banda va deixar com a llegat 2 EPS (Electricidad, com a Blackswans i Modo Ártico com a Musgo) i un bon grapat de concerts per tot el Baix Llobregat.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

- 01) Electricidad. (AUTOPRODUIT) 2016
- 02) Modo Antartico. (PRODUCCIÓ ERIC FUENTES) 2019

RECURSOS WEB:

01) Facebook

02) Twitter

03) Instagram

04) Spotify

05) Spotify

06) Video

PRENSA :

LOS ENEMIGOS
KADHJA BONET
ALANI
REGIRA
MARIA ARNAL & MARCEL BAGÉS
JOANA GUMILA
BLACKSWANS
BASTANTE

THE FLAMIN' GROOVIES
THE LIMINANAS
OMNI
MARCÓ MEZQUIDA TRIO
MARIOLA MEMBRIVES [ZELIG]
LINDAE

ALTAVEU* - CONCERTS FAMILIARS, DOCUMENTALS MUSICALS, EPISODIS...
8, 9 I 10 DE SETEMBRE SANT BOI

ALTAVEU

LA BÀSCULA ESPAI MUSICAL

LA BÀSCULA en concert

VENTURI REPUBLIC

pop, bcn

BLACKSWANS

noise, viladecans

THERE IS A LIGHT THAT NEVER GOES OUT

DISSABTE 26 MAIG
LA BÀSCULA ESPAI MUSICAL
21H TAQUILLA INVERSA

PERRUZO

DISSABTE 23 DE NOVEMBRE A LES 21H PER NOMÉS 50
L'ESPAI CULTURAL LES MUSES DE CASABLANCA

PRENSA :

24 MAIG / 22.30H
LA CAPSA
ENTRADA 6 € AMB CONSUMICIÓ

MUSGO

PRESENTACIÓ NOU EP
MODO ANTÁRTICO

PERRUZO

La Capsa] INTÈRPRETE DEL POEM. ANDRÉS DE PALMA S-7
MÚSICA: EL POEM DE LA DROGUE

X-MAS PARTY 2018
LA BODEGUETA
YELLOW INDIE CLUB
25 DESEMBRE - 22 HORES
ENTRADA GRATUITA

BLACKSWANS

VESTBY

THE LIPSTICKS

POST PARTY AMB KIKI DJ
SUPPORT YOUR LOCAL INDIE DEALERS

parc de la marina, 180 - castelldefels

NOM DEL GRUP:

Nice Place

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2010-2015

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Oscar Martín GUITARRA
- 02) Javi Martín BAIX
- 03) Miguel A. Martín VEU
- 04) Jorge Garcia GUITARRA I VEUS
- 05) Ana Jimenez BATERIA

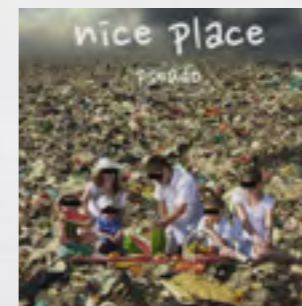

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

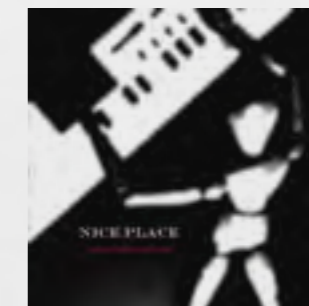
Després d'un temps de gestació, a finals del 2010 es va donar forma a aquest projecte. Un compendi càustic i melòdic amb un toc de fosc compensat per la brillantor de la guitarra acústica, una veu histriònica i una notòria influència post-punk.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Pseudo DEMO 2012
- 02) Lone Sentinel SINGLE 2015
- 03) Reset EP 2016

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Bandcamp	04) Bandcamp
05) Facebook	06) Myspace
07) Video	08) Video
09) Video	

NOM DEL GRUP:

The Blue Majer's

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015–Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Manolo Ahicart VEU
- 02) José Garcá Vela GUITRRA SOLISTA
- 03) Angel Chueca TECLATS
- 04) Roberto García GUITARRA RITMICA
- 05) Pedro Garcia Vela BAIX
- 06) Enrique Moreno BATERIA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup format al 2015 suposa la fusió dels The Blue Streak i The Majer's fundats l'any 1961 i 1963 respectivament. Després de l'actuació i jubilació de Los Mitos totes dues bandes s'ajunten en un concert homenatge a la banda. És aquí on sorgeix la idea de formar un nou grup a partir dels dos existents.

Malgrat que als inicis van patir algun problema de formació perquè els instruments es duplicaven, al final van arribar a un acord i a una formació final: el Pere al baix, el Pep a la guitarra solista, l'Enrique a la bateria, l'Àngel al teclat, el Roberto a la guitarra rítmica i el Manolo a la veu.

Així doncs, el nou The Blue Majer's el formen músic de tots dos grups que s'ajunten per interpretar música dels anys 60, 70 i 80. L'estil musical del grup és pop-rock i blues incloent balades clàssiques dels anys 50 i 60.

RECURSOS WEB:

01)	Video	02)	Video
03)	Video	04)	Video

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Rafael Piquer GUITARRA ELÈCTRICA
- 02) Eric Rovira BATERIA
- 03) Jordi Vázquez TECLAT
- 04) Javier Castellanos BAIX
- 05) Quim Pigem GUITARRA ELÈCTRICA
- 06) Andrés Pérez VEU Y GUITARRA ACÚSTICA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2017–Present

NOM DEL GRUP:

**Totti
Montenegro**

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

De les cendres de la banda pratenca Uncertain Blue neix l'any 2017 Totti Montenegro. La formació conserva bona part dels seus membres entre els quals es troben l'Andrés a la veu, el Rafa a la guitarra, el Jordi al teclat i Caste al baix. A més, s'afegeixen en aquesta nova era el Quim a la guitarra rítmica i l'Éric a la bateria.

Hereus del so de l'indie rock dels anys 90, aposten per un so directe i a la vegada melòdic en què es barregen les distorsions crues, la tendresa dels seus ambients i la contundència dels seus ritmes amb la personal veu de l'Andrés.

El març de 2023 la banda publica el seu segon treball, Entre el mezquite y el nopal.

DISCOGRAFIA:

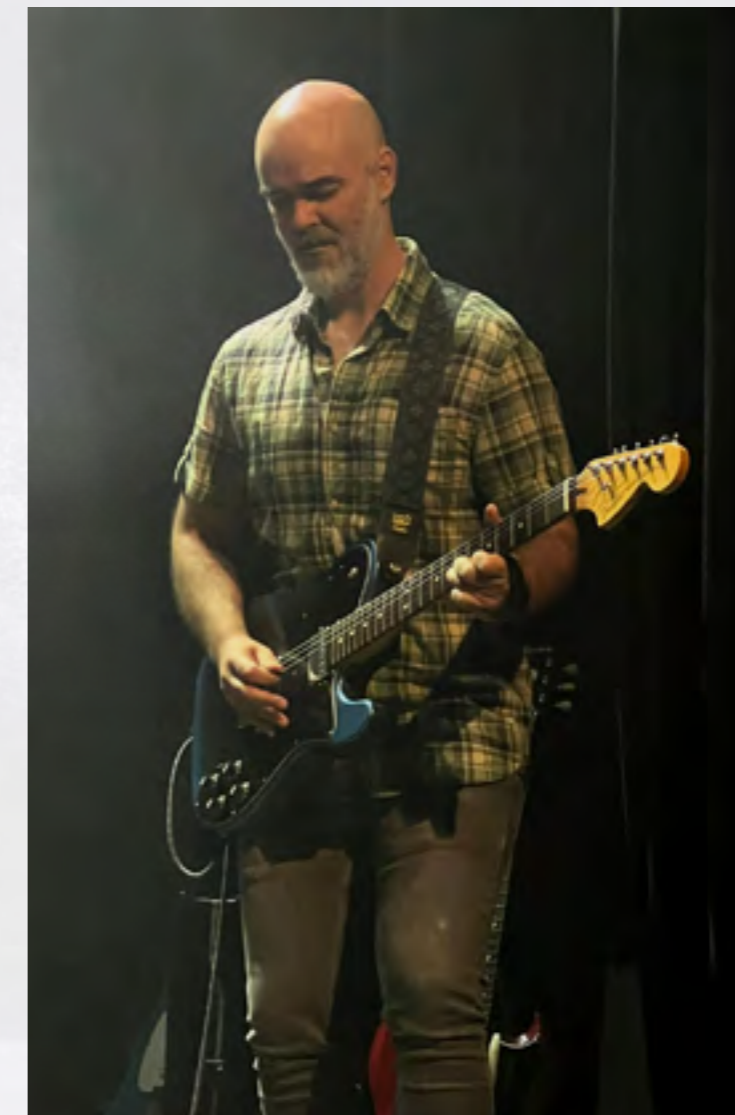
01)

02)

01) Pietro puede esperar (AUTOEDITAT) CD 2020

02) Entre el mezquite y el nopal (AUTOEDITAT) CD 2023

RECURSOS WEB:

01)	Instagram	02)	Spotify
03)	Spotify	04)	Spotify
05)	Video	06)	Video

NOM DEL GRUP:

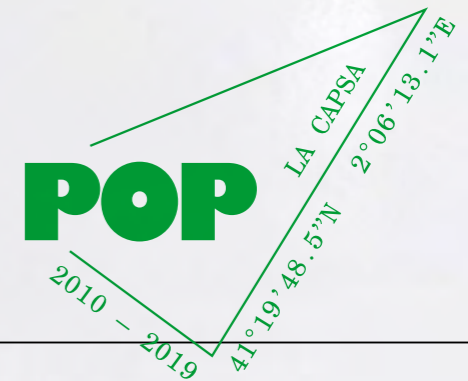
Tronco

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2016-Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Conxita Herrero.....VEU
- 02) Fermí Herrero.....VEU I GUITARRA

Els germans Herrero formen Tronco a la primavera del 2016. La unió musical entre el Fermí i la Conxi neix al pati de casa seva. Ella no parava d'escriure cançons fins que un dia les va voler gravar per presentar-se al concurs de maquetes AUTORPLACER del CA2M (Centro de Arte 2 de mayo). Aquest senzill produït a La Capsa pel Vicente Macià, va aconseguir una menció especial per part del jurat entre els que figurava Luis Calvo de la discogràfica Elefant Records. Ell va ser qui, poc temps després, els va proposar enregistrar el seu primer treball discogràfic: "Abducida por formar una pareja" (Elefant Records, 28 d'abril del 2017).

Gràcies a la proposta d'en Luis, el grup va conèixer a l'Eloy Bernal, qui va passar a ser el "Miembro secreto del Tronco" produint i gravant tot els seus treballs.

En aquest impàs entre el concurs de maquetes i la sortida del disc, ja van començar a fer els seus primers concerts per Barcelona (Aforest Fest, Freedonia, Apollo, Maldaltrua, Hi-Jauh USB...) i Madrid (Festival Graf).

Al novembre del 2018, veu la llum el seu segon treball discogràfic titulat Tralará (Elefant Records) i al març del 2021 surt el seu últim disc, amb el nom de: Nainonai (Elefant Records).

A les cançons de Tronco és habitual escoltar problemes quotidians que tracten sobre l'amor, l'amistat, les relacions socials, la soledat i la mort. Aquests són els temes més punyents i recurrents de totes les persones, amagats darrere d'un so de guitarra punk-minimalista carregat de molt de significat.

SETLIST MADRID 20 MON

Ran Ben vent a banca nova (F) 4'

RePiropos (3') → SAME (de paso el marón a Ferrn de abate el concicito)

La me iré (3') → }
 La te volvers (2') → } Si te vas vuelven

FaRumba veramega (3') → RARUMBA

RePez en Bicicleta → MISMO DESTINATARIO

Qué gueto voste → MISMO DESTINATARIO

MEY una roca y sinofera
 la asquerosa de la vida

MEY
 Demoradas veces (MALA) → DEFAMOR
 Si tu eres un hombre (BUENA)

MEY
 La da dand → DEFAMOR

MEY
 Lágrimas de san dorauzo (F=C)

MEY
 Farnetar → INFULAS

MEY
 Mimos contigo → 0 INFULAS

MEY
 Nix'n documento (HISTORIA NUEVA) → IDEAS: (HAY q amañarlo!)

MEY
 LATE SHOW!!! (DUELO) (F=C)

MEY
 Dejarlar it (mpate)

MEY
 El tiempo → PEGA - Siavon hasta

MEY
 La cara de tus sueños → PEGA

MEY
 Ben Abducida

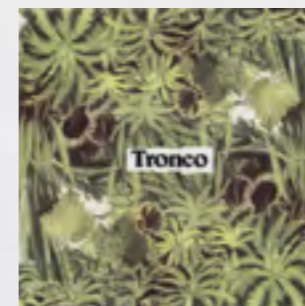
MEY
 La con las manos en la masa → SUOKUS - Animals

MEY
 La LA FIRST / BISES (F)

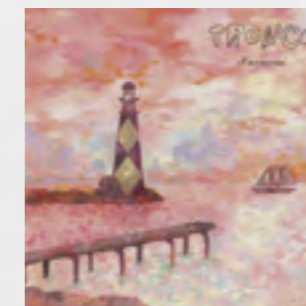

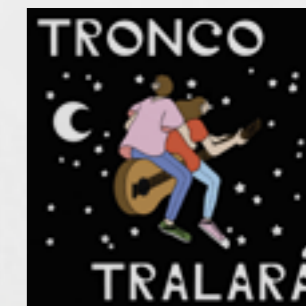
DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Abducida Por Formar Una Pareja (ELEFANT RECORDS) LP 2017
- 02) Tralará (ELEFANT RECORDS) LP 2018
- 03) Nainonai (ELEFANT RECORDS) LP 2021

SETLIST 1/9/2021
Pauploma.

- Vamos a contar mentiras
- Cancelo todo
- Dos motos
- Urna de cristal
- Volvere
- Esa vez Desesperado
- Ángimas / Bon vent
- Rumba veraniega
- da da da da
- Menos contigo
- Piropos
- Soy una roca
- Bienaventurado
- Gran barrera de coral
- Abducida

RECURSOS WEB:

01)	Web	02)	Instagram
03)	Spotify	04)	Noticias
05)	Noticias	06)	Noticias
07)	Noticias	08)	Noticias
09)	Video	10)	Video
11)	Video	12)	Video
13)	Bandcamp	14)	Instagram

PRENSA:

PRENSA:

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2014–Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Emilio Zubillaga..... BATERIA I VEUS
- 02) Paco Lorencés..... DJ
- 03) Xavier Martinez..... DJ I VEUS
- 04) Miquel Tebar..... BAIX I VEUS
- 05) Xavier Bobi..... GUITARRA I VEU

NOM DEL GRUP:

Venturi
Republic

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquesta banda té el seu origen als bucs de La Capsa. Part de la formació ja havia participat en altres projectes musicals com Caballo de Vapor o Efecto Venturi però, després de formacions exploratòries, van trobar un conjunt estable i sòlid per gestar el projecte dels Venturi Republic. Al 2016, la seva posada en escena inicial va ser co-produïda pel Xarim Aresté.

Malauradament, tres anys més tard, la pandèmia de la Covid-19 va aturar el projecte, però, a la vegada, va obrir noves oportunitats d'incorporar innovació i encetar nous projectes.

VR és un quintet d'amics exploradors de paisatges musicals oberts i transmissors d'emocions i sentiments, una banda que s'apassiona cercant punts de trobada entre patrons i ritmes diversos, sortint de les línies establertes, perseguint un so i una melodia sovint impossible.

A través del seu repertori, el grup aborda escenes de la vida que els envolta sense subterfugis i sense barreres, amb un imaginari ple d'inquietuds, visions oníriques, denúncies poètiques i reflexions vitals. És així com ens proposen sempre una evasió amb espurnes de diversió, sense abandonar mai la passió per transmetre una visió particular de la vida.

DISCOGRAFIA:

01) Rock Estatal EP 2019

01)

RECURSOS WEB:

01)	Spotify	02)	Web
03)	Instagram	04)	Video
05)	Video		

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011-Present

NOM DEL GRUP:

Xavi Alías

MEMBRES DEL GRUP:

01) **Xavi Alías** GUITARRA, VEUS, SOROLLS

2010

2020

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La carrera del Xavi Alías es caracteritza per la recerca i experimentació a través de la cançó d'autor. Del pop a l'electrónica passant pel folk amb unes lletres críptiques i suggerents.

Després de Carib (Escafandra Records, 2017), Xavi Alías ha compost dues bandes sonores: Panteres de l'Èrika Sánchez al 2020 i Perifèria del Xavier Esteban.

Actualment es troba enllestit el seu proper disc, el més eclèctic i ambiciós fins ara. Formarà part d'un nou projecte i veurà la llum aquest 2021.

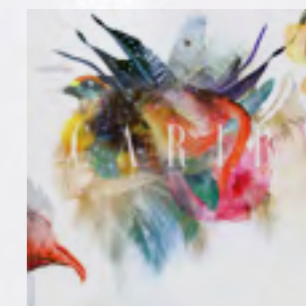
DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

- 01) Fauna Fragil (AUTOEDITAT) 2011
 02) La Set De La Balena (ESCAFANDRA RECORDS) 2014
 03) Carib (ESCAFANDRA RECORDS) 2017

RECURSOS WEB:

01)	Web	02)	Bandcamp
03)	Facebook	04)	Instagram
05)	Spotify	06)	Youtube

20

20

GRUPS:

Els Turqueses pàg. 603

41°19'48.5"N
2020 - 2029
RapeRock
LA CAPSA
2°06'13.1"E

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2021-Present

MEMBRES DEL GRUP:

- 01) Josep Torrent.....VEU
- 02) Carlos Delfa.....VEU
- 03) Adrià Otero.....BATERIA
- 04) Oscar Codina.....BAIX
- 05) Daniel Morodo.....TROMPETA
- 06) Javi Saez.....GUITARRA

NOM DEL GRUP:

**Els
Turqueses**

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Turqueses són un grup d'amics del Prat de Llobregat que es va formar amb la intenció de gaudir del seu hobby preferit: la música.

La seva carrera va començar al setembre de 2021 com a banda de versions de grups que consideren referents i que són molt diversos: O'Funkillo, Marea, Extremoduro, Kase O...

Ja entrats en la seva segona etapa, cap al 2023, van començar a compondre, fet que els va portar a llançar el seu primer EP, disponible a diverses plataformes de música en streaming, anomenat *Esturión*.

L'EP inclou quatre cançons de diferents estils on s'hi poden trobar bateries vibrants, línies de baix interessants, veus melòdiques i rapejades, i solos de guitarra que trenquen la barrera del so.

Ara defineixen el seu estil com un Rap&Roll capaç de fer saltar, ballar i cantar a qualsevol durant els seus emocionants directes.

DISCOGRAFIA:

01) *Esturión* EP 2024

01)

RECURSOS WEB:

01)	Spotify	02)	Instagram
03)	Video	04)	Video
05)	Video		

Ajuntament del Prat de Llobregat

PRODUCCIÓ:

La Capsa]

CORRECCIÓ:

Elisabet Martín

DISSENY I MAQUETACIÓ:

Vera Tamayo